

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باستان

ترجمہ: محمد لوی عباسی

بها ۴۰ ریال در ۴۱۵ صفحه

اوستاپ بدون ناله و فریادی چون دلاوران

اسماهای شگفته‌ها را تحمل می‌نموده . حتی هنگامی که استخوانهای دست و پای او را می‌شکستند و صدای وحشت‌زای خرد شدن آنها بگوش تماشاچیان می‌رسید ناله‌ای از وی شنیده نشد .

تاراس در میان جمعیت ایستاده سر بریز افکنده بود . ساغر و تمام سراسر کرد و از روی تحسین و رضایت گفت :
-- آفرین . آفرین . آفرین !

. . . . دوست وفادار باشوید می‌کند :

- حتی اگر جان سپارد او را معصوم خواهم رساند ! من اجازه نخواهم داد که لهستانها قیافه او را مسخره کرده ، تش را قطعه قطعه در آب اندازند . اگر مقدرات که عقاب کوهستان چشمان او را از حلقه در آورد چه بهتر که این عقاب از عقابهای استیما باشد . من او را مرده یا زنده به او رانم خواهم رسانید !

۱۹۴۱

اثر پرشور : ن - گورگول
نویسنده شهباز روس
ترجمه (ق: سیمونیان)

تاراس بولبا

برای آشنایی

این کتاب در دست خود فرزند ناخلف و خائن را سیاست میکند
بنام مردم راه به یک راه را راسارت ترجیح میدهند . . .
کتاب (تاراس بولبا) را بخوانید

از انتشارات کتابخانه کومتبرگ

چاپ سرعت

شگفتیهای جهان باستان

که بسال ۲۳۷ هجری تألیف و از نسخه منحصر بفرد

کتابخانه ملی پاریس ترجمه و انشار یافته

حق طبع محفوظ و مخصوص مترجم است

از انتشارات کتابخانه کوئمبرگ

طهران - ۱۳۳۵ شمسی

شرکت چاپ مهن

مقدمه مترجم

از آوای شیپور و هندی درای تو گمی سپهر اندر آمد رجای
فردوسی
هر بدون گفتم بقاشان چین را که پیرامون هر گاهش بدوزند...
سعدی

چین و هندوستان مهد فرهنگ و تمدن جهان باستان است .
بیوستگی تاریخی مردمان ایرانی و هندی خود داستان بسیار کهن-
سالیست که شرح آن محتاج بحث مفصل جداگانه ای میباشد و ما را در
این مقدمه مخفصر قصد بیان آن نیست . تأثیرات و هنگی چین و هند
در تاریخ تمدن ابراق بسیار عمیق و فوق العاده مهم است چنانکه بدون
اغراق هر صفحه ای از آثار ادبی و تاریخی ایرانیان مشحون از ذکر بدایع
و صنایع چینیان و هندیان میباشد و حتی بزرگترین فیلسوف دانشمند
ایرانی ، ابوریحان بیرونی یکی از شاهکار های معروف خویش :
کتاب مال الهند من مقبولة فی العقل او مرذولة رادرباب عقاید و
آراء هندوان و ووااین اجتماعی و مذهبی و نظریات فلسفی آنان نگاشتا
است .

اما کتاب حاضر ، که از حیث قدمت و اعتبار عديم النظير و یکی از
آثار گرانبهای نویسندگان قرون اولای ایران اسلامی میباشد ، مجموع

مختصر بسیار گرانهاست مشتمل بر شرح آداب و عادات ، اخلاق و قوانین اجتماعی تمام دنیای قدیم بویژه مردمان هندوستان و جاوه و چین و دیگر ممالک اقصای مشرق زمین ، و شرح خصوصیات نژادی (۱) ، منافع اقتصادی ، و فواید تجارتي کشورهای مزبور، و از این حیث تقریباً در میان تألیفات شرقی بی‌همنا میباشد .

اسم اصلی این کتاب سلسلة لتواریخ (۲) است ، که از روی نسخه منحصر بفرد محفوظ در کتابخانه ملی پاریس ، تحت شماره دو هزار و دو بیست و هشتاد و یک از نسخ عربی ، مکرر بزبان فرانسه ترجمه و انتشار یافته (۳) و مأخذ ما در ترجمه فارسی بعلمت عدم دسترس بنسخه اصل عربی ، ترجمه ایست که مستشرق شهیر فاضل گابریل فران در سال هزار

(۱) Ethnologie , Ethnographie

(۲) گابریل فران ، مستشرق فرانسوی میگوید اصل کتاب نام و عنوانی ندارد ، ولی اینجانب در قسمت دائره المعارف جدید الطبع المنجد باین عنوان برخورددم: سلسلة التواریخ کتاب فیه وصف السیاحات البحریه الی نام بها العرب والعجم من مراسی البحر الفارسی الی بلاد الهند والصین . الفهلسلیمان الساجر و ابوزید حسن . نقله الی الافرنسیه فران (۱۹۲۲) ص ۲۵۸ ستون دوم .

(۳) مراجعه فرمائید بصفحات ۱۲ - ۱۳ مقدمه ترجمه فرانسه گابریل فران تحت عنوان :

Voyage Du Marchend Arabe Sulayman en Inde et en Chine Redigé en 851, Traduit de l' Arabe par Gabriel Ferrand 1922 , Paris . P. P. (12 - 13)

و نهصد و بیست و دو میلادی در پاریس انتشار داده است . مؤلف قسمت عمده اصلی این کتاب نفیس سلیمان سیرافی است که از ایرانیان اصیل و بازرگانان شهیر بندر تجارتمی معروف سیراف میباشد ، اما دلیل اینکه مشارالیه ایرانی میباشد خیلی واضح است : نخست آنکه سیراف مثل کلیه بنادر و جزایر خلیج فارس يك شهر ایرانی و طی قرون متوالی متعلق بایرانیان و حتی مسکن زردشتیان بوده است ، بطوریکه هنوز يك قرن بعد از سلیمان ، باز آیین مزدیسنا در آن ناحیه باید رویکی از مشاهیر نحو یون عرب سیرافی (۳۶۸ - ۲۹۱ هجری) فرزند یکی از بیهدینان این شهر ، به زادنامی بوده است (۱) ، و مثل دیگر ایرانیان قرون اولای اسلامی کتاب خود را بزبان مصطلح و معروف عصر ، یعنی عربی نگاشته است .

تاریخ تألیف سلسله التواریخ چنانکه از متن آن برمی آید دو بیست و سی و هفت هجری (مطابق هشتصد و پنجاه و یک میلادی) میباشد ، و بهمین جهت در حدود یازده قرن و نیم از تألیف آن میگذرد ، و از حیث قدمت و احتوای مطالب دقیق و علمی کاملاً بی نظیر است ، و یکی از مفاخر تاریخ ادبیات و علوم ایران بشمار میرود ، و بمصداق الفضل للمتقدم ، بر کتاب عجایب ابوالمؤید بلخی و ماللهند پیرونی برتری دارد و چنانکه گفتیم مکرر بزبان فرانسه ترجمه و در اروپا چندین بار حلیت انطباق یافته است . قسمت دوم آنرا ابوزید حسن سیرافی ، شصت و پنج سال بعد تکمیل و پایان داده است .

(۱) A Literary History of Persia . by . G . Browne
. vol . I . P . 371 .

اینجانب پس از ترجمه کتاب مزبور در نظر داشتم تعلیقات و فهارس
تاریخی و لغوی بالنسبه جامعهی بر آن بیفزایم ولی متأسفانه بعللی در
این آرزو کامیاب نگشتم و علی‌العجله با انتشار ترجمه فارسی یکی از
متون گرانهای تاریخی و علمی قدیمی ایرانی قاعت میوزرد، تا اگر توفیق رفیق
گشت در طبع دوم چنانکه باید و شاید این اثر نفیس را بیاراید .

طهران - تیرماه ۱۳۳۵ شمسی

محمد محمدی لوی عباسی

توضیح

نظر بعدم امکان نظارت در تصحیح نهایی کتاب ، متأسفانه بکرشنه لغزشهای مطبعی در آن رخ داده که یقین است ، خوانندگان با اندک توجهی آنها را ملفت خواهند شد (متلاً در صفحه ۹ - سطر ۱۰ گرد خود گرفته غلط ؛ و گرد فرو گرفته صحیح است) .

اما در حاشیه صفحه پنجاه و ششم لغزش ناپسندی رخ داده که در اینجا متذکر و تقاضا میشود خوانندگان نیز نسخه خود را اصلاح فرمایند :
ص ۵۶ - سطر ۲ - «رنك ظروف» غلط «رنك مطروف صحیح
میباشد .

و حاشیه ص ۵۶ بدین ترتیب اصلاح شود : « منرجم و معشی این
سطور شعر معروف ابن الفارض را مطابق و مصداق این تعریف میداند :

رق الزجاج و رقت الخمر فتشابهها ، فتشاكل الامر
فكانما خمر ولا قدح و كانما قدح ولا خمر

توضیحاً متذکر میشویم بعضی از ادبا این شعر را متعلق به یزید بن -
معاویه و بعضی دیگر از صاحب بن عباد میدانند ، و ترجمه فارسی
آن منسوب به عراقی است :

از صفای می و لطافت جام بهم آمیخت رنك جام و مدام
همه جام است و گویی نیست می یا مدام است و نیست گویی جام

کتاب نخست

عجایب و غرایب چین و هند و سستان

در این بخش شگفتیهای بر و بهر، و نوادر و عجایب اقصای جهان، و بخصوص انواع و اقسام حیرت آور ماهیان و جانوران شرح داده میشود، و همچنین اوضاع و احوال جغرافیائی ربع مسکون توصیف و تحلیل میگردد.

در میان هند غربی، نهر سند، کشور
در دریای
یا جوج و ماجوج (آسیای شرقی و شمال چین)،
یا جوج ماجوج (که جهان را بطور افسانه آمیزی
گرد خود گرفته است)، و سر زمین سرانندیب
و ناحیه مفتوحه ابو حبیس، دریائی است که سگفتیهای آن را باز
میگوئیم.

ابو حبیس که دوست و پنجاه سال عمر کرد (۴۲)، و یکسال
مشارالید بکشور ماجوج رفته بود، دانشمندی بنام الصواح راه الاقات
کرد. این مرد دانا او را بگردش در دریا برد و يك ماهی بهوی نشان
داد که پرهایش همچون بادبان کنستی دراهنزاز و جولان بود. هنگامی
که این ماهی عظیم در آب دربا غوطه میخورد، هیولای کوه پیکری در

نظر مجسم میشد . موقعیکه سراز دریا در آورده ، باد گلوی خویش را بیرون میداد : ستون آسمان خراشی از آب ، همچون مناره بسیار مرتفعی چشم انسان را خیره ، میساخت ، معمولا در اوقاتی که هوا آرام و ماهیان مختلف در گوشه و کنار دریا با اجتماع میبرداختند ، ماهی عظیم مذکور تمام آنرا با پاروی دم خویش جارو کرده و رویهم انباشته و یکباره غورت میداد و درحقیقت مثل آن بود که این موجودات دریائی در يك چشم بهمزدن در قعر چاه عمیقی ناپدید می گشتند (یعنی در شکم او از هضم رابع میگذشتند) : سفاین و کشتیها از این غول بحری سخت وحشت داشتند ، و حتی الامکان از نزدیک شدن باو خود داری میکردند و در ساعات شب نیز در عرشه و ناوهای ملاحان ناله های گوش خراش سهمگین شیهه بطنین ناقوس مسیحیان براه می اندازند ، تا بقدر مقدور بدین طریق دیو دریائی را از خود دور سازند و از غرقه و هلاک نجات یابند .

یکروز که بعادت مألوف بازم در سطح دریا باگشت سه ماهی که در شکم یکدیگر زندگی قدس بیست ذرع بود . پس از اینکه شکم او را میکردند بشکافتیم يك ماهی کاملا زنده و سر حال در آن مشاهده کردیم . سپس وقتیکه شکم ماهی ثانوی را باز کردیم تا کمال تعجب ملاحظه نمودیم که ماهی سومی هم که از حیث خلقت و خصوصیات بعینه مثل اولی و دومی بود ، بیرون آمد و بجنب و جوش افتاد ، همه این سه ماهی چنانکه گفتیم بيك شکل و يك نوع بودند .

از **مجموعه خلیف** داستان شکفت انگیز و سر-
 فلغل مبین که ریز است ، گذشت حیرت آورده من آوال ماهی کوه پیکر
 بشکن ببین چه تیز است! و غول آسای سابق است که لاشک نام دارد
 و نسبت بحر یف دیو منش بسیار کوچک و حقیر
 و در حقیقت بمنزله صفر است . این رقیب عجیب که ففطیک ذرع قدش
 میباشد معمولا در گوش وال بدنیا می آید ، و در همانجا نشو و نما کرده
 سکونت میگزیند و بتدریج ، در حالیکه دیو در بانی امارت مطلق و
 سیادت بیسابقه در اکناف و اقطار اقیانوس دارد ، و کلیه موجودات بحری
 را در یک طرفه العین بدبار عدم رهسپار میسازد ، او نیز کار خود را میکند
 یعنی امیر البحر دیو پیکر را از پادر می آورد و بالاخره معدوم و نابود
 میسازد ؛ معمولا ملاحان برای ارعاب و انزار وال لاشک را با خود در
 جوار کشتی نگه میدارند ، زیرا سلطان دریاها از این موجود کوچک
 سخت بیمناک و فوق العاده هراسان است ، و بدین طریق سفاین و خطرات

تعریف و توصیف احتمالی در امان می مانند و از آسیب‌دال مصون ماهی آدم‌نمای پرنده میباشند .

در دریای یاجوج و ماجوج یکنوع ماهی بسیار شگفت انگیزی مشاهده کردیم که صورت انسانی داشت و در سطح آب دریاها مشغول پرش و جهش بود ، این قسم از ماهیان را میچ میخوانند .

یک نوع ماهی دیگری در این دریا دیدیم که انگاتوس نام داشت و رقیب و حریف ماهی آدم نما بشمار میرفت ، توضیح آنکه انگاتوس در سطح آب کمین میکند ، و بمحض اینکه ماهی پرنده یعنی میچ بدریا فرود می آید ، آنرا شکار می نماید . بعلاوه اغلب ماهیان یکدیگر را می بلعد .

سیاحان و مسافری که از راه دریا ، یعنی خلیج

پس از عبور از فارس میخوانند بصوب کشور بزرگ و عظیم چین

بروند ، بایستی معمولا از هفت دریا عبور نمود هفت دریا

بدان قاره پناور برسند : از خصوصیات شایان بچین میرسیم

توجه این دریاها هفتگانه آنست که هر یک از

آنها ماهیان و موجودات بحری بخصوصی دارد که بیچوجه در دیگری

یافت نمیشود ، و همچنین رسوب دریا و رنگ آب هر یک از این دریاها

کاملا از دیگری ممتاز و متفاوت میباشد . جها نگردان در نخستین مرحل

بایستی از درسای پارس یعنی خلیج فارس حرکت کنند ، یعنی در بندر

سیراف که منتهی براس الجمجمه میشود ، بکشتی سوار شوند . این

دریاها باریک می باشد ، و معمولا در هر گوشه و کنار آن غواصان هر واریا

مشاهده میشود .

(چنانکه مورخ معروف مسعودی در کتاب
 شهرستانهای باستانی مروج الذهب خویش آورده است ، دریای پارس
 خلیج پارس تا حدود آبادان و ابله گسترده شده تا بصره
 میرسد . در ازای این خلیج هزار و چهارصد میل
 و پهنای آن در حوزه شط العرب پانصد میل است ، ولی در نقاط دیگر فاصله
 در ساحل ، تابصد و پنجاه تقلیل می یابد) . خلیج پارس سه گوش میباشد
 و در ضلع شرقی این مثلث سواحل ایران واقع شده است . از نقاط
 ساحلی در این قسمت بترتیب میتوان نواحی در اقل فرس ، بلده مهربان
 و صینیز را ذکر کرد که منسوجات آن سخت معروف است و سی نیز بی نام
 دارد ؛ شهر حنبا به که اقمشه حنیانی از آنجا می آید ؛ سهر زریمان که
 در منطقه سیراف واقع است ، و ناحیه بنی عامره . پس از بلاد و نواحی
 مذکور ، ساحل کرمان است که بسر زمین هر مز اشتها دارد ، و ابن
 بلده اخیر درست در مقابل سنجار عمان میباشد . بعد از سواحل کرمان
 بحدود مکران میرسیم که مرکز (۱) است ، در این منطقه درختان
 خرما بسیار فراوان میباشد سس به نی ز (۲) میرسیم که مرکز مکران
 است ؛ آن گاه بساحل سند و دهانه های مهران رود خانه معروف
 هندوستان میرسیم . در سواحل این حدود بالاخره بلده دی بل (۳) واقع
 شده است که ساحل هند غربی در آنجا بسر زمین بروچ (۴) می پیوندد .
 در این سرزمین نیزه های معروف بروچی ساخته میشود که شهره آفاق

(۱) ملاحده (شرعه) (۲) Tiz (۳) Daybul

(۴) Barutch بظلمیوس از این شهر اسم برده و در نقشه های

جغرافیای کنونی Broach خوانده میشود

است؛ آنگاه بتدریج اگر ساحل را بیموده و معاینه شود، اراضی نسبت
 پر محصول و موات و بزرگی مشاهده میگردد و بالاخره بسر زمین چین میرسد
 در مقابل سواحل پارس و مکران و سندس زمین
 بحرین و دیگر جزایر بحرین واقع شده است، و آنگاه جزایر قاطر،
 خلیج پارس سواحل بنی جذامه، سر زمین عمان و بالاخره
 ناحیه مهارا که تا حدود راس الجمجمه (راس-

الحد) کشیده میشود، و بخشی از منطقه الاحقاف و شجر بحساب
 می آید. در فارس جزایر و خلیج بی شمار دیگری هم دیده میشود: از

فیصل خرافا که جثابه نیز نامیده میشود، چون در حقیقت قسمتی از سرزمین مزبور بشمار میرود، بعلاوه عده‌ای از مردم حنبا به در آن سکونت گزیده اند؛ در این جزیره مرواریدهای معروف خرافی شکار میشود که سخت مشهور است. همچنین در حوال و حوش بحرین جزایر متعدد دیگری وجود دارد که از بلاد ساحلی بیس از یکروز راه فاصله ندارد و بلکه نزدیکتر هم میباشد، از آن جمله میتوان جزیرهٔ احوول (۱) بشمار آورد که مسکن قبایل بنی مامن و بنی مسمار و دیگر طوایف عرب است در آن قسمت از ساحل که موسوم است به حجر بلاد ضرا (۲) و قطیف واقع شده، و بعد از حریرهٔ احولی جزایر متعدد دیگریست که مهمتر از همه لفات (۳) یا جزیر بنی قوام میباشد که توسط عمر بن العباس گشوده شده و هنوز هم مسجدی که بنام وی بنا شده در آنجا نمایان است؛ این جزیره بسیار مسکون و کثیر النفوس میباشد و قراء و قصبات آن فراوان و اشجار و اثمار زیاد دیده میشود.

در نزدیکی جزیره مزبور، هنگام واقع شده جزیره هنگام و دیگر است که دارای آب مشروب مطوعی میباشد و جزایر مجاور آن ملاحان در آنجا آبگیری میکنند. در جوار جزیره هسکام، جزایر کوچک دیگری وجود دارد، از جمله: قصیر و عویر و جزیره بسیار کوچک بی اهمیت دیگر بالاخره جزیره دردر که ملاحان بتمسخر آن را ابو حمار می نامند. این جزایر اخیر بطور کلی کاملاً فقیر و بایر و تیره و تار است، بطوریکه هیچگونه جاندار

(۱) Owai

(۲) Zara

(۳) Lafat

حتی نباتی نیز در آنها مشاهده نمیشود ، و سواحلشان مدام در معرض
 تهاجم امواج متلاطم بیکران دریاست است ، بطوریکه نزدیک شدن
 با آنها بهیچوجه خالی از خطر نمی باشد بطور کلی سواحل پرخطر مزبور
 که بین عمان و سیراف واقع است ، در مسیر مستقیم سفاین واقع
 شده اند ، بطوریکه هیچیک، ارکشتیا نمیتواند بدون اینکه از معاذات
 آنها بگذرد ، طی طریق نماید ؛ بهمین جهت اغلب اوقات بعضی از سفاین
 راه را کم کرده طعمه امواج مهیب و مخوف میگردند ، و برخی دیگر
 از مهلکه خلاصی جسته ، سالم بمقصد میرسند :

دریای خلیج فارس چنانکه ملاحظه میشود بحرین و فارس و بصره
 و عمان و کرمان را سیراب میسازد و تاراس الجمجمه (یاراس الحد) امتداد دارد .

چنانکه مورخ معروف یعقوبی آورده است ،
 دریای دوم از راس الجمجمه ، یعنی دریای لار
 آغاز می یابد ، این دریای بزرگی است ، و جزایر
 و اق واق واق و اقواق و خلقهایی که زنجی میباشند ،
 مهارا

در حول و حوش آن زندگی میکنند ، در این جزایر سلاطین برتق و فتح امور همه میپردازند بپسودن این دریا فقط با هدایت ستارگان آسمانی امکان پذیر میباشد . دریای مزبور دارای ماهیان بزرگ و عجایب و نوادر شکفت انگیزی است ، زبان از بیان و قلم از توصیف آنها عاجز میباشد .

(مسعودی) در مروج الذهب آورده است که سفاین در خلیج - پارس از راس الجمجمه حرکت کرده وارد دریای دوم که موسوم به بحر اللار (۱) است ، میگرددند . عظمت و وسعت آبهای این دریا فوق العاده زیاد است ، بطوریکه هیچکس نتوانسته حدود و ثغور ، عمق و اطراف آنرا بتحقیق بسنجد و تعیین کند . و روع و شعب این اقیانوس عظیم بازه ای زیاد است که تا کنون هیچیک از دریانوردان نتوانسته اند ، يك توصیف کامل جغرافیایی از آن بدست دهند . این دریای بزرگ از طوفانی ترین بحار عالم که بطور کلی بنام اقیانوس حبشه خوانده میشود بشمار میرود ، با وجود اینها کشتیهای اقیانوس پیما و سفاین بزرگ باکمال سهولت میتوانند ، در مدت سه یا دو ماه و بعضی اوقات که بادهای مساعد و شرطه در اهتزاز و وسائل کشتی رانی کاملاً آماده باشد ، در ظرف فقط یکماه آنرا طی کنند

اقیانوس عظیم مورد بحث در جانب مشرق (۲) افریقا شامل

(۱) Guzerate (Larwi)

(۲) مترجم و نویسنده این سطور حتی الامکان از استعمال لغات و مصطلحات «فرهنگستان» بعلت غلط بودن آنها امتناع میورزد ، مثلاً خاور که بمعنای مغرب است ، مطلقاً برای مشرق انتخاب شده است !؟

دریای زنگ است سرتاسر سواحل سرزمین زنگیان را سیراب میسازد.

بطور کلی در این دریا عنبر بندرت پیدا
 شکار عنبر و دیگر میشود، ولی در سواحل زنگیان و مخصوصا
 نواحی شهر عربستان بسیار بدست می آید.
 اقوام و خلائقی که در سواحل شهر عربستان سکونت
 دریای لار

دارند از تخمه خزعه بن مالک بن حمیر (۱) میباشد که باطوایف دیگر عوب مخلوط شده اند، تمام سکنه این سرزمین را مهارا می نامند. مردان این منطقه گیسوی بلند و درازی دارند که بروی شان هایشان پریشان است. اما زبانشان با عرب مغایرت دارد. چنانکه اغلب اوقات شین را قاف تلفظ میکنند. بطور کلی اهالی این حدود فیر و نادارند ولی شترهای بسیار تنومند و خوبی دارند که با سم جمازه های مهارا مشهور آفاق است، معمولا شتر سواران این کشتهای صحرائی را در شب براه می اندازند و چنانکه موئفین میگویند حرکت آنها صاعقه آساست بطوری که در سرعت با جمازه های بحس که در سواحل بحر احمر نژاد ممتاز مخصوصی است کاملا همسان و مساوی میباشد. طرز جمع آوری عنبر با این شترهای راهوار بسیار شایان توجه و شکفت انگیز است، چنانکه جمازه رانان مرتبا در طول سواحل بسرعت حرکت میکنند و معمولاً در هر نقطه ای که عنبر مشاهده شود یعنی امواج اقیانوس آنرا ساحل افکنده باشد، شترها فی الفور چهار زانو بزمین می نشینند و صیادان بسهولت تمام عنبرها را جمع آوری می نمایند و میگذرند. بهترین عنبر جهان همیشه در جزایر و سواحل زنگیان بدست می آید که فوق العاده ممتاز و معروف میباشد، عنبری که در این حدود صید میشود گرد است و اندکی رنگ پریده بنظر می آید و بطور کلی بقطر و درشتی تخم شتر مرغ است و بعضی اوقات قدری کوچکتر. اغلب اوقات قطعات عنبری مشاهده میشود که غول ماهی یعنی آوال آنها را بلعیده و سپس بیرون انداخته

(۱) در زبان پارسی حمیر، هاماوران است. م

است ، موثبن حکایت میکنند که هنگامیکه امواج متلاطم در سطح دریای یسکران حرکت درمی آید ، این دیو ماهی عنبر ها را که بعضی اوقات بدرشتهی یکربع صخره عظیمی است قی میکند و امواج آب آنها را بساحل می اندازد . اغلب اوقات آوال هنگامیکه عنبر را می بلعد دچار خفقان و مرک میشود ، در این موقع است که زنگیان و دیگر صیادان ساحل نشین بسر وقتش می آیند و باطناب و نیزه و دیگر وسایل مقتضی آنرا بساحل کشیده برای استخراج عنبر سینه و شکمش را پاره میکنند معمولا اگر قطعه عنبر در امعاء و احشاء حیوان باشد یکنوع بوی زننده بسیار تهوع آوری از آن اسشمام میشود که عطاران عراقی و پارس آن را فکر می نامند ، ولی هنگامیکه عنبر از آن فسمت از داخل بدن که

مجاور قسمت پش آب است . پیدا شود فوق العاده خوب و ممتاز و بی-
 نهایت عالی و عذیب النظیر خواهد بود
 مسعودی باز هم آورده است که در سواحل دریای لار بلاد و
 شهرهای معتبری دیده میشود از جمله شایمور و سو باره منظور بندر
 قدیمی سور پار کا واقع در جوار بمبئی است ، و طانا (در حواری بمبئی
 میباشد) ، و سندان ، کان بایا (کام های کمونی که در آخر خلیجی به
 همین نام واقع شده است) و دیگر آبادیهای بزرگ که بطور کلی از بلاد
 هندوستان عربی و سند شمرده میشود .

دریای سوم بحر هرفند است (منظور خلیج بنگاله
 بانویی که سلطان میباشد) . در میان فاصله دریا و بحر لار مذکور
 هزار و نهصد جزیره و سیاری وجود دارد (لارده ها
 است و تعریف و توصیف مال دیوها) از فرار اظهار مطالبین شماره این
 عجایب دریای سوم جزایر هزار و نهصد نالع میشود این جزیره ها

دریای دوم را از دریای سوم مجزی ساخته اند. حاکم کل تمام این جزایر بانویی است که سلطان السلاطین هزار و نهصد جزیره بشمار میرود. در اوقاتی که امواج دریا بحرکت درمی آید، قطعات درشت و عظیم عنبر را بسواحل جزایر مذکور می افکند، اما شکل و هیات عنبرهای این حدود بسیار شکفت انگیز و شایان توجه میباشد، زیرا کاملاً نباتات شباهت دارند و پروندگان میمانند.

عنبر در این سرزمین جزایر همچون شاخه نباتی در اعماق دریاها بوجود می آید.

وقتیکه آب دریا در نتیجه طوفان و کولاک بشدت تمام بجنب و جوش می آید عنبرها کنده شده بساحل پرت میشود، و بطور کلی شکل قارج یا دنبان است.

در سرزمین این ملکه جزایر درخت نارگیل بسیار فراوان است. جزیره های مزبور بطور کلی هر یک با دیگری سه یا چهار فرسنگ فاصله دارد و سرتاسر آنها پوشیده از درختان عظیم نارگیل میباشد. ثروت مردم تمام این مناطق از مرجان است که بمنزله پول بشمار میرود، و ملکه جزایر حقوق و مالیات مملکتی را با مرجان اخذ و در خزاین سلطنتی انبار می نماید.

مردم این مناطق بحری در صنعت و هنر شهره آفاق میباشند؛ و مخصوصاً در تهیه افمشه نادره نفیسه ید طولایی دارند، چنانکه یک نوع

پوشاك خاصى مى‌بافند كه يك قطعه‌است و دوازده و آستين يقه و سينه آن رويهم ويك تکه ميباشد .

مردمان اين جزاير هندی بسيار باهوش و باهنرنند ، چنانکه سفاين و کشتيهاي عظيم و منازل و عمارات عالي بسيار خوبي ميسازند

چنانکه گفتيم در اين جزاير مرجان با تالاطم امواج از

تريف و توصيف مهبط دريا ساحل هديه ميشود، اين هداياي بحري (مرجان)

حضرت آدم و صيد يك عنبر زنده و حياتي ميباشد . براي شكار مرجان

مرواريد و مرجان در شامل معمولا از پاروهای نارگيلي استفاده ميشود،

در سرزمين سرانديب چنانکه صيادان و غواصان پاروهای مذکور را در

سطح آبهای ساحلی میسکنداند و مرجان بآن میچسبد. مردم محل مرجان را کات باؤ میخوانند.

آخرین جزیره بزرگ این مجمع الجزایر سرانندیب (سیلان) نام دارد که در دریای هر قند واقع شده است، این ناحیه بزرگترین جزیره مناطق دریای مزبور بشمار میرود.

تمام این جزایر را (لاک دیوها و مال دیوها) بنام دیباجات میخوانند. در سرانندیب صید مروارید بسیار معمول و متداول است و گرد تمام جزیره را آب فرا گرفته (یعنی شبه جزیره نیست)، در این منطقه بحری کوهی است که راهون خوانده میشود و حضرت آدم علیه السلام پس از خروج از بهشت بر روی قله آن هبوط فرموده است آثار پای آنحضرت هنوز هم در بالای کوه هویدا، و بر سنگ پیدا میباشد. در قله این کوه غیر از نشان یک قدم ایشان بیچوجه آثار دیگری مشهود نیست. بطوری که روایت میکنند آنحضرت یک پای خود را بر سر جبل راهون و پای دیگرشان را بایک قدم در دریا نهادند. بقراری که حکایت میکنند جای پای آدم علیه السلام هفتاد ذراع طول دارد.

در اطراف کوه راهون سرانندیب جواهرات و شیپور دریایی و احجار کریمه نادره بسیار فراوان و فوق العاده زیاد گنجینه های جواهرات است، چنانکه یاقوت و زبرجد و لاجورد (یاقوت سایمان و اینکه دو پادشاه کبود)، خیلی بدست می آید.

در اقلیمی میگنجد! در سیلان دو پادشاه سلطنت میکند،

و سرزمین آن بسیار وسیع و بزرگ میباشد. عود

(صبر زرد) و طلا و احجار کریمه و گرانها در خشکی فراوانست ، اما از دریا مقدار معتدلی مروارید و مخصوصاً یکنوع موجود عجیب و غریب و بی نظیری بدست می آید که آن را شانگ می نامند و (این در حقیقت مرجانی است) که بمنابه شیپور برای موسیقی بکار میرود ، مردمان آنرا بسیار گرامی می شمارند و فی الحقیقه چیز نادر و نایابی است .

گشتیها پس از اینکه در دریای هر قند ، در مسیر معدن بهترین کافور جهان سرانند بجلو حرکت میکنند ، با چند جزیره ای مصادف میشوند که از حیث شماره اندک ولی از

لحاظ وسعت شایان توجه است

وسعت و حدود این جزایر چنانکه باید و شاید تحقیق شده ، در یکی از آنها که بنام رام من موسوم می باشد ، چندین پادشاه سلطنت می کند . چنانکه میگویند مساحت آن بهشتصد تا نهصد فرسنگ (مربع) بالغ میباشد . در جزیره رامنی معادن طلا بسیار است ، ولی منابع کافور آن در سرتاسر آفاق شهرت خاصی دارد و محصولات آن را کافور فرانچور می نامند که عالیترین نوع آن در تمام جهان بشمار میرود .

در دنباله این جزایر ، جزیره های دیگری مشاهده گانهای طلا در این میشود یکی از آنها بنام نیاس خوانده میشود . در حدود بسیار است این جزایر کانهای طلا بسیار زیاد و فوق العاده فراوانست ، غذای مردم این مناطق نارگیل میباشد ، علاوه بر اینکه میوه نارگیل را در خوراکیها قانی میکنند ، (روغن آن را نیز بتن) خویش می مانند .

در جزایر نیاس یگانه شرط ازدواج برای مرد
 یگانه شرط ازدواج آنست که باید جمجمهٔ یکی از افراد قبیله دشمن
 آنست که... را در تصرف خویش داشته باشد. اگر کلهٔ دو نفر
 از افراد خصم را در دست داشته باشد میتواند دو
 زن بگیرد، و اگر پنجاه راس از دشمنان بریده باشد خواهد توانست
 پنجاه زن اختیار کند علت عمده تداول این رسم شکفت انگیز آنست
 که مردم نیاس دشمنان زیاد دارند و باین طریق حس وطن پرستی و
 شجاعت را تبلیغ و دفاع از زاد و بوم خویش تسهیل میکنند.

در جزیره راممن تعداد فیل بسیار زیاد است،
 میدان تعیش بطوریکه این سرزمین میدان تعیش بزرگترین
 بزرگترین پیلهای جهان و سرزمین آدمخواران پیلهای جهان بشمار میرود خیزران و بقم در آن
 بسیار است. در این سرزمین يك قبیله آدمخوار
 نیز وجود دارد، این جزیره را آب دو دریا مشروب میسازد؛ بحر-
 هر قند و دریای صلاحیط (مقصود دریای سرتنگه مالاکا است).

بعد از جزیره مذکور، بجزایری میرسیم که
 ترتیب تجارت در کشور لانگما بالوس (نیکومار) نامیده میشود و
 برهنه تنان برك پوش نفوس آن فوق العاده بسیار است. در این سرزمین
 زنان و مردان کاملاً برهنه راه میروند و فقط نسوان
 عورتین خود را بابرک درختان مستور میسازند، هنگامیکه سفابن اقیانوس-
 یما از سواحل این حدود عبور میکند، مردان سوار زورقهای کوچک
 و بزرگ شده بمالاف کشتیهای مزبور میروند و با آنان بمبادله و تجارت

می پردازند ، و معمولا عنبر و نار گیل میدهند آهن میگیرند . چون آب و هوای این مناطق نه گرم است و نه سرد ، لذا ساکنین آن بهیچوجه احتیاجی به پوشاک ندارند .

در ماورای جزایر لانگابالوس (نیکومار) چند تعریف و توصیف جزیره متجزی از هم وجود دارد که سر زمین آدمخواران مهیب اندامان خوانده میشود . ساکنین این جزایر سر زمین اندامان آدمخوارند و انسانهایی را که شکار میکنند و اینکه گریه مسکین زنده زنده غورت میدهند . رنگ پوست بدن و اگر پر داشتی .. بشره این آدمیان آدمخوار سیاه است و موهای مجعدی دارند ، صورت و سیما و چشمانشان فوق العاده مهیب و مخوف مینماید . طول پای یک نفر از اینان تقریبا بیک ذرع میرسد ساکنین اندامان کاملا برهنه و عورند و هیچگونه قایق و زورقی ندارند و این نکته مایه بسیار شادمانی است ، زیرا که گریه مسکین اگر پر داشتی - تخم گنجشک از زمین برداشتی ، دیگر کسی نمیتوانست از این حدود عبور کند و مسالما طاعمه آنان هیچگشت . بعضی اوقات که بعثت فقدان بانهای مساعد سفاین بالاجبار در سواحل این حدود لنگر می اندازند ، ملاحان برای تهیه آب آشامیدنی و خوار و بار بساحل میروند ، در این قبیل مواقع گاهی چنان اتفاق افتاده است که سکنه محل آنان را شکار کرده اند ولی معهذا اغلب اوقات ناویان توانسته اند که خود را از چنگال آنها نجات دهند .

در ماورای مجمع‌الجزایر اندامان، يك رشته کوه -
 داستان اکتشاف هایی وجود دارد که در خارج از مسیر سفاین عازم
 کوههایی که بزرگترین بسواحل چین، واقع شده است، از قراریکه
 کان نقره جهان میگویند در این سلسله جبال کانهای گرانبهای نقره
 بشمار میرود فراوان است و بطور کلی کوهستان مزبور خالی
 از سکنه میباشد، و کشتیهایی که بدان طرف رهسپار
 میگردند، کمتر بمقصد میرسند.

برای رسیدن بدین جبال پر نقره معمولا از موقعیت يك کوهی
 استفاده میکنند که خوشنامی نام دارد روزی بطور تصادف يك کشتی
 از مجاورت این حدود رد میشده است ناگهان ملاحان کوه مزبور را
 مشاهده و بدانصوب رهسپار میگردند.

علی الصباح ناوبان در ساحل کوهستان لنگر انداخته، از کشتی
 پیاده شدند و برای گرم کردن خویش و یا طبخ غذا هیزم گرد آورده
 آتشی افروختند. در این هنگام ناگهان جریان نقره مذاب از قواجاق
 آتش چشم ملاحان راخیره و مبهوت ساخت و بدینطریق معلوم گشت
 سرتاسر این کوهستان کانهای نقره است. کشتی بانان پس از این اکتشاف
 مهم مقادیر فزون‌العاده انبوهی از شمشهای نقره را باخویشتن بساحل آورده
 برسفینه خود انتقال دادند، اما در این موقع بطور غیر مترقبه طوفان
 سهمگینی در دریا امواج متلاطم آب اقیانوس را بجنون و خروش در
 آورد و صحنه شگفت‌انگیز بسیار مهیب و مخوفی پدید آمد، بطوریکه
 ملاحان ناگزیر گشتند که از حمل و انتقال شمشهای نقره صرف‌نظر کنند

و همه آنها را بآب دریا ریزند پس از این اکتشاف مهم عده کثیری از مردم برای استفاده از کانهای بیکران نقره این کوهستان چندین گروه ناوی با چند فروند کشتی بدانصوب اعزام داشتند ولی اینان هر اندازه بیشتر جستند کمتر از کوه مزبور نشان یافتند. از این قبیل حوادث در دریاها بسیار اتفاق می افتد در اقیانوسهای بیکران جزایر متعدد و بیشماری وجود دارد که بطور کلی ورود و دخول بدانها غیر ممکن و تصرف بیگانگان در آن مناطق بطرز سحر آمیزی ممنوع و ممتنع میباشد.

بعضی اوقات در آسمان دریای هر قند ابر سپید از نوادر و عجایب رنگی پدیدار میگردد که با سایه خود سفایق را دریای هر قند کاملا میپوشاند. آنگاه از این سحاب سفید یکنوع زبانه ظریف و درازی بطرف سطح آب دریا دراز میشود و بدین طریق با سیاه بهار نماس پیدا میکند، در این موقع ناگهان آب دریا بجوش و حروش درمی آید و بالنتیجه ستون بخار و آب دواری حاد میشود که فوق العاده شگفت انگیز است. اگر چنان اتفاق افتد که این ستون بخار و آب دوار اقیانوس بایک کشتی نصادم کند آنرا دریک چشم بهم زدن جذب نموده خواهد باعید. سپس سحاب به آسمان رفته فوق العاده اوج میگیرد و بعد شروع بباریدن میکند، در آب رگبار اجزاء بیشماری از ذخایر دریامشاهده میشود که من توانسته ام معلوم نمایم که آیا این قطعات را ابر سپید مزبور از دریا عاریه کرده و یا بطریق دیگر احداث گشته است.

بطور کلی دریا‌های (مشرق زمین) در نتیجه اهتزاز
 چگونگی کوهها همچون یکنوع باد صرصر زمهریر افشانی بجوش و خروش
 گلوای پرت میشود درمی آیند و همینکه کولاک با سطح دریا تماس
 می یابد، آب آن همچون دیک جوشانی بخروش
 آغاز میکند. در این موقع است که يك صحنه بسیار مخوف و فوق العاده
 مهیبی بوجود می آید اقیانوس اندرون خود را به بیرون میریزد و آنچه
 که در دل دارد با خشم و وحشت تسلیم سواحل و جزایر میکند.
 چنانکه صخره سنگ های عظیم و حتی قطعات کوه پیکری که بیچوجه
 کمتر از کوه نیستند همچون تیری از کمان، از داخل دریا بخارج پرتاب
 میشود.

سفاین و کشتیهای عظیم که تصادفا دچار این امواج خشمگین و
 طوفانهای سهمگین میگردد، در يك طرفه العین نابود میشوند و همچنین
 ماهیان عظیم و دیو پیکری نیز از آغوش آب بخشکی افتاده زندگی را
 بدرود میگویند.

اما در دریای هر قند باد دیگری میوزد که از مغرب
 توصیف عنبر هر قند و برخاسته تا شمال و شمال غرب بجولان در می آید.
 تعریف ماهیان آدمخوار هنگامی که این باد باهتزاز در می آید، طوفان
 عظیم و کولاک بسیار سهمگین احداث میشود و
 آب دریا همچون دیک بجوش و خروش آغاز میکند، و در این موقع
 است که مقادیر هنگفتی عنبر بساحل عرضه مینماید. عنبر همچون پهنای
 بیکران اقیانوس فرحبخش و فی الواقع مدهوش کننده است در اوقاتی

که دریای هر قند بتلاطم می آید و طوفان احداث میشود ، در سطح آب يك نوع جرقه آتشفشانی مشاهده میگردد که شعشۀ آن شایان توجه است. در این دریا يك قسم ماهی وجود دارد که بنام **نخام** خوانده میشود و در حقیقت جانور آدمخوار مخوفی است که انسانها را می بلعد .

کالا های چین و امتعه صادره از این قاره بزرگ در همه ای از تاریخ مناسبات نتیجه حوادث ناگوار و علل شومی کمتر به بغداد و سیع بازرگانی چین و بصره میرسد اکثر اوقات در خان فو با کشورهای (کاتون) حریقهای بوجود می آید که آسیب زیاد خاور میانه و عرب بسفاین بازرگانان میرساند **خان فو بندرگاه عمده کشتیهای چینی و خارجی بشمار میرود و در این بلده بزرگ امتعه و کالا های تجارتی چین و عالم اسلام متمرکز و انبار میشود اما چون عمارات و منازل شهر مزبور چوبین و نئین است ، اغلب اوقات بسهولت طعمه آتش میگردد و حریق بانبار های کالا نیز سرایت کرده امتعه نفیسه را از بین میرد و بدین طریق تجارت چنانکه باید و شاید در سودا گری توفیق حاصل نمیکند یکی دیگر از اعل عمده کمیابی کالا های چینی در ممالک اسلامی ، طوفانهای دریایی و حوادث سهمگین بحری است که اکثر اوقات سفاین و کشتیهای که مابین خلیج پارس و چین در رفت و آمد میبانشند ، گریبان دیرشان میشود ، همچنین موضوع تطاول و تعرض دزدان دریایی را نیز نباید فراموش کرد که همیشه در کمین سفاین تجارتی هستند و بالاخره نکته دیگر آنست که نظر ببعد فاصله اغلب بازرگانان در مسیر راه و در بنداری که میان ممالک اسلامی**

و چین واقع شده است ، خیلی نوقف میکنند و اکثر اوقات باررگانان امتعه خویش را در همین شهرهای ساحلی ، قبل از وصول بمقصد ، بفروش میرسانند ، و همین جهات است که کالاهای چینی در کشور های اسلامی کمیاب میباشد ، و علی رغم میل مفرط مردمان مسلمان بامتعه نفیسه چینی کالاهای این سرزمین در ممالک عرب کمتر بدست می آید . بعضی اوقات نیز جریان بادسفاین را بسواحل یمن میبرد و بالتبلیغه معاملات کشتی در آن محدود بفروزش میرسد ، بعضاهم کاروانهای دریائی در بادر و شهر های ساحلی مسیر سفاین برای تعمیر کشتی و یا بعلت حوادث سوء دیگری مدتی مدید مجبور بتوقف میگرددند .

سلیمان ، بازرگان از دیدار خویش در امپرا- فغفور چین یکی از طوری چین ، چنین میگوید: در خان فو (کانتون ۱) مسلمانان را بوزارت که مرکز تجار و محل ملاقات بازرگانان است ، دادگستری منصوب کرده فغفور چین اداره کل محاکمات دادگستری مسلمانان را بعهده یکی از مسلمین گذارده و این شخصیت مامور است که بدعاوی بازرگانان اسلامی که با جلب موافقت فغفور بسرزمین مزبور وارد شده اند ، رسیدگی کند . در اعیاد و ایام تعطیل مخصوصا در روزهای جمعه ، شخصیت سابق الذکر بمنبر میرود و خطبه میخواند ، رسوم و آداب اسلامی را کما هو حقّه بر گزار میکند و

(۱) رای اطلاع بیشتر اروضاع چین و وضعیت ملل منوعه در آن سرزمین ، علامندان میتوانند بکتاب **جهانگردی مار کوپولو** ترجمه و نگارش مترجم و بو بسنده این سطور مراجعه فرمایند . م

بالاخره ازدرگاه خداوند معال طول عمر و بقاء حیات اولیای اسلام را استغاثه مینماید. بازرگانان عراقی (۱) همیشه باکمال میل و رغبت از احکام این شخصیت پرهیزکار و متقی تبعیت میکنند، زیرا او در حل و فصل دعاوی غیراحق و حقیقت، و کلام الله مجید و شرایع اسلام میزان و معیاری ندارد.

اما ایستگاه سفاین تجارنی چین در امپراطوری ایستگاه سفاین چینی در ممالک اسلامی سیراف است و معمولاً واردات و امپراطوری اسلامی صادرات چینی باخاور میانه و نزدیک در این بندر-گاه بزرگ متمرکز میباشند، بطور کلی کالاهای صادره از کشورهای اسلامی از بصره و عمان و دیگر بنادر (خلیج پارس) در سیراف بسفاین چینی انتقال داده میشود.

کالاها و امتعه تجارنی صادره بچین بدانجهت در این بندرگاه متمرکز یافته که دریای (خلیج پارس) فوق العاده متلاطم و طوفانی است و از طرف دیگر آبهای ساحلی بنادر دیگر بطور کلی کم عمق میباشد و برای کنار آمدن کشتیهای بزرگ و اقیانوس پیمای مناسب نیست.

فاصله بصره به سیراف از راه دریا بالغ بر صد و بیست فرسنگ است (در حدود سیصد و بیست میل دریایی) معمولاً پس از بارگیری کالاهای

(۱) عراق و بغداد در اوایل اسلام یعنی هزار و یکصد سال پیش مرکز امپراطوری اسلامی بشمار میرفته است. عراق بکسراول و بمعنای زمین پست است در مقابل اراضی مربع شمالی که ارمنستان نام دارد، آرام بمعنای بلندی میباشد. م. عباسی

صادره سفاین چینی آب آشامیدنی لازم را برداشته ، شرعشان بصوب مسقط افراشته میشود ، این بندر در منتهالیه استان عمان واقع شده است . فاصله سیراف تا مسقط تقریبا دوست فرسنگ میباشد (معادل در حدود پانصد و سی میل دریایی) .

در قسمت شرق خلیج فارس ، در میان سیراف و عظمت سفاین چینی مسقط ، منطقه ساحلی بنی صفاق و جزیره حیرت آور است ابن قواں واقع شده است ، کوهستانهای استان عمان نیز از آبهای دریای خلیج پارس سیراب میشود ، در این منطقه اخیرا تنگه در در وجود دارد که در حقیقت دره ایست میان دو کوه بلند و کشتیهای عادی میتوانند از میان آن بهسولت عبور کنند ولی برای سفاین چینی که عظمت آنها حیرت آور است غیر قابل عبور میباشد . در منطقه مزبور دو جزیره کوچک قصیر و عویر وجود دارد که اندکی از سطح آب دریاسر بیرون آورده است . ما بعد از این که جزایر مذکور را در پشت سر خویش گذاشتیم ، بصوب زهار ازسواحل عمان عزیمت کردیم ، و بالاخره بمسقط رسیده در یکی از چاههای شهر که گناه ای از گوسفندان عمان در اطراف آن بودند ، آب آشامیدنی برداشتیم .

دو لا سفین و کشتیهایی که بمقصد هندوستان
هندی قراقرزین
فرار کرلامها از عزمیت میکنند ، در بندرگاه
مسقط لنگر انداخته بتدارک و تهیه مقدمات سفر
میردازند و بالاخره بادبانها را برافراشته امواج

دریای بیکران را میشکافند . فاصله مسقط تا بندرگاه کولام ، مالزی در صورت اهتزاز باد های موافق متوسط یکماه راه است . در بندرگاه کولام مالزی فوجی از سربازان مستقر میباشند که مامور حفاظت و صیانت شهر و دفاع از آن سر زمین است . در این محفل سفاین چینی حقوق ترانزیت میپردازند . چاههای آب مشروب در بندر کولام بسیار است . باج راهی را که بیک کشتی چینی در بلده مزبور تعلق میگیرد هزار درهم است (هزار فرانك - درسی سال پیش) ، اما سفاین دیگر که ظرفیتشان از کشتیهای چینی کوچکتر است بر حسب حجم و مقدار محمولات خود حق العبور میپردازند فی المثل در حدود یک تا ده دینار (بیست و دو الی دویست و بیست فرانك) باید بدهند .

فاصله میان مسقط ، کولام مالزی و (ابتدای)

تعریف و توصیف دریای هر قند (خلیج بنگال) : با کشتی تقریباً یکماه شراب خرما ی لانگابالوس راه است . در بندرگاه کولام مالزی آب آشامیدنی برای سفاین تدارك میگردد و سپس بصوب بحر هر قند بادبانها افراشته میشود . پس از عبور از دریای مزبور ، بسر زمین لانگابالوس میرسد که مسکن مردمی است که زبان عربی و یاد دیگر السنه تداول بین بازرگانان را نمیفهمند اهالی این منطقه بوسناکی بتن ندارند ، و سفید پوست و نازك ریش هستند . از قراریکه میگویند ، هیچوقت هیچکس زنان این قوم را ندیده است ، زیرا معمولاً فقط مردان طایفه در قایقهای که عبارتست از یک قطعه چوب شکم شکافته معجوفی ، بسازقات عابرین و سفاین که از مقابل جزیره رد میشوند ، میشتابند . در این قایقها

کالاهای زیر برای مبادله آماده است : نارگیل ، نی شکر ، موز و شراب خرمکه مشروب مطبوع سفید رنگی است ، و اگر آنرا در همان لحظه اولیه تهیه ، صرف کنند بمانند عسل خوب و خوشمزه میباشد ، ولی در صورتیکه ساعتی ماند مخمر خواهد شد و مثل شراب مسکر خواهد گشت ، و بالاخره پس از چند روزی مبدل بسر که میشود . محصولات مزبور را جزیره نشینان لانکابالوس در مقابل آهن مبادله میکنند بعضی اوقات اندکی عنبر نیز برای معاوضه با قطعات فلز مذکور عرضه میگردد معمولا مبادلات باعلایم و اشارات ، دست بدست ، انجام میگردد ، چون این مردم بازبان ملاحان بیگانه آشنایی ندارند . اهالی لانکابالوس در شناگری مهارت فوق العاده ای دارند . گاهی از آبن بازرگانان رامیر بایند و در مقابل بپیچوجه چیز نمیدهند .

ناخدایان در لانکابالوس شراع سفاین را بقصد
 تعریف و توصیف کلاه - بار باهتر از درمی آورند . در این حدود
 هند غربی (اندونزی) یک کشور و یک ناحیه ساحلی هر دو بنام پار
 خوانده میشود . کالاهبار در حقیقت بخشی از
 امپراطوری جاو و سماو (جاوه - اندونزی) بشمار میرود و در جنوب کشور
 هندو سن واقع شده است . کالاهبار و جاو گاتحت سلسله سلطان واحدی
 اداره میشود . و شاید مردم این سرزمین عبارت از فوته (لنک) ساده ایست
 در بس ، ادنیسای قوم نیز فقط بایک فوته ستر عورت میکنند .
 سفاین در کالاهبار آب آشامیدنی ذخیره میکنند . معمولا ملاحان

آب چاه را با بهای چشمه و باران ترجیح میدهند . فاصله کولام -
مالزی که در نزدیکی دریای هر قند واقع شده است ، با کالاهبار یکماه
راه دریایی است .

پس از تدارك آب خوردنی ، کشتیها بصوب (جزیره) تی یوما بادبانها
را بالامی کشند . در این منطقه آب آشامیدنی پیدا میشود . فاصله کالاهبار
تا تی یوما ده روزه راه دریایی است .

ناخدایان در تی یوما بقصد گونه رانك شرع سفاین
مأمن بندگان فراری را باهتزاز درمی آورند . فاصله دو ناحیه مزبور
و ملجاذزدان ده روز است . در این ناحیه نیز آب خوردنی بدست
میآید در جزایر هندوستان غربی نیز آب آشامیدنی
به همین منوال تدارك میگردد ، یعنی چاههایی کنده میشود و آب مشروب
لازم تهیه میگردد . در کوندرانك کوه بلندی وجود دارد که مأمن دزدان
و ملجأ بندگان فراری بشمار میرود .

پس از عبور از کوندرانك کشتیها به منطقه ای
تعریف و توصیف عود میرسند که چامپا نام دارد (آنام و کوشن شین)
آنام و کوشن شین فاصله این دو ایستگاه ده روزه راه دریایی است .
و خصوصیات آن سرزمین در این منطقه آب آشامیدنی پیدا میشود . از چامپا
عودی صادر میشود که معمولاً بنام همین سرزمین
معروف میباشد . در این کشور پادشاهی وجود دارد . پوست رنگ بدن
مردم خرمایی است ، و افراد بادو قطعه فوته (لنك) ستر عورت میکنند .

سفاین پس از تلمین آب خود دنی بصوب جزیره چون دور - فولات عزیمت
مینمایند .

فاصله چون دور - فولات با ایستگاه چام پاده روز راه دریایی
است . در این منطقه نیز آب آشامیدنی پیدامیشود ،

از جزیره مزبور سفاین بطرف دریای چان خای
تشریح موقعیت (دریای چین غربی ، شانگهای؟) حرکت میکنند ،
جغرافیائی بنادر چین و آنگاه بصوب بنادر چین رهسپار میگرددند .
بنادر ولنگر گاههای این کشور ، فی الحقیقه عبارت
از کوهپایی است که در دریای غوطه ور میباشد ، معمولا در فواصل هر دو کوه ،
یکنوع شکاف دره ماندنی وجود دارد که کشتیها بایستی از آنجا وارد
شوند . از جزیره چون دور - فولات تا سواحل چین درست یکماه راه
دریایی است که هفت روز آن از بابت طی مسافت فواصل خود بنادر چینی
احتمالاً میگردد .

سفاین پس از عبور از بنادر دروازه های مزبور ، وارد خلیجهای
حماه از مصب نهار چینی میشوند . آنگاه در آبهای شیرین و گوارا
بطرف سواحل سر زمین بزرگ چین بیست میروند و در شهر خان فو
انگرمی اندازند ، سراسر کشور پهنای چین واجد آبهای گوارای آشامیدنی
است که از رودخانهها بدست می آید . هر منطقه از این سرزمین فوج-
نهایی ن کپهان مخصوص و بازارهای ویژه ای دارد .

در سواحل دریای چین جزر و مد در مدت يك شبانه روز دوبار
 مقایسه جزر و مد بوقوع می‌پیوندد، در صورتیکه در خلیج فارس
 خلیج فارس و دریای چین در قسمتی که واقع است مابین بصره و جزیره
 بنی‌قوام معمولاً مد دریا فقط هنگامی واقع
 میشود که ماه در وسط آسمان است و جزر در اوقات بر آمدن و فرود رفتن
 قرص قمر مشهود میگردد. بالعکس در سواحل چین تا حدود جزیره بنی-
 قوام، مد در موقع بر آمدن ماه بوقوع می‌پیوندد، و جزر هنگامی حدوث
 می‌یابد که قرص قمر در وسط آسمان است. و نیز در موقع فرو رفتن
 ماه هم يك مد مجدد دیگر واقع میشود و يك جزر مجدد دیگر هنگامی
 که قرص ماهتاب در نقطه مقابل، در وسط السما میباشد.

از قراریکه تعریف میکنند، در قسمت شرقی
 ایگمانگان را از پایشان دریا، جزیره‌ای وجود دارد که مال‌هان خوانده
 بدار آویخته قبله قطعه میشود و واقع شده است مابین سران‌دیب (سیلان)
 کرده میخوردند و کلاه (کرا، تنکه هندو چین و مالاکا) و از توابع
 سرزمین هندوستان بشمار میرود. در جزیره
 مزبور سیاه‌ای زندگی میکنند که گاه ابرهنه و عورهنه اند. در بالا انگر
 یک نفر بیگانه بگیر سان بیفتد، فیر انفور او را از پاهایش جدا آرد خسته،
 قطعه قطعه اش میکنند؛ همانندوزی خود و نسخه دیخوین از
 سیاهان بسیار زیاد است و فی فقط دریا جزیره هیکت در سرزمین
 و بهیچوجه از پادشاه و سلطان در میان آن جزیره نیست. در این جزیره غذای
 این قوم: ماهی و نارگیل زنی سکر میباشد. در بعضی از قسمتهای جزیره

مالهان ، باغها و بوستانهایی وجود دارد که گاه الا شیشه بساتین و اشجار سرزمین ما است .

روایت میکنند که در دریا یکنوع ماهی پرند^۹ نوادر و عجایب دریای وجود دارد که در سطح آب اقیانوس پیرش در چینی از جمله خرچنگی می آید ، آنرا ملخ ماهی نیز میخوانند و نیز که سنک میشود میگویند که در این دریا يك قسم ماهی بسیار شگفت- و داروی چشم است انگیزی زندگی میکند که بعضی اوقات از آب خارج شده بساحل می آید و ببالای درختان نارگیل صعود میکند ، و آنگاه شیره درخت رامکیده ، بازم بداخل دریا بر میگردد . روایت میکنند که در دریا يك جور ماهی وجود دارد که شیشه خرچنگ است ، این موجود عجیب بعد از خروج از آب دریا مبدل بسنک میشود استادان فن از اجسام متحجر ماهی خرچنگ نمای مزبور يك نوع دارویی درست میکنند که بمنزله کحل است و برای درمان درد- های چشم بکار میرود .

روایت میکنند که در جاوگا (جاوه) کوهی وجود چشمه های گرم و سرد دارد که جبال النار نامیده میشود و هیچکس کوه آتش فشان جاوه نمیتواند نزدیک آن برود در اوقات روز از دهانه آن دود متصاعد میشود ، و در ساعات شب شعله های تابان به آسمان بلند میگردد . در پای کوه مر بور دو چشمه آب گرم و سرد جاری است که آب هر دوی آنها آشامیدنی و گوارا می باشد .

لباس مردم چین؛ اعم از خرد و بزرگ، ابریشم است؛ و این پوشاک هم در فصل تابستان و هم در فصل زمستان مورد استفاده می‌باشد، اما ابریشم عالی اختصاص بسلاطین کشور دارد.

اهالی چین هر اندازه که بخواهند از البسه ابریشم توصیف‌نعمات و استفاده می‌کنند و ملبوسات حریر برای خود تهیه خصوصیات زندگی مینمایند. چنانکه در فصل زمستان بعضی از مردم چین (۱) اشخاص دو، سه، چهار و یا پنج دست شلوار بتن می‌کنند. افراط در استعمال شلوارهای متعدد برای محافظت انسان از رطوبت شدید معمول شده است، چون چینیان از آلام ناشیه از آن (رماتیسم) فوق‌العاده بیم دارند. در فصل تابستان مردم این سرزمین فقط پیراهن يك لایه بتن دارند که از ابریشم و یا قسام حریر است. اینان عمامه و دستار سرخویش نمی‌گذارند.

خوراک چینیان برنج می‌باشد. بعضی اوقات هنگام طبخ برنج، کوشان (خورشت) نیز تهیه می‌کنند و در موقع مصرف آنها را با هم میل می‌نمایند. اما سلاطین و پادشاهان گوشت سوک و هر نوع حیوان دیگر، و نان مصرف می‌کنند.

میوه‌هایی که در سرزمین چین بدست می‌آید، عبارتست از سیب هلو، لیمونرس، انار، به، گلابی، موز، نیشگر، خربزه، انجیر،

(۱) علاقمندان بشناسایی خصوصیات زندگی مردم چین، برای تفصیل

بشتر می‌توانند بکتاب جهانگردی مارکو پولو ترجمه و نگارش اینجانب

مراجعه نمایند. م

انگور، خیارچندین قسم، بسته فندق؛ گردو، بادام، زرد آلو، سنجد نارگیل، لودوس (سدر، کنارنک) (۱). در کشور چین درخت خرما کم پیدا میشود، و بطور کلی گاهگاهی در بعضی از باغات اشخاص، کم و بیش نخلی مشاهده میگردد،

چینیان يك نوع شراب برنجی تهیه میکنند، و در این سرزمین تهیه مسکراب از آب انگور معمول نمیشاند؛ و چنین کلامی از چین صادر نمیکردد. از قرار معلوم مردم مزبور بامشروبات (الکلی) که از تانگ تهیه میگردد، آشنایی ندارند و بهیچوجه این قبیل مسکرات را مصرف نمیکند.

شیوه طهارت (متداول در میان مسلمانان) درین آئین چینیان بامذهب چینیان رواج ندارد؛ بلکه اهالی کشور در این مورد زردشتی تشابه و (مثل فرنگیان) از قطعات کاغذی که در خود چین عظیمی دارد ساخته میشود، استفاده میکنند. ذبح چهار پایان (برسم و آداب متداول در میان مسلمانان) در این کشور رعایت نمیشود بلکه در این مورد مثل موارد متعدد دیگر مانند زردشتیان رفتار میکند، چون آئین چینیان در خیلی جهات کاملاً مشابه مذهب زردشتیهاست زنان چینی در حجاب نیستند و هنگامیکه بشارع عام می آیند، شانه‌ای در زانف خویش دارند، بعضی اوقات در سربك

(۱) در اساطیر باستان آمده است که لودوس میوه مطبوع و چنان لذیذی بوده که هر کس از آن میخورد، یار و دیار خویش را فراموش میکرد. م

بانوی چینی بیش از بیست قطعه شانه عاج گرانبها و دیگر تزئینات زنانه مشاهده میشود مردان این سرزمین يك نوع کلاهی بسر دارند که شییه قلنسوه مسلمانان است . در کشور چین رسم چنانست که سارقین را پس از بازداشت ، باعدام میرسانند .

در شرح اخبار و آداب

هندوستان و چین ، و پادشاهان و سلاطین

آن سرزمین

مردمان هندوسان و چین در این عمیده وحدت
تعریف و توصیف کامل دارند که پادشاهان (بزرگ) جهان چهار
سلطان السلاطین است ، سلاطین اربعه عظام را بدین شرح ذکر
هندوستان میکنند .

پادشاه عرب (خلیفه بغداد) هندیان
و چینیان بدون شك و تردید ، موافق کامل دارند که پادشاه عرب اعظم
سلاطین جهان ، و ثروتمندترین و اجل آنانست ، که پادشاه دین حنیف
و بزرگ اسلام میباشد (۱) . فمفوق حین خوشستن را بعد از خلیفه بغداد
قرار میدهد . پس از او فیصر روم است و (رای هند) که به نال لاهرا -

(۱) خواسدگان و هوف دارند که ، مصود هرون الرشید و نظایر

او است م

(بلهرا) معروف میباشد بالاهرا پادشاه قومی است که لاله گوشه‌پایشان
سوراخ میباشد. بالاهرا پادشاه سرزمین هندوستان بشمار میرود و
مقام وی اعظم مقامات جهانی شمرده میشود و خودهندیان نیز بعظمت
هنزلت او ادعان دارند. کلیه سلاطین هند در قلمرو مخصوص خود اسنغال

تام و تمامی دارند ولی بالاهرا را بسمت سلطان السلاطین می‌شناسند معمولاً موقعی که بالاهرا سفیری بدربار یکی از پادشاهان دیگر اعزام میدارد ، اینان مقدم فرستاده مزبور را بنام فرستنده فوق‌العاده گرامی میدارند و مراسم خضوع و خشوع نسبت بوی بعمل می‌آورند بالاهرا غطایای بیشماری بانهایت کرامت بخشش میکند . اسبان و فیلان او بسیار و ثروت و مکنتش بیشمار است . سکه سلطان السلاطین هندوستان طاطیری نام دارد که تقره است و از حیث وزن مساوی با یکدرهم و نیم (متداول درین مسلمانان) مسکوک شاه می‌باشد .

گاه‌شماری یعنی ترتیب تاریخ در قلمرو بالاهرای-

گاه‌شماری هندوستان چنانست که دوره سلطنت سلطان سابق و تقویم در هندوستان را مبدأ تاریخ قرار میدهند ، در صورتیکه عربها و مناسبات حسنه (مسلمانان) هجرت نبوی را آغاز وقایع نهاده‌اند هندوستان و مسلمانان اما هندیان همیشه ادوار سلطنت پادشاهان خود را مبدأ قراردادند و ملوک این سرزمین معمولاً مدتی مدید و بسیار طولانی سلطنت می‌نماید ، چنانکه بعضی اوقات سلطانی پنجاه سال پادشاهی میکند . اتباع مالاهرا مدعی هستند که طول عمر و مدت سلطنت سلطان السلاطین هندوستان معلول هجرت بی - شائبه پادشاهان مزبور در باره اعراب (مسلمانان) است . چنانکه در حقیقت هم در سرتاسر روی زمین هیچ سلطانی باندازه بالاهرا مسلمانان را از صمیم قلب دوست نمیدارد ، و همینطور (بمصدق الناس علی دین - ملوکهم) هندیان نیز مسلمانان را فوق‌العاده دوست میدارند .

باید دانست که بال لاهر اعوان عمومی کلیه پادشاهان
 شمه ای از خصوصیات هندوستان است، چنانکه کسری در میان ایرانیان
 بال لاهرا و سلاطین و قیصر در بین رومیان، و بدین طریق معلوم
 هندوستان میگردد که این کلمه بهیچوجه اسم خاص نمیشد
 قلمرو حکومت بال لاهر از ساحل دریای هندوستان
 غربی آغاز می یابد و در این قسمت کشور دیگری وجود دارد که **گوتگان**
 خوانده میشود و با سر زمین مذکور هم مرز میباشد، و در طرف مشرق
 تا حدود چین امتداد دارد، در دورو بر قلمرو وسیع بال لاهرا پادشاهانی
 وجود دارند که دائماً با وی در پیکارند ولی در این منازعات او همیشه
 پیروز و فاتح است،

در میان این پادشاهان ستیزه جو، سلطانی است
تعریف و توصیف بنام **گجرا** که فرمانده قوای مسلح عظیمی میباشد
گجرای هند بطوریکه هیچیک از سلاطین هندوستان چنان
 سوار نظامی ندارد گجرا پادشاهی است که خصم
 اعراب (مسلمانان) بشمار میرود، ولی با وجود این اعتراف دارد که شاه
 عرب (خلیفه اسلام) اعظم سلاطین جهان است، هیچیک از پادشاهان
 هندوستان بفرهنگ گجرا با اسلام خصومت نمیورزد. قلمرو وی سر زمین
 درار و باریکی است، اما ثرو و مکنتمس بسیار فراوان میباشد مخصوصاً
 تعداد اشرا و اغنام و احشام وی فوق العاده زیاد است معاملات در
 این کشور با شمشهای نقره انجام میگیرد، و از قراریکه میگویند کانهای
 این فاز در سرزمین مزبور بسیار است. بطور کلی در این منطقه از

هندوستان امنیت از نواحی دیگر بیشتر است و انسان را بهتر در مقابل سارقین و قطاع الطرق صیانت و حراست میکنند .

در جوار قلمرو گجرا ، سر زمین پادشاه تاکان
زیبایی زنان قرار گرفته است که از حیث وسعت چندان مهم
کشور تاکان هند نمی باشد . زنان این کشور سپید (و خوش قد و
قامت) و از حیث وجاهت و صباحت گل سرسبد
جنس لطیف سر تا سر هندوستان بشمار میروند . پادشاه تاکان مسالمت-
جو و صلح طلب میباشد ، لذا قوای مسلح مهمی تجهیز نکرده است ، و
نسبت بمسلمانان بسیار محبت میورزد و از این حیث روش بال لاهرا را
تعقیب میکند .

درست در همسایگی ممالک پادشاهان سابق الذکر
پنجاه هزار فیل جنگی سلطانی وجود دارد که راهما (پی گو) خوانده
ارتش راهما را میشود که مدام پادشاه گجرا در جنگ و جدال است
تشکیل میدهد این سلطان اصل و نسب عالی ندارد . او با بال لاهرا
را نیز مثل پادشاه گجرا ، مدام مشغول پیکار می-
باشد . قوای مسلح راهما بطور کلی از نیردهای جنگی بال لاهرا و سلاطین
گجرا و تاکان نیرومند تر است . از قراری که روایت میکنند ، راهما
هنگامی که بلسکر کشی اقدام میکند ، معمولاً پنجاه هزار فیل جنگی
در صفوف قشون وی قرار میگیرند ، این پادشاه فقط در فصل زمستان (که

موقع بارانست) اقدام بچنگ میکند، تا از لحاظ تامین آب مشروب فیلان در مضیقه نباشد؛ بدین ترتیب معلوم میشود که از این نیروی جنگی در فصول دیگر استفاده نمیتوان کرد.

روایت میکنند که در صفوف ارتش پوشاکی که از حلقه سلطان راهما (۱) در حدود ده ناپانزده هزار نفر خاتم میگذرد بتطیف البسه سپاهیان اشتغال دارد. در کشور راهما چنان پوشاکهای لطیف و عالی تهیه میگردد که در هیچ نقطه جهان نظر آن پیدا نمیشود. چنانکه یک دست لباس از

(۱) چنانکه معلوم است کلمه سلطان بمعنای حکومت میباشد و از عهد سامانیان و مخصوصا غز نویان بعنوان پادشاه استعمال شده است. برای شرح بیشتر مراجعه فرمائید بتاریخ تمدن اسلامی جرجی زیدان م

فرط لطافت ممکن است از حلقه خاتمی بگذرد . مواد این منسوجات پنبه است و نمونه آنرا ما برای ائین مشاهده کردیم .

در این سرزمین (راهما - پی گر) صدف ارزش

صدف بمثابه سکه پول خاصی دارد ، چنانکه بمثابه سکه پول متداول

متداول است میباشد ، و بطور کلی میزان ثروت با صدف سنجیده

میشود ، محصولات عمده این کشور عبارتست از

طلا؛ نقره؛ عود ؛ و یکنوع منسوج خاصی که (در زبان سانسکریت) شاهمارا

نام دارد (که از تار موی دم گاو میش تبت تهیه میگردد) و معمولاً از

آن پرچی (۱) درست میکنند که برای راندن مگس استفاده میشود .

در کشور راهمای هند حیوانی وجود دارد که

عجیبترین جانور جهان بولشان خوانده میشود و پوستش خال خال است؛

که در شاخش صورت که بعقیده من جز کرگدن چیز دیگری نیست .

آدمی نقش شده است این قسم از کرگدن فقط یک شاخ در پیشانی خویش

دارد ؛ و اما در سطح داخلی این شاخ صورت

جانداری نقش شده است که خیلی شباهت با آدمی دارد . رنگ شاخ

شبه گون و کاملاً سیاه میباشد ، در صورتیکه سطح داخلی آن سپید است .

کرگدن کوچکتر از فیل و رنگ پوستش مایل بسیاهی است ؛ و خیلی

شیه بگاو میش و بسیار قوی میباشد ؛ چنانکه در روی زمین هیچ حیوانی

نیورده اندتر از او نیست کرگدن در چهار دست و پای خود فاقد مفصل و

(۱) پرچم موی دم گاو میش است و بفلط از طرف فرهنگستان بجای

پیرق معمول گردیده است . م

زانو میباشد، بطوریکه این حیوان هیولا در روی چهار ستون نرم و (بیمهره) قرار گرفته است. فیل رادره مقابل کرگدن بهیچوجه یارای مقاومت نمیباشد؛ این جانور عجیب معمولا مثل گاو و شترمدام مشغول بنشخوار است. در سرزمین راهما از این موجود مهیب فراوان دیده می شود، و غالبا در اعماق انبوه درختان جنگل بتعیش میپردازد. البته در مناطق دیگر هندوستان نیز از این حیوان هیولا مشاهده می شود، ولی شاخ آنهایی که در راهما بزرگ میشوند، بسیار زیبا و قشنگ میباشد؛ چنانکه غالب اوقات تصاویر انسان و طاووس و ماهی و صور دیگر در آن بنظر میرسد. چینیان از قطعات و صفحات مصور این شاخها کمر بندهای خویش را آرایش میدهند؛ چنانکه در کشور چین بهای این کمر بندها بالغ بر دو تا سه هزار دینار (زر) و بلکه بیشتر است، بطور کلی قیمت هر کمر بند برجسب زیبایی تصاویر طبیعی موجود در قطعات مزبور تغییر می یابد. انواع و اقسام این قبیل شاخهای کرگدن را با هبادا صدف این سرزمین راهما بدست می آورند، و چنانکه گفته ایم در این کشور متاع مزبور بجای پول رایج مصرف میگردد.

بعد از سرزمین راهما، کشوری واقع شده است
 تعریف و توصیف که گاهلا در داخله هندوستان میباشد، بطوریکه
 سرزمین الهه لاکشیمی بهیچوجه آب در با بحدود و ثغور آن نمیرسد؛ اسم
 این مملکت لاکشیمی پورا است (بنام الهه لاک-
 شیمی در آسام). ساکنین این منطقه سفید و زیبا میباشند و دروجاهت
 و صباحت شهرت خاصی دارند و گوشه پایشان سوراخ است (برای گوشواره)

بعضی از مردم این کشور چادر نشین و صحراگرد و برخی دیگر در کوهستانها زندگی میکنند.

پس از کشور لاکشیمی پورا دریایی وجود دارد که در این سرزمین فلفل سرزمین گرانج از آب آن استفاده میکند. بمثابه پول است پادشاه گرانج فقیر و نادار و سرمست از باده کبر و غرور است. در تهیه آب دریا بسواحل این کشور مبالغی غیر برایگان نمیکنند. ارتش سلطان این کشور را فوج فیلان تشکیل میدهد در مملکت گرانج فلفل بندرت بدست می آید، بطوری که غالب اوقات متاع مزبور بمثابه پول رایج بکار میرود.

پس از سرزمین گرانج ممالک متعددی وجود دارد در اقلیم مژه مشک که فقط خداوند تبارک و تعالی تعداد آنها را میداند فراوان است یکی از این کشورها مژه نام دارد که اهالی آن سفید پوست و البسه شان بسبک چینیان می باشد. در این سرزمین مشک بسیار و خیلی فراوان است. در ممالک مژه جبال بسیار مرتفع سپید گونی وجود دارد (که مدام پوشیده از برف است) که بلندترین کوههای دنیا بشمار میرود. مردم مژه با سلاطین ممالک اطراف خود مشغول جنگ و نبرد هستند، مشکی که در این کشور بدست می آید فوق العاده خوب و بسیار اعلا است

در ماورای اقلیم مژه، سلاطین ماها (ماها باد) حکومت میکنند و در قلمرو آنها بلاد آباد بسیار سرزمین خواه هستند است. این سرزمین تا حدود مژه گسترده شده، ولی مردم آن بیشتر از اهالی مژه بچینیان شباهت

دارند. در این بلاد فرمانروایان، مثل چین؛ خواجه میباشند.

سلاطین کشور مزبور با فغفور چین با کمال مسالمت رفتار میکنند و مناسبات بسیار حسنه‌ای دارند ولی بهیچوجه از وی اطاعت نمیکنند.

معمولاً همه ساله سلاطین این بلاد سفیران و نمایندگان باهدایای لازم بدر بار چین اعزام میدارند، و فغفور نیز تحفه مناسبی برای آنان ارسال میکند کشور ما با باد بسیار وسیع و بزرگ است. همیشه هنگامیکه فرستادگان ما باد بچین میرسند، اولیای امور نسبت با آنها مراقبت کامل مرعی میدارند چینیان از کثرت عده ایلچیان میهراسند و بیم آنرا دارند که ما با این فوج عظیم در صدد تصرف کشور چین بر آید. در فاصله میان چین و ما با دجبال و کوهستان و اراضی ناهمواری واقع شده است.

میکویند که در چین دو یست استان وسیع و عظیم

نواد و عجایب وجود دارد که در هر یک از آنها ساطانی بمعیت

سرزمین چین یک خواجه حکمرانی میکند بلادیشمار دیگری

از توابع و استانهای عمده مذکور بشمار میرود

یکی از ایالات عظیم چین، استان خان فو است که بیست شهر دیگر

در حوزه حکومت آن قرار دارد و سفاین و کشتیها در آن محدود توقف میکنند.

در سرزمین چین فقط بلادی را شهر میخوانند

اعانت روز باشیپور که دارای جام باشد؛ که عبارت از یک نوع شیپوری

اعلام میشود است که در آن بشدت می‌دمند این نای درازی

است که با دو دست بزحمت میتوان گرد آن را

فراگرفت ، و بالعاب ظروف چینی معمولی اندوده شده است . درازای آن سه الی چهار ذرع بالغ میباشد ، دهانه آن بسیار كوچك و ظریف است ، چنانكه سهولت میتوان در میان لب فروگرفت ، طنین صدای جادم بهدود يك ميل میرسد ، هر شهری از بلاد چین چهار دروازه دارد و در هر يك از این دروازه ها پنج دستگاہ جادم دیده میشود که معمولا آنها را در ساعات شب و روز بهدادر می آورند و نیز هر بلده ای همینطور ده دستگاہ طنبور وجود دارد که همیشه در او قانیکه جادم ها بطنین درمی آید آنها را هم بشدت میکوبند . این رسم برای ادای احترام نسبت بقفور و اعلام ساعات مختلف شب و روز برای مردم ، معمول و متداول گشته است .

علاوه بر این چینیان ساعت‌های ظلی و دست‌گام‌های دقیق تعیین وقت دیگری نیز دارند که می‌توانند ساعات مختلف روز را بدقت معین کنند .

معاملات بازرگانی در سرزمین چین با فلس تعریف پول رایج چین (سکه مسین) انجام میشود . خزانه سلطنتی چین عینا شبیه خزاین سلاطین دیگر میباشد ، ولی در روی زمین بغیر از ففوز چین پادشاه دیگری خزانه فلوس ندارد ، مسکوکات مسین پول متداول رسمی این کشور را تشکیل میدهد . البته چینیان طلا و نقره و جواهرات نفیسه و اقمشه گرانبها و منسوجات نقش حریر و ابریشم خام و غیر هم بسیار بسیار دارند ، ولی معبذالکله در این سرزمین فلزات گرانبها همچون کالا در معرض خرید و فروش قرار میگیرد و بهای کلیه امتعه نفیسه با پول رایج کشور پرداخت میگردد .

کالاها می‌که بچین وارد میشود عبارتست از قطعات شمه‌ای از اقتصادیات شمش مس ، کاسه‌های لاک‌پشت دریایی و بوشن که
چین
تعریفش را سابقا کردیم و در حقیقت عمارت است از
گرگدنیکه از شاخ آن چینیان برای (تزئین)
کمر بند خویش استفاده میکنند

در چین حیوانات بار کس بسیار زیاد است ، اما اسب‌های نژاد عربی ندارند و فقط یکنوع دیگری از آن دیده میشود . خروس ترفوق‌الده فراوان میباشد ، شترهای چینی دو کوهانه هستند .

در این سرزمین یکنوع خاک چینی بسیار لطیف و عالی وجود دارد که در ساختن ساغرها بکار میرود ، این جام‌ها را فوق‌العاده بازل و ظرف

میسازند و مثل شیشه بفری ضخامتش بسیار کم است و حاکی ماوراء
میباشد، چنانکه درنگ ظروف بخوبی از خارج ظرف مشهود و نمایان
است (۱)

بمحض اینکه دریا نوردان بساحل چین میرسند
سازمان گمرکات چینیان کلیه محمولات و کالاهای آنرا اضبط و در
سرزمین چین انبارهای مخصوصی حفاظت میکنند. درست
مدت شش ماه امتعه تجار همچنان حراست و
بدقت نگهداری میشود، تا اینکه آخرین سفینه (از کاروانهای دریایی
که با استفاده از بادهای موسمی هندوستان بسواحل چین می آیند) وارد
شود. آنگاه چینیان از هر کالای وارده صدی سی (بطور جنسی) ورودیه
اخذ میکنند و بقیه آنرا بیازرگان صاحبش مسترد میسازند.
فغفور چینی نسبت بیازرگانان با کمال نصفت و
نصفت فوق العاده فغفور رعایت کامل میزان عدالت رفتار میکند، فی المثل
نسبت بیازرگانان هر اندازه از هر متاع تازه واردی لازم داشته باشد
بقیمت فوق العاده گرانی از وارد کنندگان خارجی
خریداری میکند و وجوه آنها را فی المجلس پرداخت مینماید، چنانکه
بهیچوجه هیچوقت نسبت بیازرگانانی اجحاف نمیدارد. در میان کالاهای
عمده آنکه بیشتر مورد توجه فغفور میباشد، میتوان کافور را بشمار آورد

(۱) نویسنده و مترجم این سطور تصور میکنند این الغارض در
این مورد کعبه است:

رفت الزجاج و رقت الخمر — فتشابهها ، قشا کل الامر

هرمن کافور را پنجاه ففوج میپردازند، و هر ففوجی هزار فلس است. پس از ابتیاع مقادیر لازم کافور از طرف فغفور (۱) بقیه کالاهای مزبور را بازرگانان بطالبین دیگر و مردم عرضه میدارند که بطور کلی قیمت آن در این موقع بنصف بهای خریداری فغفور تنزل میکند، (و چنانکه مذکور داشتیم پادشاه چین امتعه مورد احتیاج خود را معمولاً گران خریداری مینماید).

(۲) در اصل کتاب از کلمه فففور خبری نیست، بلکه پادشاه چین (ملك الصن) است. این عنوان بر حسب سبک زبان فارسی احیاء شده. م

ر. کشور چین هنگامیکه یک نفر زندگی را بدرود
 آداب شگفت انگیز میگوید، آنرا در همانموقع تدفین نمیکنند،
 تدفین مردگان بلکه در یکی از سالهای بعد از وفات، در روزی که
 باوم ولادت مرده کاملاً تطبیق کند. جسد را بـخاک
 میسپارند. معمولاً جسد متوفی را (قبل از رسیدن چنین روزی)، در
 يك تابوت چوبی قرار داده، آنرا در منزل خود نگهداری میکنند. همیشه
 مقداری آهک روی جسد میریزند تا بدینطریق قسمت مایع آن کاملاً جذب
 شود و خودش نیز بخوبی محفوظ بماند (وازتعفن آن جلوگیری بعمل
 آید) اجساد سلاطین را در میان کافور و عود صقورت (۱) قرار میدهند
 چینیان برای مردگان خود سه سال تمام گریه میکنند؛ و اگر احیاناً
 کسی برای قوم و خویش از ندبه و ناله خودداری نماید، چوب و تازیانه
 میخورند، در اینمورد مجازات زنان و مردان کاملاً مساوی میباشد و بهیچ
 وجه استثنائی ندارد، هنگامیکه يك چینی بزهدکاری را کیفر میدهند، با
 عتاب و خطاب از او میبرسد: مگر مړك منسوب تو، ترا معزون و متالم
 نکرده است؟ اجساد را مثل اعراب (مسلمانان) در حفره ای (لحد) قرار
 میدهند.

چون جینیان چنان می پندارند که مرده احتیاج
 مردگان نیز غذا بتغذیه دارد، اذاً همیشه در اوقات شب مقداری
 میخورند خوردنی و نوشیدنی در جوار تابوت منوفی قرار
 میدهند، و چون علی الصباح اثری در اغذیه دوشین

(۱) نام حریره است ارهندوسن که عود و بجز آن شهرت جهانی

مشاهده نمیشود (۱) لذا تعیین میکنند که مرده آنها را مصرف کرده است خلاصه مادام که نابوت مرده در منزل قرار دارد، شیون و ناله و مراسم تعزیه متوفی همچنان ادامه پیدا میکند. چینیان (بدین طریق بخاطر مردگان خود) هست و نیست خوبستن راسا قاط میکنند: چنانکه تعذیه تمام تعذیه موجود و کلیه اموال منقول و غیر منقول خود را در این راه به اتلاف میرسانند و مبتلای فقر و فاقه میگردند،

در حین اجساد سلاطین را معمولاً با البسه و پوشاک مراسم تدفین اجساد و جواهرات و متاعفات دیگر بخاک میسپردند، سلاطین مخصوصاً کمر بند، های گرانبهای عظیم النظیر آنها را نیز همراه جسدشان بقر میگذاشتند، ولی بطور کلی این رسوم فلا ترک شده است، چون یکی از مفایر پادشاهان را

(۱) مسام است که روحانیون دغلباز شبانه آنها را از هضم رابع میگذرانند. م

شکافته و نفایس گرانبهای آنرا بسرقت برده بودند .

درسر تاسر کشور پهناور چین ، کوچك و بزرگ ،
آموزش و پرورش و غیر و غنی ، خلاصه همه و همه خواندن و نوشتن
در چین همگانی و می آموزند .
اجباری است

القاب و عناوین فرنا: روایان چین معمولا بر حسب
وسعت و عظمت حوزه حکومت آنها تغییر می یابد
سلاطین و سازمان چنانکه حکمران يك شهر کوچك را بچینی
سیاسی چین تو سانك میخوانند . و معنی این عنوان «شهر بان»
است هنگ. میکه صحبت فرما نروایان کل استانهای

از قبیل خانفو است ، عنوان دیفو استعمال میشود . خواجگان رابلغ
توقام میخوانند ، اینان قسمتی از مردم خود چین است . قاضی کل کشور
را لاکشی مامقون می نامند . عناوین و القاب دیگری نیز وجود دارد ، که
چون بیم تحریف و تصحیف در شیوه تحریر مرود ، از ضبط و ثبت آنها خود-
داری میشود .

در چین رسم است که هیچکس نمیتواند بمقام
سلاطین در چهل سالگی سلطنت ارتقاء یابد ، مگر اینکه سنش بچهل رسیده
بالغ میشود ؟ ! رسیده باشد . چینیان معتقدند که در این مرحله از
عمر آدمی با آزمایشهای زندگی آموخته و پخته
میکردد .

آداب و تشریفات مراسم محاکمات در بلاد حین در طالارهای بسیار دارگستری در چین وسیع و بزرگ برگزار میگردد، و معمولاً در صدر دادگاه فرمانداران و حکام جزء که قاضی شهر محسوب میشوند بر روی نیمکتی که مسند قضا بشمار مبرود جلوس میکنند. در مقابل آنها يك دست نیمکت دیگری نیز قرار دارد. معمولاً (برونده) اسناد دعوی را که اظهارات مدعی و مدعی علیه در آن درج شده است، بحاکم قاضی عرضه میدارند. در سنت این شخصیت مردی سرپا ایستاده است که (بچینی) لی خو خوانده میشود معمولاً هنگامیکه حاکم مرتکب اشتباهی شود لی خو فی الفور (خطا را با گوشزد میکند) و ارائه طـرین مینماید. هیچوقت اظهارات (شفاهی) اصحاب دعوی مورد توجه قرار نمیگیرد، و قانون چنانست که مدعی و مدعی علیه هر دو موظفند پیشاپیش مطالب خود را نوشته، بطور کتبی تسلیم دادگاه سازند (۱) همیشه پیش از حضور شاکی در محضر مخصوصی حاکم قاضی، یکنفر که دم درب دادگاه قرار دارد، عریضه مدعی را قرائت میکند، معمولاً در صورتیکه مطلبی مخالف مقررات در آن مشاهده کند، عرضحال را بشاکی بر میگردداند ناهطلب مورد نظر را اصلاح نماید بطور کلی عراض بشرطی بحضور حاکم قاضی عرضه میگردد که از طرف یکی از منشیان آشنا بفانون نگاشته شده باشد. معمولاً نویسنده عرضحال اسم و رسم خود را در رقومه تحریر

(۱) البته دارمین گرام توجه دارند که ارزش و اهمیت این سازمان در هزاران سال پیس سایان اهمیت میباشد، ولی امروز بنظر سهل و ساده و طبیعی جلوه گر میشود. م

میکند ، بدین ترتیب که : « این عریضه بدست فلان بن فلان نگاشته شده است » . بهمین جهت اگر مطلبی بر جلاف مقررات در آن مشاهده شود تقصیرش متوجه منشی و نویسنده و او است ، که بکیفر خطای خویش بچوب و فلک بسته میشود . همیشه حاکم قاضی بعد از خوردن و نوشیدن کامل بمسند قضا جلوس میکند ، زیرا بیم آن میرود (که مبادا در نتیجه جوع و عطش) مرتکب اشتباهی بشود حقوق هر حاکمی از خزانه شهریکه مقر حاکمیت وی میباشد برداخت میشود

فغفورچین (بندرت بمیان عامه می آید و بطور کلی)
 سلطان السلاطین فقط دو ماه بدو ماه ظاهر میشود و معتقد است که :
 چون (فغفور) « اگر مردم مرا بیشتر ببینند ، کمتر احترامم خواهند کرد . مطلقیت و قدرت قاهره ضامن حکومت و سلطنت میباشد ، زیرا عامه از مفهوم نصفت و عدالت اطلاعی ندارد . بنابراین فقط باقوه قاهره ما میتوانیم جاب احترام کنیم (۱) .

در این کشور اراضی مزروعی از پرداخت مالیات
 وضع مالیات بر معاف میباشد ، ولی بهر یک از افراد ذکور بنسبت
 عایدات در چین ثروت و مکننت آنها مالیات پسرانه تعلق میگیرد .
 اعراب (مسلمانان) و دیگر بیکانگان مالیات مخصوصی از بابت کالای
 تجارتی خویش تادیه میکنند ، (اما باید متذکر شویم که در مقابل اداره

(۱) این اندیشه های خام با تکامل تاریخ محکوم بفنا شده است .

مونتسکیو فیلسوف فرانسوی در روح القوانین گوید : حکومتهایی که
 قدرتشان منکی بسر نیزه باشد زودتر از همه محکوم بزوال میباشد . م

وصول مالیات (خزانه داری کل) حفاظت و صیانت امتعه بازرگانان را
بعده میگیرد).

درس زمین پهساو چین، هنگامیکه مواد خواربار
مبارزه باگرانی روبرگانی می نهاد، بر حسب ده تور ففقور، تمام
چگونه بعمل می آید محصولات ضروری برای زندگی ضبط و در مخازن
مغاره های دولتی بقیمت نازلی بمعرض فروش
گذارده میشود، بدین طریق سطح قیمتها بسهولت پایین می آید و گرانی
از بین میرود.

منبع عایدات دولتی منحصر است بمالیات سرانه
میزان عایدات دولتی که از افراد اخذ میسود. تصور میکنم که جمیع
در چین عایدات روز از خزانه داری کل خان فو بالغ بر
پنجاه هزار دینار (زر) باشد، مع هذا باید متذکر

شد که این شهرستان هنوز از بلاد عمده و بزرگ چین بشمار نمیرود.

در میان محصولات عمده و فراوان کشور چین دو
اختراع چای در چین و کلا در انحصار بادشاه است: یکی نمک و دیگری
بک قسم نبات خشک شده ای که چینیان آنرا با آب

داع دم کرد. صرب میکنند. مع، هولا در شهری از ابن کسور مفادیر زیادی
از نبات مدکور مصرف روزش میشود. این نبات که برك و عطرس بینتر
از شدراست، ساخ نامیده میشود، ولی طعم آن تلخ میباشد، برای
تهیه (چای) معمولاً نخست آبرای می جوشانند، و آنگاه آبرای برری ساخ
میریزند، (چای برای رفع هر گونه کسالت بسیار مفید میباشد) و ضمناً

سلامت وجود انسان در مقابل کلیه عوارض بشمار میرود .
 کلیه عایدات خزانه دار بکل سلطنتی از این سه چیز جمع آوری
 میشود . مالیات سرانه انحصار فروش نمک و نبات مذکور (چای)

درفره چین درهر شهری بکنوع ناقوسی وجود
 ابداع زنجیر عدالت دارد که در زبان اهل محل موسوم به دارا میباشد
 برای ستمدیدگان و معمولاً آزار در بالای سر حکام بلاد قرار داده اند
 وزنگوله آن بارشته طنسابی بشارع عام مرتبط

میباشد. منتها الیه رشته مزبور در دسترس عموم قرار گرفته، بطوری که هر کس همه وقت میتواند از آن استفاده کند و بدین طریق هر گونه مانع و حایلی از میان مردم و حاکم برخاسته است. طول طناب قریب یک فرسنگ میباشد و طوری دقیق تعبیه شده است که بمحض اینکه دستی با آن تماس حاصل کند، دارا (ناقوس - زک) در همان آن صدا درمی آید بدین ترتیب هر ستم دیده ای بسهولت تمام میتواند شکایت خود را مستقیماً به عرض حاکم کال برساند و دادخواهی کند. حاکم به محض استماع طنین زنگ دستور میدهد شاکی را فی الفور در حضور وی حاضر سازند، تایانات او را شخصاً اصفا نماید و بعراض شخص ستم دیده فی المجلس رسیدگی کند. در سرتاسر زمین پهناور چین موازین عدالت بدست رعایت میشود و چنین دستگاہی در تمام نقاط و بلاد مختلف آن موجود میباشد.

هر کس که در سرزمین چین قصد سیاحت و مسافرت

اداع گذر نامه داشته باشد، در نوع ورقه بایستی برای خوش
(پاسپورت) تهیه نماید؛ یکی از دستگاہ حاکم کل، دیگری از

محضر خواجه شهرستان سند نخست (که در حقیقت

بمنزله گذرنامه میباشد) در طرق و شوارع مورد استفاده واقع میشود و اسم و رسم حامل ورقه، همراهان وی، سن و سال خود و همراهانش، نام و عنوان قبیله و باطایفه مربوط در آن مندرج میباشد. در کشور چین هر کسی که قصد سیاحت و یا مسافرت دارد، اعم از چینی و عرب (مسلمان) و یا افراد دیگر ملل و نحل، موظف است که قبلاً برای خود چنین ورقه ای تهیه کند. اما در سندی که از محضر خواجه شهرستان مربوطه صدور می یابد

معه و لا معدار پول و دارائی حامل و رفته ، که این و کیفیت کالاها می که شخص
 مسافر همراه خویش دارد درج میشود ، و در راهها و جاده های کشور
 سربازانی در پاسگاههای ۸-۱۰ صی از عابریں معاینه و اوراق مزبور مطالبه
 میکنند هنگامی بار کس - بانکرد از معادل این پاسگاهها رد میشود
 (بازرس گذرنامه ها و رفته پاسپورت را ویزا کرده) چنین مینویسد : «فلان

بن فلان در تاریخ فلان باین منظره رسیده است ، هلبت‌ری فلان میباشد این اشیاء و اشخاص همراه وی هستند ، بدین طریق جان و مال و هر کس در همه جای چین از هر گونه آسیبی در امان است . و اگر احياناً مسافری یا باررگانی دچار صدمه‌ای بشود و بافون کند . بدقت عال و اسباب باوضوح کامل عیان میگردد و فی الفور خسارت وی از طرف دولت پرداخت و حبران میشود ، و اموال و مانرك شخص متوفی نیز بسوراب وی تسلیم می گردد .

چینیان موازین نصفت و عدالت را در معاملات ابتکار سنگت انگیز و بجارب خویش بدقت تمام رعایت میکنند و در روابط مالی مردم مخصوصاً در امور رسمی همه جواب کار را کاملاً ملاحظه و مراعات مینمایند . فی‌المثل هنگامی که یک نفر پولی بکس دیگر قرض میدهد معمولاً «سندی» در آن مخصوص می‌ویسد ، و همچنین مدیون سند دیگری تهیه کرده (بجای امضا) اثر دو انگشت سانه و وسطای خویش را در پای آن می‌نهد . آنگاه دو سند مزبور را بدقت در کنار هم نهاده ، نفر نایکدیگر اتصال می‌بخشد ، و سپس در همان محل اتصال (دستور عمل) نوشته میشود و بعد اوراق دوگانه را از هم جدا میسازند و سندی را که دال بر دین بدهکار است بدست داین میسپارند اگر بعدها بدهکار در صد انکار دین حوس بر آید از وی سد (رسید) طلبکار خواسته میشود ، در این موبع اگر بدهکار بگوید که به رسیدی دارم و به حساب و کتابی با داین ، معلوم میشود که این آدم فرض خودش را انکار میکند در ایصورت به وی

اعلام میشود «کتباً» بنویس که تو چنین دینی نداشته‌ای؛ ولی اگر بعدها داین سندی داری بر وجود دین مورد انکار ارا، کند، تو بخوردن بیست ضربه (چوب خیزران) محکوم خواهی شد، و مجبوری که بیست هزار ففوق جرمه تأدیه کنی^۲ یت ففوج معادل هزار سکه مسین است، و بنا بر این مجموع مبالغ مذکور مساوی با دو هزار دینار (زر) خواهد بود (چهل هزار فرانک در سی سال پیش). بیست ضربه (خیزران) نیز معمولاً منجر بمرک شخص ضروب میشود خلاصه بدین طریق کمتر کسی در چین جرئت میکند که کتباً چنین نوشته‌ای تسلیم مة مات رسمی کند که احتمال نابودی کامل جان و مال وی در آن متصور است، ما بهیچوجه کسی را ندیدیم که حاضر بشود چنین سندی را اعضا و تسلیم کند. بطور کلی چینیان نسبت بیکدیگر همیشه موازین نصفت و عدالت را بدقت مراعات میکنند، هیچکس در چین مورد اجحاف و تعدی قرار نمیگیرد در دعوی و محاکمات طرفین بهیچوجه (بعمل مسلمانان) بسوگند و شهود متوسل نمیشوند.

هنگامیکه (بازرگانی) ورشکست میشود، باورشکستمان چغوژه طلبکاران بارداخت هزینه خوراک، ویرا بزندان رفتار میکنند سناه می اندازند، و ادارش میکنند که دیون خود خود را اعتراف کند. مدیون ورشکسته پس از یکماه توقف در زندان، بدستور سلطان از محس برون می آید و اعلام میشود که: فلان بن فلان را ضایع کرده است. پس از این اعلامیه اگر معلوم شود که مدیون ورشکست سده و پول فلان بن فلان رضایع کرده است

پس از این اعلامیه اگر معلوم شود پولی دارد، و یا اینکه مالک بنده
 و یا اموال غیر منقولی است و یا بالاخره چیزی دارد که ممکن است از
 بابت دیون وی مورد معامله و یا استفاده واقع شود ولی بدهکار عمداً
 از اینکار امتناع ورزیده و در زندان بهزینه طلبکاران خورده و خوابیده
 است، مرتباً همراه ویرا از زندان بیرون می آورند و باچوب (خیزران)
 بر لنبرش می‌کوبند، و دیگر توجه نمیکنند که مجرم وجود و جوه یا
 اموالی را که در خفادارد، اقرار و یا انکار میکند، در اینصورت مامورین
 مجازات ویرا باچوب و فـلـك بسته، مورد عتاب و خطاب قرار
 میدهند و میگویند. تو فقط پولهایی را که از دیگران گرفته‌ای،
 خورده‌ای و اضافه میکنند که: پولهایی را که گرفته‌ای بصاحبانشان
 مسترد کن! اما وقتی که مسام گشت که شخص ورشکسسته قادر بر پرداخت
 دیون خویش نمیشاند و مالک هیچ چیزی نیست، حسب الامر پادشاه
 طلبکاران احضار میشوند و مطالبات آنها را از خزانه داری کل سلطان-
 السلطین که بقبور خوانده میشود، پرداخت میگردد، امپراطور حین
 را باعنوان (بارسی) بقبور میخوانند که (در فارسی) بمعنای پسر آسمان
 (خدا) است (و برجهه تحت الفظی لغت تین - تسو حینی میباشد. که
 لقب امپراطوران حینی است)، در عربی مغبور گفته میشود. پس از انجام
 این مراسم را اعلام میشود که: هر کس (منبعد) ب این مردکاری داشته
 باشد، محکوم بمرك خواهد بود. بدین طریق هیچوقت در کشور حین
 هیچوجه پول کسی از بین میرود. اگر احیاناً معاموم شود که بدهکار
 ورشکسته و جوهی پیش کسی داسه و این شخص از افساس آن امناع

ورزیده است؛ بجای مدیون وی را بضر (چوب خیزران) میکشند؛
 این بدکار در این قبیل مواقع مجازات نمیشود، ولی پول را میگیرند
 و در میان طلبکاران تقسیم میکنند؛ و منبعد مدیون ورشکسته مطلقاً
 از معاملات و تجارت محروم میماند.

در چین الواح سنگی بارتفاع ده ذرع وجود دارد
 دستور های پزشکی که بر روی آنها تحریرانی نقر شده است. در این
 نوشته ها از داروهای امراض بحث گفته شده است
 بر الواح
 نقش شده است که برای چه مرضی چقدر روی مفید می باشد. در
 صورتیکه بیماری نادر (و توانا بخیرید دواى مورد
 نیاز خود نباشد) پول دارو از طرف خزانه شاهی تسلیم مریض میگردد
 (تامشدرالیه بتواند دواى لازمه را برای خویش تهیه بکند).

در چین برای احوال غیر منقول (مستغلات و غیره)
 وضع مالیات و بیمه مالیاتی فقط بنسبت دارایی منقول و غیر منقول
 عمر وجود ندارد اشخاص مالیات سرانه بسته میشود.
 هنگامیکه يك نوزاد زریته بدنیا می آید، نام وی
 پیش سلطان نگاشته میشود (در يك دفتر ثبت رسمی ضبط میگردد).
 وقتیکه كودك بیعده سالگی برسد، مول مالیات سرانه میشود، و
 زمانی که بهشتاد سالگی برسد دیگر از مالیات معاف خواهد بود و بعلاوه
 از خزانه شاهی (باعتبار) نیز دریافت خواهد داشت. چینیان در این
 مورد چنین میکنند. بعد از آنکه جوان بوده؛ از روی مالیات دریافت
 دانستیم اینست که پیر شده است، (نه از بجاست که) برایش يك مستمری

به پردازیم

در هر شهری در چین، یک مدرسه (مخصوص تعلیمات
مجانای عمومی) و یک معلمی وجود دارد که بتعلیم
نادران و کودکان آنها که بخرج دولت برورش
می یابند می پردازد.

تعلیمات مجانی
عمومی

بانوان چینی کیسو می افشانند و سر برهنه راه
زنان کیسو می افشانند، اما مردان این کشور سر خود را میپوشانند
و مردان کلاه می پوشند (و کلاه بسر میگذرانند):

در چین، در کوهستان، یک دهکده ای وجود
شکل و شمایل چینیان دارد خوانده که تایو میشود، ساکنان این روستا قصیر
القامه و کوتولو هستند. تمام چینیان کوتاه قد از
همین ناحیه برخاسته اند. (بطور کلی)، افراد چینی خه ش هیکل و بلندقد
و کاملاً سپید مایل بسرخ هستند. کیسوی چینیان شبه گون و در سیاهی
در تمام جهان بی مانند است. موی سر این مردم بسیار بلند می باشد.

در هندوستان هنگامی که یک نفر عاید کس دیگر

آزمایش با آهن تفته دعوایی اقامه کند که بناچار مستعد جب کیفر اعدام
و آبداغ برای مدعی علیه بشود، خطاب بمدعی میگویند:

«آبا میخواستی منم با آنس آزد اینش شد.»

در صورتیکه او در جواب گوید: «آئی»، قضاوت آهلی را بر سر وی
کنند، و بمتهم میگویند:

«دستت را باز کن!»: آنگاه هفت برابر از شاخه درخت را در کف،

ورزیده است؛ بجای مدیون وی را بضر (چوب خیزران) میکشند؛
 پادشاهکار در این قبیل مواقع مجازات نمیشود، ولی پول را میگیرند
 و در میان طباکاران تقسیم میکنند؛ و منبع مدیون ورشکسته، مطلقاً
 از معاملات و تجارت محروم میماند

درچین الواح سنگی با ارتفاع ده ذرع وجود دارد
 دستور های پزشکی که بر روی آنها تحریر ایرانی نقر شده است در این
 نوشته ها از داروهای امراض بحث گفته شده است
 بر الواحی
 نقش شده است که برای چه مرضی، چه دارویی مفید می باشد. در
 صوریکه بیماری نادر (و توانا بخريد دواى مورد
 نیاز خود نباشد) پول دارو از طرف خزانه ساهی تسایم مریض میگردد
 (تامشارالید بتواند دواى لازمه را برای خویش تهیه بکند.)

در چین برای اموال غیر منقول (مستعان و غیره)
 وضع مالیات و بیمه مالیاتی فقط بنسبت دارایی منقول و غیر منقول
 عمر وجود ندارد اسخاص مالیات سرانه بسته میشود.
 هنگامیکه يك نوزاد نر بته بدنیا می آید، ناموی
 پیش سلطان نگاشته میشود (در يك دفتر ثبت رسمی ضبط میگردد).
 وقتیکه کودک بپسجد، سائکی برسد م ثمول مالیات سرانه میشود، و
 زمانیکه بهشاد سالگی برسد دیگر از مالیات معاف خواهد بود و بعلاوه
 از خزانه ساهی (بیمه فرزی) نیز دریافت خواهد داشت. جینیان در این
 مورد چنین میگویند همگانی که جوان بوده؛ از روی مالیات دریافت
 داستیم کرده اند، پس شده است. (نام از بجاست که) برایش يك مستمری

به پردازیم

تعلیمات مجانی عمومی
در هر شهری در چین، یک مدرسه (مخصوص تعلیمات
مجانای عمومی) و یک معامی وجود دارد که بتعلیم
نذاران و کودکان آنها که بخرج دولت برورش
می یابند می پردازد.

بانوان چینی کیسو می افشانند و سر برهنه راه
زنان کیسو می افشانند میروند، اما مردان این کشور سر خود رامپوشانند
و مردان کلاه می پوشند (و کلاه بسر میگذراند).

در چین، در کوهستان، یک دهکده ای وجود
شکل و شمایل چینیان دارد خوانده که تایو میشود، ساکنان این روستا قصیر
الفامه و کوتولو هستند. تمام چینیان کوتاه قد از
همین ناحیه برخاسته اند. (بطور کلی)، افراد چینی خوش هیکل و بلندقد
و کاملاً سپید مایل بسرخ هستند. کیسوی چینیان شبه گون و در سیاهی
در تمام جهان بی مانند است. موی سر این مردم بسیار بلند می باشد

در هندوستان هنگامی که یک نفر عایه کس دیگری
آزمایش با آهن تفته دعوایی اقامه کند که بناچار مستوجب بفر اعدام
و آبداغ برای مدعی عایه بشود، خطاب بمدعی می گویند
«آما هیخواهی مهم با آنس آزواس شد.»
در صورتیکه او در جواب گوید «بلی»، خطه آهنی را بر سرش می
کنند، و بمتهم میگویند

«دست رابارکن»، آنگاه هفت برک از شاخه درخت را در کف

دست‌وی می‌گذازند و سپس آهن (نفته) را روی آن می‌نهند در اینموقع مهم (مدتی معین) این وزو آنور میرود و بعد آهن سرخ‌را بزمین می‌اندازد. در این هنگام يك کیسه چرمی می‌آورند و دست‌متم را توی آن می‌گذازند و کیسه را بمهرشاهی مهمور میسازند. سه‌روز بعد مفداری بر نپوست نکنده فراهم می‌آورند و بمردی که مورد آزمایش قرار گرفته‌است، می‌گویند:

«در میان انگشتان دست خود این برنج‌را مالش بده، تا پوستش کزنده‌سود» در اینموقع، در صورتیکه هیچگونه علایم سوختگی در دست‌وی نمایان نشود، قضاوت قطعیت یافته‌است، دیگر بی‌چوجه متمم مورد مواخذه و مستوجب مجازات اعدام قرار نمی‌گیرد. در اینصورت مدعی محکوم برداخت یکمن طلای جریمه میشود و این وجه پادشاه تعلق می‌گیرد بعضی يك ديك مسین و یا آهنی را از آب انباشته. سخت داغ و جوشان می‌کنند، بطوریکه هیچکس جرمت نزدیک شدن به آنرا نداشته باشد آنگاه در ديك حلقه آهنین می‌اندازند و می‌گویند:

«دستت را توی آب‌داغ کن!»، و او بابد که حلقه مزبور را بدون اینکه احساس سوختگی بکند از توی ديك بیرون بیاورد تا بدین طریق از جرم منتسبه مبری و معصوم اعلام شود. من (سایمان) يك نفر را دیدم که دهنش رانوی چنین آب چوشانی فرو برد، و صحیح و سالم بیرون زد و بهمین جهت مدعی محکوم برداخت یکمن طلای جریمه‌شد.

هنكاميكه سلطان سرانديب بمبرد ، جنازه متوفی
 تشریفاتى كه بعد از را برارابه ای ، نزدیک زمین میگذازند ، جسد
 مرگ پادشاه بر گزار (سرنگون) بقسمت جلو عراده بسته میشود ، و
 میشود پشت برارابه قرار میگیرد ، (روی مرده بطرف)
 عقب واقع میشود) بطوریکه موی سرس باگرد
 و خاک زمین تماس می یابد . در اینموقع زنی جارو بدست ، گرد و خاک را
 بر روی سر جنازه سلطان میریزد ، و خطاب با اجتماع کنندگان چنین میگوید
 « عبرت کنید ! این آدم دیروز پادشاه شما بود ، او بر شما سلطنت داشت و
 حکومت مطلقه میکرد . تمام مال و منال جهان را ترک کرده اینک در
 مقامی است که شما مشاهده میکنید ، یعنی از تمام مال و منال جهان دست
 فرو شسته است . ملك الموت روح او را باز گرفته است . بنا بر این
 دیگر منبعث مقتون لـذائذ (زندگی نشوید ! » ؛ و بانوی مذکور بهمین
 ترتیب در همین زمینه سه روزه توالی صحبت میکند . بعد از انجام مراسم
 مزبور ، تل هیزمی فراهم می آورند ، و ستدل و کافور و زعفران میریزند
 و آتشی می افروزند ، و جسد متوفی را سوزانده ، خاکسترش را
 بر باد میدهند . کلیه سکنه هندوستان اجساد مردگان خویش را
 میسوزانند .

سرانديب جنوبی ترین جزایر هندوستان ، و بخشی
 سر نوشت زنان از این اقلیم بشمار میرود . بعضی از اوقات هنگامی
 پادشاه که جسد سلطان متوفی در آتش شعله ور است ،
 زنان پادشاه نیز خود را طعمه حریق میسازند و باوی میسوزند ، ولی در

این اقدام ، اجباری ندارند

در هندوستان اشخاصی وجود دارد که زندگی
تعریف زندگانی خود را در کوه و جنگل میگذرانند و کمتر با مردم
مرتاضان پلنگینه پوش آمیخته دارند . این افراد گاهگاهی برای تغذیه
از میوه های جنگلی و گیاهان استفاده میکنند .
مرتاضان برای اجتناب مطابق از روابط جنسی با زنان ، آلت رجولیت خود
را آهن بند میکند . بعضی از این اشخاص عور و برهنه است ، و برخی
دیگر فقط با پوست پلنگ خود را می پوشانند ، و روی خورشید سرپا
وامی ایستند . من بچشم خود یکی از این افراد را تماشا کردم ، و سپس
براه خود ادامه دادم . شانزده سال بعد ، (از همان محل عبور کردم) و
دیدم که مرتاض مذکور همچنان رو بافتاب توقف کرده است . از اینکه
چشمان وی در مقابل اشعه خورشید از کار نیفتاده بود ، سخت در
شگفت شدم .

در هر کشوری ، خانواده سلطنتی محصور
سازمان سیاسی در دودمان واحدی است که سلطنت همیشه با آن
واضع اجتماعی میباشد ، و ولیعهد را اعضای این خانواده تعیین
میکند (منشیان و دبیران و پزشکان مقام ممتاز و
مخصوصی دارند) و هر يك از اهل حرف ، صنف و طبقه ویژه ای برای خویش
تشکیل داده اند ، بطوریکه هیچ فردی خارج از آن طبقه مزبور نمیتواند باین
شفاها اشغال بوزد

پادشاهان هندوستان هیچوجه از شاهنشاهی اطاعت نمیکنند ، و در

قلمرو خود فعال مایشاء هستند (معهذا) باللاهر (بلاهو) عنوان سلطان
السلاطین هندوستان داراداه در چین ولیعهد تعیین نمیگردد .

چینیان مایل بعیش وعشرت نیستند ، ولی هندیان
عقاید هندیان راجع از تعیس بزار و متنزف میباشند . مردم هندوستان
بشرا بخوردن شراب نمی نوشند و سرکه شراب بکار نمی برند ،
پادشاهان وامتناع اخیر آنان مولود احکام مذهبی نیست ،
بلکه حقیقت آنست که هندیان سرکه شراب را
دوست ندارند ، وعقیده دارند پادشاهی که شراب بخورد ، پادشاه واقعی
نمی تواند باشد ، ومیگویند که : «سلاطینی که مست باشند چگونه کشور
خویش را اداره خواهند کرد ؟ پادشاهانی درهند سلطنت دارند که مدام
آتش جنگ وجدال می افروزند

بعضی از اوقات آنها بقصد فتح ونسخیر باهم بجنگ
روح استقلال در میبردازند ، ولی چنین حادثه ای بنسدرت اتفاق
مردم هند میافتد . من در شبه قاره هندوستان بهیچوجه ندیدم
که کشوری از کشور دیگر فرمانبرداری کند ،
باستثنای مردم منطقه ای که از سرزمین فافل (مالابار) تبعیت میکنند
هنگاهیکه پادشاهی کشوردیگری را تسخیر میکند ، منطقه مفتوحه بدست
خانواده سلطنتی کشور معلوبه که منعد از ساطان فاتح پیروی میکنند
اداره میشود
مردم ممالکت مغلوب درغیر اینصورت بهیچگونه حکومتی رضیت
نخواهند داد .

گاهی در چین چنان اتفاق می افتد که حاکمی (پادشاه پادشاه رامینخو رند محلی) از تبعیت فرمان سلطان بزرگ (شاهنشاه) خود داری میکند، در چنین مواقعی مشارالیه را سربریده و میخورند. تمام کسانی را که بشمشیر کشته شوند چینیان میخورند (۱).

در هندوستان و در چین، هنگامیکه میخواهند ازدواج کنند، (معمولاً خانوادہای ذی علاقه) نسبت بهم مراسم احترام بجای می آورند، و آنگاه هدایای متقابل بیکدیگر تقدیم میدارند، و بعد مراسم عروسی با آهنگ سنج و طنبور برگزار میشود. تحف و هدایایی که در این قبیل مواقع تقدیم میشود، عبارت از جوه نقدی است که بنسبت مکت و ثروت دهندگان تسلیم میگردد (ان الهدایا علی مقدار مہدیہا).

اگر مردی و یا زنی مرتکب زنا شوند، هر دو بر کیفر زنا و هتک حسب قانون در هندوستان اعدام میشوند، ولی در صورتیکه مردی نسبت بزنی مرتکب هتک عصمت گردد، فقط مرتکب کیفر مرگ می یابد. اما دیگر زن بطیب خاطر چنین عمل خلافی را نپذیرد، در معیت عاشق خویش اعدام میگردد

(۱) در دوره صفویه مخصوصاً در عهد شاه طهماسب و شاه عباس نیز امرای مجرم را بدستور شاهنشاه فی المجلس قطعه قطعه کرده میخوردند. م

در چین و هندوستان ، از تکاب سرقت‌های کوچک و کيفر سرقت سخت دزدبهای بزرگ علی السویه کیفر مرک دارد . در شگفت انگیز است هندوستان اگر کسی تکه مسی و یا چیز بیشتری بدزدد چوب میله مانند درازی که سرتیز و نوک‌دار مثل نیزه دارد آماده میکنند ، و مرتکب را روی آن می‌نشانند ، بطوری که میله از مقدمه مجرم داخل و از گلویش خارج میگردد .

در چین بجای راهبه‌های فاحشه معابد بت پرستان آداب و مراسم (هندی) از غلامان جوانی استفاده میشود. دیوارهای مختلف اجتماعی منازل و مساکن چینیان چوبین است ، هندیان خاندهای خود را از سبک و چوب و گچ و آجر و خاک رس میسازند در چین نیز ساختمانها همچنین است .

(در میان مسلمانان ، زن شرعی و کنیزکی که آبستن باشد ، فقط بعد از وضع حمل مجاز و مأذون است که با مرد دیگری غیر از پدر کودک حامله ازدواج کند) در چین و در هندوستان (چنین محدودیتی وجود ندارد) و میتوانند هر زنی را که هایل باشند انتخاب بیه سری کنند (ولو اینکه این زن از مرد دیگری آبستن باشد) .

هندیان بونج میخورند ، جینان برنج و گندم مصرف میکنند هندیا گندم نمیخورند . در هندوستان و چین مراسم حتنه معمول نمیشد .

چینیان اصنام را می پرستند ، و بت‌های معبد آئین و مذهب خویش را (بمنزله الله مسلمانان) میدانند و برای خدایان خود مراسم عبادت بحامی آورند چینیان

کتابهای مذهبی دارند .

هندیان ریش خود را بلند نگه میدارند (اللحیة ریشهای بلند سه ذراعی حایة) ، بعضی اوقات من اشخاصی را دیده ام که دارای ریشی بدر ازای سه ذرع میباشد این قوم (بمانند مسلمانان) سیل خود را نمی زنند . اکثر افراد چینی ریش ندارند و اغلب مردان این قوم بالطبع فاقد ریش میباشد . در هندوستان ، هنگامیکه مردی بدرود حیات گوید ، ریش و موی سر ویرامی تراشند در هندوستان هنگامیکه يك مردی بزندان طرز رفتار بازندانیان افتاده و یا تحت نظر قرار گرفته است ، مشارالیه رامت هفت روز از هر گونه خوردنی و نوشیدنی محروم میدارند . بعضی از هندیان میتوانند برخی دیگر را تحت نظر قرار دهند :

در میان چینیان قضات (خاصی) وجود دارند که شمه ای از وضع بعضی (مشاجران) افراد چینی رسیدگی میکنند دادگستری این رسیدگی قضایی مقارن و موازی با قضاوت چین و هندوستان مقامات صلاحیتدار رسمی دادگستری انجام می یابد . (یعنی هم محاکم عرفی و هم محاکم شرعی . . وجود دارد) . در هندوستان نیز همین شیوه رواج دارد . در سرتاسر چین پلنگ و گرگ پیدا میشود ، اما شیر ، نه در هندوستان و نه در چین دیده نمیشود .

قطاع الطریق و راهزنان محکوم باعدام میباشد :

چینیان و هندیان مدعی هستند که اصنام معابد
با آنها حرف میزنند، ولی باید متذکر شویم که
خدایان معابد این شعبده بازی را درمی آورند، و چنان

بتهای معابد
تکلم میکنند

جلوه میدهند که فی الواقع بتها تکلم میکنند .

در چین و هندوستان حیوانات خوراکی را ذبح
حیوانات خوراکی میکنند، ولی این عمل بطریق معمول در میان
چگونه گشته میشود مسلمانان انجام نمیشود و گلوی حیوان را قطع
نمیکنند تا خون جاری گردد، بلکه معمولا

آفتد بر حیوان میکوبند که نا جان دهد

در هندوستان و چین غسل جنابت معمول نمیشود.

مراسم و آداب و نظافت یا چنان طهارت را بجا نمی آورند، بلکه با
کاغذ پاک میکنند، در میان هندویان رسم چنان
است که همه روزه پیش از صرف صبحانه مراسم غسل و تطهیر بعمل
می آید و بعد ناشتا خورده میشود.

هندیان در اوقات قاعده گی زبان از روابط جنسی با نوان اجتناب
میورزند، و حتی برای پرهیز مطلق معقوده خود را از منزل خارج میسازند
با چینیان در این مورد بالعکس رفتار میکنند، و در دوره قاعده گی نیز
با زنان خود نزدیکی میجویند، و بیبچوجه همسر خود را از خانه دور
نمی سازند.

هندیان دندانهای خود را مسواک میزنند، در هندوستان محال
است که فردی پیش از شستن دندان و انجام مراسم غسل و تطهیر لقمه ای

بدهان خویش بگذارد، و غذایی صرف کند. اما چینیان چنین نیستند. هندوستان وسیع تر از چین است؛ چنانکه مساحت جغرافیای انسانی این (شبه قاره) دو مقابل سرزمین چین میباشد. و اقتصادی در هندوستان تعداد پادشاهان بسی زیادتر از چین است، ولی کشور اخیر پر جمعیت تر میباشد.

در چین و هندوستان درخت خرما وجود ندارد، ولی در عوض درختان و محصولات در این نقاط بدست می آید، که در سرزمین مانیتس. در هندوستان انکوریافت نمیشود، ولی در چین اندکی مشاهده میگردد. در هندوستان و چین میوه های دیگر فراوان بدست می آید. در درهند انار بسیار زیاد است.

چینیان علوم دینی ندارند. آداب و مراسم مذهبی از اصل واحد نتایج این سرزمین (آمین بودا) مأخوذ از هندوستان است مختلف گرفته میشود و عقیده دارهندیان اصنام (بودایی) را بمیان چینیان آورده اند و آداب و مراسم دینی نیز بتوسط آنان در چین تبلیغ و تعلیم شده است.

در چین و هندوستان، به تناسخ و حلول ارواح از جسمی بجهنم دیگر عقیده دارند. چینیان و هندیان از يك اصل واحد مذهبی، نتایج مختلف و گوناگونی می گیرند.

در هندوستان طب و فلسفه رواج دارد. چینیان طب و فلسفه و علوم دیگر نیز بطبابت اهمیت میدهند، روس عمده پزشکی در کشور اخیر شیوه سوزاندن (جراحات) است.

چینیان از نجوم و ستاره شناسی بهره ورنند ، ولی هندیان در این علم تبحر بیشتری دارند .

ازچینیان و هندیان مسلمان و عربی دان دیده نشده است .

در هندوستان اسب کم است ، ولی در چین از این فیل بدیمن است حیوان بیشتر دیده میشود . در چین فیل پیدا نمیشود ، و بطور کلی این حیوان را بکشور خود راه نمیدهند ، و آنرا بد یمن میدانند .

قوای مسلح پادشاه هند کثیر است ؛ ولی آحاد قوای مسلح و جنك لشکری هیچگونه جیره جنسی و نقدی ندارند .
مقدس سلطان سربازان خود را فقط هنگام وقوع جنك مقدس (دفاعی) احضار میفرماید ، افراد نظامی در این قبیل مواقع بجنك می شتابند و تهیه مایحتاج زندگی بعهده خود ایشان میباشد . پادشاه از این بابت چیزی به آنها نمیدهد . اما در چین سربازان و جنگاوران هر يك حقوقی معادل نظامیان اسلامی در یافت میدارد .

عظمت و آبهت و آبادی چین بیشتر از هندوستان چینیان خوش قد است . اکثر مناطق (شبه قاره) هند فاقد بلاد و وقامت اند بقاع و غالباً بایر و موات میباشد . ولی بالعکس در چین) در هر گوشه ای يك شهر بزرگ و آبادی دیده میشود . آب و هوای چین سالم تر از هند است ، و امراض در آن کشور کمتر از سرزمین اخیر میباشد ، در نتیجه اعتدال اقلیم چین در این

کشور اشخاص کور و يك چشم و افراد بد ترکیب و بد هیكل دیده نمی‌شود. ولی بالعکس در هندوستان اشخاص ناقص بد قواره بسیار است .

در چین و هندوستان در هر گوشه و کنار نهری پوشاك چینیان شبیه جاری است و رودخانه های بزرگ بسیار دیده ملبوسات هندوسگان میشود در این دو کشور بازان فراوان میباشد .

است در هندوستان اراضی لم یزرع بسیار است ولی سرتاسر حن آباد و مزروع میباشد . چینیان از هندیان خوش قد و قامت ترند .

ملبوسات و حیوانات بارکش چینی بیشتر پیوشاك و مواشی عالم اسلامی شبیه است (تاتان هندیان) . شیوه لباس و روس تزیین ركب چینیان بسیار شبیه مسامنان است ، و منل مهابا می پوشند و شالی بکمر خویش می بندند هندیان باد و قطعه فوطه تن خود را می پوشانند و مردان و زنان این سرزمین با جواهرات و بازو بندهای زرین خویشان را می- آرایند .

در ماورای چین ، ممالک طوغوز - اوغوز واقع تعریف کشور کره شده است که ترک میباشد ؛ و قلمرو خاقان قبت نیز در حدود چین است بطور کلی این کشورها در سر- حدات (شمال غربی) چین ، در حدود اقلیم ترک نشین است ، از جانب دریا ، چین با جزایر سی لا (کره) همسرحد میباشد . سکنه این جزایر سپیدگون هستند و معمولاً هدایای با فغفور چین مبادله می کنند (یعنی

بمسلم و صلح باهم مماشات می‌ورزند). کره‌ایها اعتقاد دارند که اگر با-
سلطان چین بمبادله هدایا اقدام نکنند، باران از آسمان قطع میشود و
(خشکسالی پدید می‌آید). هیچ‌یک از مسلمانان باین کشور (کره) نرفته
است تا اطلاعاتی از وضع زندگی آنان در دسترس (عامه) بگذارد.
همینقدر مسلم می‌باشد که در سرزمین مزبور شاهینهای سیدگون وجود
دارد.

«خاتمه کتاب نخست؟ حقیر، محمد، بسال هزار و یازده هجری
بدقت آنرا مطالعه کرده است. خداوندا عافیت حیات و دوران ممات
اورا خیر کتابادا آمین.
خداوند کاسب این کتاب و والدین وی و تمام مسلمانان را بیامر زاده»

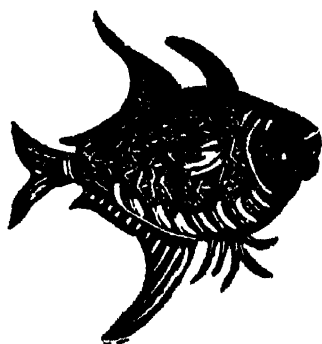
کتاب دوم

نوادرو عجایب دیگر چین و هندوستان

دوازده قرن پیش

چنین گوید ابوزیدالحسن سیرافی :

من بدقت کامل ابن کتاب (یعنی دفتر نخست آنرا) بررسی کردم ، چون مأموریت داشتم که با استفاده از اطلاعات خود ، مندرجات و فصول مختلف کتاب را تمییم و تکمیل کنم ، و آنچه درباره نوادر بر و بحر اوضاع و احوال سلاطین ممالک ساحلی بحار ، و خصوصیات و آداب و

سن مرده ان و خاتمهای کوناگون ساکن مناطق مزبور آگاهی دارم باین اثر بیافزایم .

هنکام مطالعه (کتاب نخست) دریافتیم که این اثر ۳۰ سال دوستان
 وسی و هفت هجری نگاشته شده است در آن ایام (یعنی در حدود دو و ازده
 قرن پیش)، معمولاً مسافرت‌های دریایی (از خلیج فارس بسرزمین چین و
 هندوستان) توسط عده کثیری از بازرگانان بطور منظم مابین عراق (مرکز
 خلافت اسلامی - بعباد و بصره) و ممالک مزبور انجام می‌یافت.

بتحقیق چنین معلوم شد که تمام مندرجات و مطالب
 تغذیه اموات حقیقت این کتاب مطابق واقع و عین حقیقت است، فقط
 ندارد
 درباره نکته‌ای که درباره تغذیه اموات چینی، درج

شده است اراد وارد میباشد، در این مورد چنین آمده: «شبه خوراکی
 را در جوار جنازه رده می‌گذارند، و علی الصباح از غذای مذکور اثری
 دیده نمیشد، و بدین طریق چنان می‌پندارند که اموات فی الواقع تغذیه
 میکنند و خوراکی را خورده اند (در صورتیکه خود روحانیون اغذیه را
 می‌بلعند. م)» در این باره، ما شنیده بودیم که اموات چینی دارای
 چنین خاصیت خارق العاده‌ای می‌باشند (و حتی بروایت مزبور اعتماد کامل
 داشتیم)، تا اینکه روزی يك شخص معتمد و موثقی از جن برسد و
 چنین گفت: «موضوع تغذیه اموات واقعیت ندارد. هه بنظر من مسئله احتمال
 اصنام و حرف زدن تنها نیز صحیح نمی‌باشد و ادعای بت پرستان، دروغ
 است.»

بعد از تألیف و تحریر کتاب نخست، اوضاع و
 احوال و احوال جهان، مخصوصاً در جنبه تغذیه تغییر کرده
 مدام در تغییر است، حوادث و وقایع تازه ای اتفاق افتاده، و
 بالنتیجه هرگز، ادعای حری با چنین قطع شده است

ین کشور بزرگ را خراب و ویران کرده‌اند، وقوانین و آداب و رسوم
 دیگر اجرا نمیشود، و خود مملکت نیز تجزیه شده است اینک من بعنایت-
 الهی میخواهم اخبار و اطلاعات خود را راجع بحوادث و سوانح مزبور و
 علل و موجبات این وقایع بازگویم. (۱)

(۱) باید توجه داشت که قلم در کف دشمن است ۱ م

علت عمده اغتشاشات چین مولود-طغیان یکنفر
 داستان طغیان چینی بنام خوآنک-چائو است ، که نسبتی با
 خوآنک - چائو خاندان سلطنتی آن کشور ندارد . در نتیجه
 ظهور این طاغی یاغی تمام سنن و آداب ، قوانین
 و مقررات ازین رفته ، و روابط و مناسبات موجود مابین بندر سراف
 (خلیج فارس) و کشور چین قطع شده است .

خوآنک - چائو ابتدا بنیر نک پرداخت ، و بخشش واحسان فوق-
 العاده ای کرد ؛ ولی بعد هاتبع ستم بر کشید و ضایعات عظیمی (باشخاص
 واموال) وارد آورد . او راهزنان و فطاع الطریق را بدور خود گرد آورد
 و بدین طریق قدرت عظیمی پیدا کرد ، و توانست اقدامات شگرفی بعمل آورد .
 بعد از این تهیه و تدارک مقدمات لازم ، خوآنک - چائو بطرف خانفو-
 (کانتن) که مرکز تجارت و محل ورود بازرگانان اسلامی است ، حرکت
 کرد . خانفو بفاصه چندروزه راه دریایی در کنار نهر عظیمی که آب
 لطیفی دارد واقع شده است . اهالی خانفو از ورود خوآنک - چائو بشهر
 خویش ممانعت بعمل آوردند ، بالنتیجه کار بمحاصره کشید که مدت مدیدی
 طول یافت ، و این حادثه بسال دو بیست و شصت و چهار هجری (مطابق هشتصد
 و هفتاد و هشت میلادی) اتفاق افتاد .

بعد از نسخیر شهر خانفو ، سکنه آن از دم تیغ بی-
 قتل عام مهیب و مدحش در بیع گذشتند . مطامین اظهار میدارند که در این
 حادثه هولناک صد و بیست هزار مسلمان ، یهودی
 مسیحی و زردشنی که در این باد مشغول تجارت و اقامت داشتند ، قتل

عام شدند، البته تعداد قربانی خود چینیان در این حساب بشمار نیامده است.

عده مقتولین مذاهب چهارگانه مذکور، دزدان مالیاتی چینیان و حقوقی که از ملل مذکور دریافت میداشتند؛ بدست آمده است.

خو آنک - چائودستورداد، درختان توت را قطع صدور منسوجات کردند، و دیگر اشجار را نیز بریدند. متذکر ابریشمی موقوف گشت میشویم که کرم ابریشم را چینیان با برگهای این درختان پرورش میدهند، تاحشره در پیله بیچیده میشود، بدین طریق در نتیجه قطع اشجار توت؛ پرورش کرم ابریشم، و تهیه و تدارک حربر و پرنیان و صدور آن مخصوصاً بممالک اسلامی متوقف و موقوف گشت.

بعد از بهب و انهدام خانفو، خو آنک - چائوشهرها پادشاه فرار را برقرار بلادمختلف دیگر چینی را یکی بعد از دیگری ویران ترجیح داد ساخت، فغفور چین بمحض شنیدن اسم خانفور، و نزدیک شدن قشون او، بابتخت خویش خمدان (سی - نگان - فو) راترك گفت؛ فرار را برقرار ترجیح داد.

فغفور از خمدان به شهر مادو، واقع در جوار تبت پناه برد و در آنجا اقامت گزید.

انقلاب ادامه داشت و نیرو و عظمت انقلابیون روز انقلابیون مالک الرقاب بروزنوسعه می یافت خو آنک - چائو که از تیره شاهان چین گشتند نبود، و جز بدست گرفتن زمام امور و تصرف و تسلط حکومت آرزوی دیگری در سر نداشت،

مدام بویرانی بلاد وقتل عام افراد میپرداخت، و بالاخره بمقصد خود توفیق یافت و مالک الرقاب چین گردید، و اینک نیز که ما بنوشتن این سطور مشغول هستیم، مشاراله هنوز زمام امورچین را درکف خویش دارد (حدود نهصد و شانزده میاادی. م)

خوآنك-چائو براريسكه امپراطورى چين تكيه زده

اتحاد سلاطين
عليه انقلابيون
بوده، اينكه فغفور هيأتى بسفارت بدر بار خاقان
طوغوز - اوغوز فرستاد، اين اقوام در ممالك ترکان
سکونت دارند. چينيان و طوغوز - اوغوزان

بايکديگر همسايه اند، و خاندانهاى سلطنتى هر دو خلق باهم نسبت نزديک
و پيوند خيشاوندى دارند فغفور حين بحضور خاقان طوغوز - اوغوز
ايلچيئانى گسيل داشت و نمنى کرد و حج رنخ - ويرا از چنگال عاصيان
نجات بخشيد. خاقان نيز يسر خودش را باقواى مسلح و مجهز انبوهى عليه
خوآنك-چائو اعزام کرد و مسمودى ميگويد تعداد سوارگان و پيادگان بالغ
بر چهارصد هزار نفر بوده)

در نتیجه جنگهای عظیم و بیکارهای خونین و مداوم

قلمرو فغفور
قبرستان گشته
بالاخره خوآنك-چائو شکست و انهدام یافت بعضی
ميگویند که ويرا کشتند ولی برخی مدعی هستند که
با اجل طبيعى مرض موت، در گذشت. فغفور

چين بعد از پايان محاربات، به خمدان پايتخت خویش مراجعت کرد، اما
اين شهر بدست ياغيان ويران گشته بود، فغفور نيز ديگر قدرتى نداشت
خزانه امپراطورى خالى، سرداران لشکر و روسای قشون، و سربازان
جانباز و دلاور وى از دست رفته وره-پار ديار عدم گشته بودند مضافاً
بر اينکه در هر اسنا و اياتى، شورشيان و انقلابيون ديگرى هنوز تسلط و
حکومت داشته که به پيچوجاه از فغفور اطاعت نميکردند و از تسليم قسمتى
از عايدات خود بحکومت مرکزی خود داری مینمودند او همه خزاین و

دفاين رايرای حويشتن نگه ميداشتند.

اما فغفور چين ديگر قدرتي نداشت بطور يک
بلاخره ناگزير گرديد بايغيان و طائغيان، و انقلابيون
زدر آشتي و مسالمت بر آيد و از دريافت هر گونه
در چين
ماليات و عيادات حشم بپوشد، و مقام ملك الماوكي

خويش را نبوده بيانگارد بدین طريق اوضاع چين درست مصابق احوال ايران در
دوره اکاسره گرديد، که اسکندر بعد از کشتن داراي بزرگت . نامرو
شاهنشاهير اين سرداران خود تقسيم کرد (و ملوک الطوايفي، بر فرار گرديد)
انقلابيون، ويغيان و طائغيانی که برايالات و ولايات

اتحاد انقلابيون تسلط پيدا کردند و بايکديگر معاشرت ميوزيدند،
و بهمدیگر مساعدت ميکردند و در راه نيل بمقصد
از معانت متقابل يکديگر برخوردار بودند، و در اين قبيل موارد فرامين
و دستورات فغفور بهيچوجه من الوجوه تأثير و نفاذی نداشت و کسی ازوی فر
مان نمی برد بعضی اوقات که يکسی از آنان

گوشت انسانی قابل (ملوک الطوايف) فدرن و نفوذی بهم ميزد، و عظمت
اکل بشمار ميرفت و ابهتی پيدا ميکردند، حرفه زيف را ازهای در
مآورد، فلمرو ويرا مورد نهب و تاراج قرار ميداد

، و گوشت تمام سکنه کشور مغلوب خورده ميشد، زيرا بر حسب ياک رسم
قدیمی گوشت انسانی قابل اکل است، و بطور عادی در بازار بفروس

ميرسد

در همین دوران چینیان تجار و بازرگانان خارجی را
 تجار خارجی مورد که برای تجارت به چین آمده بودند، مورد احجاف
 تضییق واقع شدند و فشار سختی قرارداد ظلم و ستم از حد گذشت
 و نسبت به ناخدا این اسلامی (ملاکنی سفاین) با
 کمال شدت رفتار میشد؛ چنانکه تحمیلات ناموجهی بر بازرگانان روا
 میداشتنند، دارایی و اموال آنانرا ضبط میکردند، و بطور کالی بر خلاف
 مقررات تجارتی رفتار مینمودند. بهمن جہات چینیان از الطاف و عنایات الهی
 محروم گشتند، دیگر کشتی رانی در دریاها غیر ممکن شد، و در
 نتیجه خشم و غضب آسمانی حتی ملاحان و دلالان سیراف و عمان نیز از
 آسیب مصون نماندند.

مصنف کتاب نخست مقداری از قوانین و مقررات
 شرح عجیب مجازات چینیان را ذکر کرده ام اما چنانکه باید و شاید
 زناکاران بشرح و تفصیل رسوم و آداب اجتماعی آنان
 پرداخته است چنانکه آورده است: يك مرد و
 يك زنیکه هر دو دارای حسن سابقه باشند، اگر مرتکب زنا گردند محکوم
 باعدام میشوند، سارقین و قاتلین نیز کیفر مرگ می یابند. ترتیب مجازات
 اعدام بدینقرار میباشد: دستهای مجرم را سخت و محکم باطنای میبندند
 آنگاه دستها را بالا آورده بگردنش حلقه میزنند. سپس پای راست محکوم
 را از زیر دست راست و پای چپش را نیز از زیر دست چپ میگذرانند
 بطوریکه پاهای مجرم به پشت وی می چسبند بدینطریق مرتکب با يك
 انقباض و فشار شدیدی مبدل بگلوله گردی میگردد، و باین ترتیب دیگر

مجرم از هر گونه اقدامی مطلقاً عاجز بوده و احتیاجی به مواظبت و مراقبت نخواهد داشت . بتدریج در نتیجه فشار و انقباض شدید، گردن میشکند مهره پشت متلاشی میشود ، مفاصل نیپگاهها از هم جدا میگردد ، اعضای بدن داخل یکدیگر میشود ، و تنفس باشکال صورت میگیرد بطور کلی محکوم در وضعی قرار میگیرد که اگر او را همچنان بحال خویش بگذارند ، بعد از اندک مدتی زندگی را بدرود خواهد گفت . بعد از اینکه مجرم را بشرح مذکور محکم بستند ، چوبکاری آغاز میشود شماره ضربات معمولاً محدود است ، زیرا مجازات چنان سخت و صعب و مرگ آسا میباشد ، که مرتکب با ضربات محدود و معینی زندگی را بدرود میگوید ، بطوریکه هرگز احتیاجی بکمتک بیشتر نیست . در آخرین نفس بحالت نزع محکوم را تسلیم کسانی میکنند که موظف بخوردن وی میباشد .

در چین زنانی پیدامیشوند که حاضر بزندگی باک
 مهر سلطنتی زنان و قرین تفوی نیستند ، و میل دارند که با فحشاء
 فاحشه را متمایز زندگی خود را بگذارند . بر طبق مقررات ، این
 میسازد قبیل زنان ابتدا بحضور رئیس شهربانی میروند
 و اعلام میدارند که نه میخواهند زندگی بانوان پاک
 و عقیف را داشته باشند ، و مایاند فاحشه بشوند ، لذا متعهد میگردند که
 مقررات مربوط بفحشاء را رعایت کنند . نظامنامه زندگی زنان فاحشه
 بدینقرار است :

داوطلب بایسنی کتبا اصل و نسب خود را بنویسد ، و نام و نشن ،

و محل اقامت خود را مرقوم دارد ، تا هویت مشارالیهادر دفتر فحشا ثبت و ضبط گردد . بعد از انجام این تشریفات ، بر گردن وی قیطانی می آویزند ، که يك مهر مسی همواره علامت سلطنتی بر آن تعبیه گشته است ؛ و گواهی نامه ای برایش اعطا می کنند که موهی الیها در جرگه فحشا می باشد ، و سالیانه مبلغی معین با مسکوکات مسین بخزانه شاهی خواهد پرداخت . و اگر کسی باوی ازدواج کند ، محکوم باعدام خواهد بود . پس از مراسم مذکور زن فاحشه سالیانه مایات مربوطه را بدربار همایونی میپردازد ، و بدون خوف و خطر بفحشا مشغول میگردد . زنان فاحشه ، شامگاهان با پراهنهای رنگین و الوان و صورت بازیرون می آیند و سراغ بیگانگان تازه وارد ، فاسق و فاجر ، و چینیان رامیگیرند .

فاحشه هاشب رادر آغوس مشتریان خوبش میگذرانند ، و علی الصبح بمنازل خود معاون میکنند . الحمدالله که ما از این قبیل عیوب و آفات ، مصون و مبری هستیم .

معاملات چینیان با مسکوکات مسین صورت میگیرد ، مس برتر از سیم و زر و از بازار گانایکه دینار (سکه) و درهم (مسکوک نقره) شمرده میشود . بکار میبرند ، اجتناب میورزند . در توجیه این رویه جهان استدلال میکنند که اگر دزدی داخل خانه يك بازار گان مسلمان بشود (که باطلا و نقره معاملات خود را انجام میدهد) میتواند ده هزار سکه زرین و یاسمین ببرد ، و در نتیجه این ضربت مهلك تاجر ورشکست بشود ، اما در صورتیکه سارق بمنزل يك سوداگر چینی برود ، ده هزار سکه مسین خواهد برد که معادل نقطه ده مثقال طلا

میباشد(در حدود بیست فرانک طلای فرانسوی)

فلس (مسکوکات مسین) را از اختلاط و امتزاج مسکوکات را از مس بادیگر فلزات تهیه میکنند قطعات این قیل رشته‌ای میگذرانند مسکوکات بزرگی درهم الباقلی است در وسط هر سکه سوراخی تعبیه شده که مینوان بدینطریق پونهارا در ریسهای گرد آورد و مانع ورفم بزرگتری تشکیل داد، هر هزار فلسی معادل يك مئقال زراسه (۱۰۰۰ نمر بام. اوی باد و فرانک طلای فرانسه می باشد) هر واحدی (یعنی هجده) ای که از گرت آوردن مسکوکات مسین در يك رشته ای بوجود آمده) شامل هزاره شدند فاس است، و با گرهایی بده بخش تقسیم داشته است هند میکه یث نفر چیزی خرد و یا بزرگ سبزی یا اثاثیه ای خریداری میکنند، معادل شیشی ایتاعی فلس پرداخت می نماید از این فیل مسکوکات مسین، در سیراف (خلیج فارس) پیدا میسود، و حروفات چینی بروی آنها حث شده است. در باره سوانح حرین و وضع ساخته ان خانه ها شمه ای از وضع در چین میسوار مضامیر را افزود. از قراریکه ساختمان و طریق سوادید، شهره، و منزل از چوب و سی استخلاص از حرین س حدی شده است، یعنی شیشی بعضی حره هاییکه از نی شکفته، در عرضان مساند.

معمولا بروی و ان بین حاله در نی خراب است. س س آنرا بایک ماده مخصوص چی ی که از دانه های نه هدانه در س شده است.

می‌اندانید. این ماده مخصوص همپون شیرسپید و درخشان میشود و دیوارها را که فوق‌العاده باشکوه و براق است، با نقش و نگار می‌آرایند خانه‌های چینی بر سطح زمین ساخته میشود و پله‌کافی وجود ندارد و این موضوع را چنین توجیه میکنند؛ چینیان هر چه دارند و چیزی که گرد آورده‌اند، همه آنها را در صندوقهای چرخداری در منازل خود گذاشته‌اند، و در صورت ضرورت فی‌الغور میتوان آنها را حرکت داد. فی‌المثل هنگامیکه حریق اتفاق بیفتد، صندوقچه‌های متحرک را با کمال سهولت بخارج حرکت میدهند و از آتش نجات می‌بخشند، و دیگر پله‌کافی وجود ندارد که مانع حرکت سریع چرخها بشود.

در باره خواجگان نویسنده کتاب نخست، سخت تمسیت امور دولتی کوتاه آمده، لذا شایسته است که مطالبی در این- و خزانه‌داری موردافزوده شود): خواجها در چین موظف باخذ بدست خواجهاست و تحصیل مالیات و مأمور دریافت همه گونه عایدات خزانه همایونی می‌باشند. بعضی از این عده اسیران قدیمی هستند که از خارجه به چین انتقال یافته‌اند و در این سرزمین خواجه- (مقطوع‌النسل) گشته‌اند، و برخی دیگر عبارت از چینیانی میباشند که از طرف اولیای خود اخته گشته، بعنوان هدیه تقدیم دربار فغفور شده‌اند، چون در کشور چین تمسیت امور دولتی و اداره امور خزانه همایونی با خواجگان است بعضی از این گروه به شهر خانفو که مقر و مرکز بازرگانان اسلامی است، اعزام میگرددند.

هنگامی که خواجه‌ها و حکام بلاد تغییر و تعویض
 با جفجغه کوی و برزن می‌یابند، رسم چنان است که پیشاپیش در معابر
 قرق میشود و راه‌ها، مأمورین مخصوصی بایک دستگاہ چوبی
 شبیه جفجغه ای که (مسیحیان مشرق زمین، در
 مراسم مذهبی همچون ناقوس بصدادر می‌آورند) حرکت میکنند؛ و
 آوای آن از دور بگوس میرسد. (بدین طریق قرق اعلام میشود) و هیچکس
 را یارای آن نیست که در معبر خواجه یا حاکم توقف کند، و اگر کسی
 نزدیک مدخل خانه خویش باشد، بایستی داخل منزل خود بگردد و
 در را ببندد تا موقعیکه خواجه و یا حاکم مأمور اداره امور شهر در کوی
 و برزن میگردد، می‌باید بهمین منوال رفتار شود هیچ فردی از افراد
 جامعه در نتیجه ترس و وحشتی که از این عمل همایونی دارند، جرئت
 توقف در خیابان و تماشای آنانرا ندارد. (حسب‌الامر حکام و خواجهگان
 شاهی مردم را از معابر خود دور می‌سازند)، تا کسی فرصت نظاره و
 امکان تقرب و تکلم با آنها را نداشته باشد.

پوشاک خواجه‌ها و سرداران چینی یکنوع ابریشم
 پوشاک چینیان بسیار عالی است که نظیر آن هنوز بممالک اسلامی
 عادییم‌النظیر است بهیچوجه صادر نشده است. چینیان «ابن متع
 نفیس را فوق العاده با اشتیاق نشان میدهند» و
 قیمت آن نیز بسیار بسیار گران میباشد. یکی از بازرگانان، موثقی و
 معتمد اظهار میداشت که فغفور (۱) خواجه‌ای به خانقوا اعزام داشته بود

(۱) متذکر میشویم که در سرناسر متن فقط پادشاه آمده است احسب

عنوان فغفور برای ملک چین؛ از طرف مترجم میباشد. م. م.

ناامته واره از ممالک اسلامى را ، بيش از تمام طالبين ديگر ، بيند
 و کالاهای مطلوب امپراطور را برگزید ، و من نیز بيش مشارالیه رفته
 بودم در سينه خواجه خالى دیدم که از زیر ملبوسات ابریشمی وی
 پدیدار بود . من بپس خود چنان می اندیشیدم که خواجه فقط دولا
 لباس دارد ، و چون در نظاره به وی سخت خیره شده بودم ، مشارالیه
 چنین گفت : چنان می بینم که نوحیلی بمن دقت میکنی و بسینه ام مینگری
 چه منظوری داری ؟ بازرگان میگوید ، من در جواب اظهار داشتم ، از
 اینکه يك خال از زیر دولا لباس پدیدار است سخت در شکفت میباشم
 درایتموقع خواجه بخندید و آستین قبای خویش را پیش من آورد و
 گفت : بشمار تا تعداد ملبوسات معلوم شود بازرگان پوشاك خواجه را
 بشمرد و شماره آنها را پنج یافت که بر رویهم پوشیده شده بود ، و خال
 از زیر اینقدر لباس پیدا و پدیدار بود اینگونه حریر لطیف (حاکى
 ماورا) از ابریشم خام تنائیده تهیه میشود منسوجات ابریشمی که برای
 ملبوسات سلاطین بکار میرود خیلی عالی تر و شکفت انگیز تر از این
 است .

در میان مخلوقات تمام عالم ، جینیان در هنر نقاشی
 جینیان از همه عالمیان و فن نزیئات از همه چیره دست ترند ؛ و در انجام
 چیره دست ترند هر گونه کاری بد طولایی دارند ، و هیچیک از مال
 و مردمان جهان در صنعت و هنر بای آنان نمبر سندن . يك نفر چینی قادر
 است با کمال هنرمندی بدست خود چیزهائی بسازد که هیچکس دیگر
 نمیتواند نظیر آنها بوجود بیاورد . معمولا صنعتگر پس از ساختن و

پرداختن مصنوع خود آنرا بحضور حاکم شهر عرضه میدارد، و در مقابل هنر واستعدادی که در ایجاد چنان اثر بدیع و نفیس بکار زده مطالبه پاداش میکند حاکم فرمان میدهد، که شاهکار صنعتی مورد بحث بمدت یکسال در مدخل کاخ مسکونی وی در معرض نمایش گذارده شود. اگر در طی این مدت از طرف کسی نفص و ایرادی در اثر منظور کشف نشود، صنعتگر از طرف حاکم پاداش می یابد، و در جگرگه هنرمندان رسمی مشارالیه درمی آید ولی بالعکس، اگر عیب و ایرادی در مصنوع مورد نظر پیدا شود، صاحب آن مورد عنایب حاکم فرار نمیگیرد، و بهیچوجه پاداشی نمی یابد.

روزی يك نفر چینی، بر روی قطعه حریری، داستان گنجشك و خوشه سنبل را نقش کرد که گنجشگی بر آن نشسته گوزپشت بود. کسی از تماشاچیان در (که ل) و واقعت (مطابقت با طبیعت) این سنبل و گنجشك نردیدی نداشت صفحه نقاشی يك مدتی در معرض نمایش گذارده شد، با اینکه يك روز گوزپشتی از آنجا عبور میکرد، بتماشای تابلو پرداخت و آغاز انتقاد کرد. منفذ را بحضور حاکم شهر هدایت کردند، و در حضور صنعتگری که صحنه مزبور را آفریده بود، از مشارالیه توضیحاتی خواستند. گوزپشت چنین گفت: همه اهل عمل و افراد مجرب خوب آگاهی دارند که گنجشگی اگر بر روی خوشه سنبل بنشیند، بطور حتم ساق آنرا خم میکند. اما هنرمند در این تابلو، خوشه را کاملاً قائم و سر راست نشان داده، و انحنایی را که از نشستن يك گنجشك بر

دزی آن موجود می آید ، نمایانده است ؛ و بدین طریق راه خطا پیموده
 است « ابراد که وارد بشخیص داده شد ، و صنعتگر هیچگونه
 پدشی از طرف حاکم نیفت مقصود جنبیان از اینگونه انتقاد و مجالس
 بحث و محس آنست که هنرمندان را وادار تفکر و تأمل ، ودقت و

هوشیاری سازند تا آنان نیز در آثار خود، از زلت و لغزش مصون و محفوظ بمانند.

دربصره مردی بودا (مکی) از قبیله قریش که این هدایای گرانبهای وهاب نام داشت؛ و از اخلاف حبار بن الاسود بود فغفور چین بیکی از (حبار هنگام ظهور آئین اسلام، سخت با حضرت اعقاب پیغمبر اسلام محمد علیه السلام مخالفت ورزید) (هنگامی که رئیس الزنج بصره را در سال دو بیست و پنج و هفت هجری؛ مطابق هشتصد و هفتاد میلادی نهب و غارت کرد) ابن- وهاب بصره را ترك گفت - و به سیراف آمد. در آن موقع در بندر احیز سفینه‌ای بود که قصد عزیمت به چین داشت. ابن وهاب هوس مسافرت کرد، و بصوب کشور چین در کشتی مزبور حرکت نمود. (پس از ورود بسرزمین مزبور) او تصمیم گرفت بدربار پادشاه بزرگ کشور چین برود؛ و بدین منظور به خمدان رفت، پس از عزیمت از بلده خانفو، بعد از طی دو ماه راه، بخمدان رسید، و بوجود اینکه اعلام داشته بود از خانواده قبیله پیغمبر اسلام است، مکرر تقاضای شرفیابی کرده بود. مع هذا کماله، مدتی مدید در پشت در خان همایونی معطل ماند. هدایای مدنی هم بپادشاه و دستور فرمود، که از ابن وهاب پذیرائی بعمل می آید. رایس هنوز - - - و مایحتاج و لوازم زندگی ویرا در دسترسش بگذارند. در - - - از طرف پادشاه بزرگ فرمانی خطاب به حاکم خاندان - - - بود شرفصدور یافت، و دستور داده شد تا در بصره بن هر دو کس - - - از اعقاب پیغمبر اسلام میشمارد، از بازار گمان (سایه) - - -

بعمل آید : از جانب حاکم خانفو جواب آمد که خویشاوندی ابن وهاب با پیغمبر اسلام (۱) حقیقت دارد و عین واقع میباشد . بعد از این تشریفات فغفور ، ابن وهاب را بار داد ، و هدایای گرانهایی بمشارالیه اعطا کرد . این شخص با تحف و هدایایی که از دربار چین گرفته بود ، به بعراق مراجعت کرد .

درسال سیصد و سه هجری - مطابق نصد و پانزده

عظمت
ایران در نظر
چینیان

میلادی ، بقول (مسعودی) ابن وهاب پیر گشته بود ، ولی هوش و ادراک کافی داشت او حکایت کرد که بعد از اینکه من بدربار فغفور شرفیاب گشتم ،

معظم له راجع باعراب سؤالاتی کرد و پرسید که

مسلمانان چگونه شاهنشاه ایران را ازین بردند ؟ من در جواب اظهار داشتم : بقدرت مطلقه الهی و بکمک نامتناهی ، چون ایرانیان بجای ستایش الله ، آفتاب و آتش و ماه را می پرستیدند . « آنگاه فغفور چنین گفت : « اعراب در آن ایام بر مقتدرترین امپراطوری روی زمین پیروز گشتند ، این امپراطوری مالک بیشتر اراضی مزروع و نهب و حاصلخیز جهان و ثروتمندترین مملکت عالم بود ، در این مرز و بوم بشماره مردان هوشیار و دانشمند بسیار زیاد و شهرت آنان باقصی جهان رسیده بود . »

و بعد ، فغفور سؤال کرد « مراتب و مقامات سلاطین

پادشاه بشر
جهان در نظر شما مسلمانان چگونه است ؟ » من

در جواب عرض کردم که : « در این موضوع اطلاعاتی

(۱) متن اصلی همه جا «عرب» ضبط شده است فی المثل بازرگانان

اسلامی ' نجار عرب فلمداد گشته است . م .

ندارم». آنکاه فغفور به ترجم اظهار داشت؛ که به ابن وهاب بگو: «ما چینیان، به پنج سلطان قائل هستیم، آنکه مالک الرقاب ثروتمندترین قلمرو (روی زمین) است، سلطان عراق (بغداد - خلافت اسلامی در دوره عباسی) میباشد، چون اینکشور در دل دنیا، و تمام ممالک دیگر در اطراف آن واقع شده است.

در چین پادشاه عراق را «شاهنشاه» میخوانند. بعد از وی فغفور چین است، ما بنام «پادشاه آدمیان» میخوانیم، زیرا هیچ سلطانی در روی زمین بمانند فغفور چین مبانی صلح و سلم را استوار نساخته، و در کشور خود انتظامات لازم برقرار نکرده و چین رعایای فرمانبرداری ندارد بهمین جهت سلطان چین را «پادشاه آدمیان» میدانند.

سوم «سلطان جانوران» است که پادشاه ترکان
 سلطان جانوران (طوغوز - اوغوز) میباشد، واما (چینیان)
 و پادشاه فیلان همجوار هستند. چهارم «سلطان فیلان» است
 که پادشاه هندوستان میباشد. در چین سلطان
 هندرا «پادشاه آتش و حکمت» نیز میخوانند، زیرا علم و دانش از
 هندوستان برخاسته است. پنجم سلطان روم (بیزانسی) است که ماوی
 را «پادشاه مردان خوبصورت» مینامید. چون در روی زمین قومی بزیبائی
 اندام و تناسب هیكل بیزانسیان وجود ندارد. پادشاهان روی زمین
 چنان است که شرح دادیم، دیگر سلاطین در چیزی با آنان قابل
 قیاس نمیباشند»

سپس فغفور ب مترجم چنین گفت: از ابن وهاب
 تمثال پیغمبر اسلام) برس آبا پیغمبر اسلام را به بینی، میتوانس اورا بشناسی؟
 ۳: چینه فغفور چنین من جواب دادم: چگونه میتوانم اورا مشاهده کنم،
 او اینک در پیشگاه خداوند قادر مطلق است. پادشاه
 در پاسخ گفت: مفصودم خود پیغمبر نبوده، بلکه تمثال شمایل اورا میپرسم
 من جواب مثبت دادم. فغفور دستور داد، حبه ای آوردند و آنرا باز
 کردند و بیس من نهادند، و طومارهای کاغذ در صندوقچه مشاهده میشد
 در این موقع فغفور ب مترجم چنین گفت: مولای وی (پیغمبر اسلام) را برایش
 ندان بده «من در این طومار» نصابیر (وامی) پیغمبران را مشاهده کردم و آهسته
 در میان لبان خود دزد و نجیات برداختم. فغفور که از آگاهی من برهوت
 شمایل انبیا بی اطلاع بود از مترجم پرسید: «از ابن وهاب سؤال کن که

چو البهای خود را حرکت میدهد؟ « مترجم بر سرش را ترجمه کرده من در پاسخ اظهار داشتم: برای پیغمبران درود و تحیات میفرستم طوفان نوح چگونه . « آنگاه فغفور پرسید: تو چگونه شمایل پیغمبران بوده است را بازمیسناسی، « من در جواب گفتم: از خصوصیات تصاویری که نفس بقلم آورده است آنها را تشخیص میدهم. فی المنل حضرت نوح و متعلقان وی در کشتی معرفی که با آن از طوفان نجات یافتند دیده میشوند؛ بفرمان خداوند توانا در آن موقع سرتاسر روی زمین را آب فرا گرفته بود، و فقط حضرت نوح و خانواده وی بمشیت ناهمتناهی از نابودی خلاص یافتند. « فغفور بخندید و گفت: درباره نوح گفتار تو کاملاً صائب بود؛ اما موضوع طوفان و اینکه آب سرتاسر روی زمین را فرا گرفته است، برای ما مطلقاً مجهول میباشد. زیرا طوفان فقط يك قسمت از جهان را فرا گرفت، چنانکه در هندوستان و چین بهیچوجه چنین چیزی دیده نشده است. « ابن وهاب برای نوبسند ابن سطور روایت میکند که جرئت مخالفت و یارای جواب گفتن با فغفور در من نبود، چون معظم له از قبول دلایل و احتجاجات من امتناع می ورزید.

(من بتماشای طومار و نصابیر پیغمبران مشغول

شمایل حضرت (بودم)، و گفتم: « این صورت موسی و عصای او است که بنی اسرائیل را هدایت میکند »

فغفور اظهار داشت: « بلی شمایل موسی همان است

ولی باید بگویم که این پیغمبر فقط مقدرات کشور کوچکی را در دست خویش داشت، و قوم وی علیه او عصیان ورزیدند. « من بتماشای

تصاویر ادامه میدادم ، و باز گفتم : « این صورت حضرت عیسی است
 «خر» وی نیز همراهش میباشد ، وحواریون آنحضرت در کنار وی دیده
 میشوند . « فغفور اظهارداشت : او کم عمر کرد ، وساطه وی فقط اندکی
 بیشتر از سی ماه ادامه یافت . « این وهاب خصوصیات دیگر پیغمبران
 را نیز (که شما یاشانرا دیده بود) ، بسمرد ، ولی ما فقط بذکر قسمتی
 از آن اکتفا میکنیم .

این وهاب بازگفت که در بالای هر تصویر از
 خصوصیات شمایل شهابل پیغمبران ، نوشته مفصلی (بخط چینی)
 پیغمبر اسلام که در مشاهده میشد ، و مشارالیه تصور میکرد که طی
 گنجینه فغفور بود این شرح اسم و رسم ابنیا ، محل ومدت ظهور
 و حوادث و سوانح دوره وی ، و علل و موجبات
 انبعاث آنان درج شده بود . بعد ابن وهاب اظهار داشت : « سپس صورت
 « حضرت رسول » و یاران آنحضرت نیز بر روی شتر در کنار وی دیده
 میشدند ، پای افزار ایشان کفش عربی بود ، و مسواکهای ؟ عربی بکمر
 خویش داشتند . در اینموقع من بگریه افتادم فغفور توسط مترجم علت
 جاری شدن اشک و سرشک مرا باز جست ، و من در پاسخ گفتم : این
 شمایل پیغمبر و مولای ما عایه السلام است ، که پسر عمو و عموزاده
 من میباشد (چون هردوی ما قریشی هستیم) فغفور در جواب اظهار
 داشت : صحیح است کسه پیغمبر شما و قوم وی مقتدرترین امپراطوری
 عالم را بوجود آورده اند ؛ ولی خود پیغمبر بیچشم خویش حاصل کار
 خود (وعظمت ووسعت امپراطوری اسلام) را ندید . «

آنگاه (ابن وهاب) بگفتار خود چنین ادامه داد: بعد
انبیای چین و شمایل و تصاویر عده کنیری از پیغمبران دیگر را
هندوستان تماشا کردم؛ بعضی از انبیا انگشت سبانه و شست

دست راست خود را بهم چسباندند و نهادند
میدادند و بدین طریق و با این علامت «نمانیت» عقیده خود را (باید و
تا کید) میکردند. برخی از پیغمبران بعد از قیام با انگشتان خویش
آسمان را نشان میدادند. هنوز صورتهای دیگری هم وجود داشت ولی
مترجم بمن گفت، آنها شمایل انبیای چین و هندوستان هیباسبند.

فغفور راجع به خلفای عرب (اسلام) و صورت
عمر جهان و مدت طاهر ایشان از من توضیحی خواست. سپس
خلقت سؤالات متعددی راجع بفوآن مدهبی مسلمانان

و مقصود و موضوع شرایع اسلام کرد، که من نیز
بمقدر معذور (استخپای مناسب) دادم. آنگاه دنده چین چنین گفت
عمر جهان بعد از شما فغفور است، من در جواب اظهار داشتیم: عقیدت
در اینخصوص مخفی میباشد. بعضی میگویند، از خاتم نبوت پس از ارسال
میگذرد، و بعضی دیگر مدعی هستند که کمتر از آن است. ولی برخی
معقد میباشند که بیشتر است؛ اما بطور کلی این احتمال است و اولیاء الهی
میباشد (مهم نیست). فغفور در مقابل این جواب اخیر من سخت
خنده اش گرفت، و وزیر وی نیز که بحالت فوم در کنارش ایستاده و در
مذاکرات سرک داشت، اظهارات مرا راجع بتاریخ خدمت، و غیره
حقیقت یافت. بعد، فغفور اظهار داشت: «من گمان نمیکنم که پیغمبر

شما چنین حرف (بیمعنایی) زده باشد! « ولی من مرتکب خطا گشتم و گفتم: «بلی این عقیده پیغمبر اسلام است.» آثار مخالفت در سیمای فغفور کاملاً هویدا بود، و توسط مترجم بن چنین گفت: در بیانات خود دقت کن؛ هنگامیکه با سلاطین بمداکره میپردازی، در گفتار خود تأمل و دقت مبذول میدارند. تو خودت اظهار داشتی که مسامانان در باره عمر جهان اتفاق عقیده ندارند، و معای این جمله آنست که شما با قول پیغمبر خود موافقت ندارید؛ در صورتیکه گفتار انبیا، محتوم و مسلم و مباینت ناپذیر است، و این قولی است که جمله‌گی بر آنند، باین نکته بیشتر توجه کن، و چنین چیزی دیگر بر زبان خود میاور!

پادشاه چین خیلی چیزها گفت که اینک من پذیرایی و محبت بی فراموش کرده‌ام، زیرا حالا از آنموقع مدت نظیر چینیان نسبت مدیدی گذشته است، فغفور بعد سؤال کرد:

به مسلمانان « پس چرا تو از دربار خلیفه بدوری افتادی

(و بسوی چین آمدی) در صورتیکه از حیث حسب و نسب، و منزلت و مقام به او خیلی نزدیکتر از من بودی! « در پاسخ اظهار داشتم که (زنگیان) به بصره هجوم آوردند و بنهب و تاراج پرداختند، لذا در نتیجه این اوضاع، ناگزیر سییراف را بفسد چین ترك گفتم، و در يك سفینه‌ای که بدینسوی عزیمت داشت سفر کردم عظمت و اہت کشور چین، و وفور و فراوانی نفایس و نوادر این سرزمین بگوش من رسیده بود. اما حوادث و سوانح غیر مترقب را غنیمت شمردم و از فرصت استفاده کردم تا بدیدار کشور چین نایل آمدم. اینک این

مملکت را ترك ميگويم و بمملکت خود ، بدربار پادشاه اعراب (خليفه اسلام) نواده عموزاده من (پيغمبر اسلام) است ، مراجعت ميکنم .
 والته مشاهدات موثق خود را بعرض معظم له خواهم رسانيد ، وعظمت سلطان ، وسعت کشور ، وسودهايي که برده ام و نيکيهايي که ديده ام باز خواهم گفت . ، ففور از بيانات من خوشش آمد و فرمان داد که هديه اي براي تسليم بدارند و مرانوسط قاطرهاي ارتباطيه (پست) سلطنتي به شهر خانفور برسانند ، وبحاکم اين (استان - ايالت) دستور صادر کرد که باهن حسن سلوک کنند ، و تمام مأموربن و مستخدمين دولتي خانفو مراسم تکریم بعمل آوردند ، و تا موقع حرکت در تهييه وتدارك مايجتاج من مساعي لازم مبذول بدارند بدینطريق در چين بارفاهيت کامل ، وخوشي وخرمی و فراواني نعمت ، در کمال صحت و سلامت تا لحظه حرکت از من پذيرائي بعمل آمد .

از اين وهاب خواستيم که اطلاعات خود را درباره

توصيف خمدان خمدان پایتخت ففور ، و مفر پادشاه چين باز گوید

و معرفت و توصيف اين شهر را بيان کند . مشارايله

و چين جنين حکايت کرد که خمدان شهر بسيار بزرگ

و پر جمعيتي است اين شهر بدو قسمت تقسيم

شده ، وبواسطه يك خيابان عريض وطويلي اين دو بخش از هم جدا کشته

است ففور ، وزير وي قنون وي ، قاضي اعظم ، خواجه هي همایوني

و تمام متعافات وی در قسمت راست شهر قرار دارند ، که در جانب مشرق

ميباسند . هيچ فردی از افراد جامعه بدانسوی شهر نمیروند و بآسان نمی-

آمیزد، و بازاری هم در آنجا وجود ندارد. در طول تمام خیابانها جوی آب روان است، و صفوف منظم مرتب درختان، و عمارات وسیع و عالی تمام کوی و برزنهارزینت بخشیده است. قسمت چپ شهر که در طرف مغرب میباشد، محل سکونت مردم و بازرگانان است؛ و بازارها و انبارها و مخازن تجارتی در اینسوی شهر قرار دارد. در سپیده صبح مردم مباشرین سلطنتی، مستخدمین و بندگان کاخ همایونی، بندگان رؤسای نظامی، و عمال و گماشتگان آنها، پیاده و یاسواره در این قسمت شهر که دکان و بازار وجود دارد، دیده میشوند و بخیریداری خوار و بار و لوازم و ما محتاج خود میپردازند. اینان پس از اینکه نیازمندیهای خود را خریداری کردند، این بخش را ترك میگویند، تا فردای آن روز دیگر احدی را آنان در آنجا دیده نمیشود.

در چین هر گونه وسائل تفریح و لذت، و انواع و اقسام اشجار و درختان زیبا و خوش منظر در کنار نهرهای آن دیده میشود، ولی نخل در این سرزمین وجود ندارد.

در این ایام (نهمصد و شانزده میلادی) موضوعی مطرح

یک نکته شده است که گذشتگان از وجود آن اطلاعی
 جغرافیائی نداشتند. توضیح آنکه هیچکس فکر نمیکرد که

در میان چین و هندوستان (اقیانوس ساکن و

اقیانوس هند) بادریای شام (مدیترانه) ارتباطی داشته باشد. ولی ما آگاهی یافتیم که در بحر الروم (مدیترانه شرقی) بعضی قطعات چوبی سفاین اسلامی دیده شده است که بهم دوخته شده بود؛ (و یکدیگر میخکوبی

نگشته بود). این کشتی‌ها (در دریا غرق گشته) و تکه‌تکه شده است، و البته سرنشینان سفاین نیز بديار عدم رهسپار گشته‌اند؛ امواج دریا قطعات باقیه را بانوسان باد به بحر خزر آورده است. این قطعات چوبی از بحر خزر به خلیج روم (دریای مرمره) آمده و از آنجا وارد آبهای دریای شام (مدیترانه شرقی) شده است از این نکته چنان استنباط میشود که آب دریای کشور چین و کره و ممالک شرق اقصی و خزر آن را دور میزند و وارد خلیج (قسنطنیه) می‌گردد و بدین طریق با بحر الروم انصال می‌یابد. چون فقط سفاینی که در سیراف ساخته میشود، قطعات چوبشان بهم دوخته است، در صورتیکه کشتیهائی که در سوریه (شام) و روم (بیزانس) تهیه می‌گردد، قطعات چوب آنها بهم می‌خکوب میشود، و در این نقاط بهیچوجه چوبهای کشتی را بهم نمیدورزند. (بنابراین از پیداشدن بقایا و آثار یک کشتی در دریای شام، که در سیراف؛ اقیانوس هند، تهیه شده و بطرز معمول این نقطه قطعات چوب آن بهم دوخته شده بود، میتوان حکم کرد که دریا های چین و هندوستان و خزر و مرمره و مدیترانه شرقی بهم مربوط است)

و نیز آگاهی یافته ایم که در دریای شام عنبر پیدا عنبر در دریای شام میشود. این موضوع غیر قابل قبول و بهیچوجه سابقه ندانسته است.

اگر بگوئیم که عنبر باین حوالی فقط ممکن است در دریای عدن- (بحر احمر) و بحر قلزم (خلیج سوئز) آمده باشد، چون بحر احمر با دریاها نیکه، عنبر در آنها وجود دارد (باقیانوس هند) مربوط می‌بماند، راه خطا پیموده ایم

خداوند تبارك و تعالی میفرماید (قرآن ، سوره ییست و هشتم ، آیه
شصت و دوم) ماسدی (برزخ سومز) میان دو دریا (بحر احمر و مدیترانه)
قرار دادیم . اگر این روایت حقیقت داشته باشد ، بایستی استنتاج کرد
(عُتْبَر) از طرف دریا ، دریای هند بدیگر بحار آمده است ، تا بدین طریق
به بحر شام (مدیترانه شرقی) رسیده است .

تجربیات و ترفیفات بزاور

اندونزی

این بحث از کتاب را با شرح تاریخ جاوه ۱۴
مهراجه جاوه (جاوه) آغاز میکنیم؛ چون بلده مزبور در روی
چین واقع شده است. فاصله این دوسرزمین یکماه
راه دریائی است و اگر بادهای مساعدی در اهتزاز باشد کمتر از اینهم
هست

سلطان جاوه را بنام مهراجه (پادشاه بزرگ - سانسکریت) می-
خوانند از قراریکه میگویند، وسعت سرزمینی (که جاوه یا پتخ - آن
بشمار میرود بالغ بر نهصد فرسنگ (مربع) است. سلطان جاوه علاوه بر
منطقه مذکور، بر عده کنیری از جزایر که تافاصله هزار فرسنگ و بیشتر

(در سطح اقیانوس گسترده شده است) حکومت دارد ،

جزیره سری بوزا که از قرار معلوم چهار صد-
امپراطوری فرسنگ (مربع) مساحت آن میباشد ، و جزیره
اندونزی رامی که هشتصد فرسنگ (مربع) سطح آنست ،
در جرگه دولتهایی است که از سلطان جاوه فرمان-
برداری میکنند . در این سر زمین اخیر اشجار بقم ، کف و و دیگر
جوهریات دیده میشود . کشور دریایی گالاه (یا کرا در ساحل شرقی شبه-

جزیره مالزی واقع شده) نیز که در وسط راه چین و عربستان (امپراطوری
اسلامی) میباشد ، در زمره مستملکات مهاراجه جاوه بشمار است مساحت

کشور کلاه از قراریکه میگویند، بالغ بر هشتاد فرسنگ مربع میباشد. شهر کالا مرکز بازار و تجارت عود، کافور، صندل، عاج، قلع، آبنوس بقم و هر گونه ادویه و نباتات معطر و محصولات دیگر است که شرح و تفصیل آنها بسیار طول خواهد داشت. در این ایام (آغاز سده دهم میلادی - پایان قرن سوم هجری) بندر کلاه مقصد سفاین است که از عمان عزیمت میکنند، و از همین شهر است که تنهابصوب عمان بحرکت درمی آیند.

حکومت مهاراجه (اندونزی) بر جزایر مدکور کنسرت خروسان نافذ میباشد. جزیره ای که مقر و مسکن وی میباشد. (جاوه)، بعد اعلا و اکمل نیست و حاصلخیز، و بلاد آباد بسیار و بیگدیگر چسبیده است. یکی از مؤثنین که اظهارات وی کاملاً مورد اعتماد و کاملاً اطمینان میباشد، میگوید که در این سرزمین در سپیده صبحدم خروسان چنانکه در ممالک اسلامی دیده میشود، شروع بخواندن میکنند، و بیکدیگر پاسخ میدهند، (و این نغمه صبحگاهی بتدریج مبدل بکنسرت عظیمی میشود که سرتاسر فضای کشور را فرامی گیرد) و ظنین آن به صد فرسنگ و بلکه بیشتر نیز میرسند، چون قراء و قصبات پیوسته بیکدیگرند و پشت سر هم واقع شده اند، چنانکه بیچوجه هیچگونه خرابی و یازمین غر مزروعی مشاهده نمیشود. در این کشور (مسافرت با کمال سلامت انجام میگیرد)، چنانکه مسافرین میتوانند، پیاده یا سواره؛ بهر نقطه ای که دلشان بخواهد، سفر کنند، و در هر کجا که میل کردند، و یا هر کوبشان خسته شد، ورود

آیند (و بسپولت تمام منزل و مأوایی برای خود پیدا کنند)

ار عجایب و نوادری که راجع بخصوصیات جاوه
داستان دریای طلا بسمع ما رسیده است ، (نکته زیر بخصوص شایان
توجه میباشد) یکی از سلاطین سابق این جزیره
که بنام مهاراجه خوانده میشد ، قصری داشته است که در مقابل شطی
متصل بدریا ، واقع شده بود ، - نظیر خایچی که از دجله ، نهر بغداد
و بصره ، پدید آمده است (شط العرب) ، و آب دریا موقعیکه بدانجا
می آید ، و هنگام جزر سطح دریا بملایمت تمام حلوه گر میگردد از
شط مزبور دریاچه کوچکی متصل بکاخ سلطان بوجود آمده بود. هر روز
صبحگاهان مباشر همایونی بحضور مهاراجه شرفیاب میشد ، و یکقطعه
شمس طلا ، بشکل آجری ، تفدیم وی میکرد ، وزن این قطعه بالغ بر
چندین من و قیمتش برای من نامعلوم است . بعد مباشر سلطنتی، در مقابل
چشم سلطان ، شمس طلای مذکور را بدریاچه می انداخته است. هنگام
مد دریا ، امواج این قطعات زرین را میپوشانید و از انظار ناپدید میساخت
ولی در دوره جزر که آب دریا کشیده میشد ، توده آجرهای طلائی زیر
اشعه خورشید میدرخشید و چشم را خیره میساخت . پادشاه موقع جلوس
در تالار بزرگ خویش که مشرف بدریاچه بود ، بنظاره و تماشای این
منظره میپرداخت . این رسم همچنان باقی و جاری بودم و علی الدوام همه
روزه صبحگاهان یکقطعه شمس طلایی نثار آب دریا میگشت . تا موقعیکه
پادشاه زنده بود ، کسی باین توده طلایی کاری نداشت . ولی هنگام وخامت
وی ، حسب الامر جانشین سلطان فقید ، تمام قطعات زرین را از دریا

بیرون می آوردند ، و فقط یکی در آب باقی میماند آنکاه بشماره آجر- های طلایی میپرداختند آنها را ذوب میکردند ، و سپس (مقداری معین) از آن را بین دودمان شاهی ، مردان ، زنان و کودکان ، سرداران ، بندگان همایونی ، بنسبت مقام و منزلت هر یک ، تقسیم میکردند ، باقیمانده را نیز در میان ندادان و نیره بختان بخش مینمودند . بعد با تشریفات رسمی تعداد و میزان وزن مجموع قطعات شمش طلایی را ثبت و ضبط میکردند (در صورت مجلس مزبور) نوشته میشد که فلان پادشاه که در فلان دوره اینقدر سال سلطنت رانده است ، فلان مقدار آجر زرین در دریای شاهی از خود باقی گذاشته ، و قطعات شمش طلایی مذکور بعد از مرگ وی ، در میان شاهزادگان و کارکنان همایونی تقسیم شده است . در میان مردم جاوه ، برای سلاطین و پادشاهان مایه مباحات و نهایت افنخر بود که مدت سلطنتشان طویل ، و بالنیجه قطعات شمش طلایی بیشتری از خود برای آیندگان باقی گذاشته اند .

چنانکه از سالنامه های کشور جاوا (جاوا) اندونزی

تعریف سرزمین خمر می آید ، در عهد گذشته پادشاهی بوده که بر خمر

(بسکون اول و کسر دوم - کاموج فدیه) سلطنت

می رانده است . خمر کشوری است که عود خمری (عود کامبوج) از آنجا

برمی خیزد . این سرزمین جزیره نیست ، بلکه منطفه ایست در (قره -

آسیا) که همجوار با ممالک اسلامی است . خمر پر جمعیت ترین ممالک

تمام عالم بشمار میرود ، همه اهالی این کشور پیاده راه میروند . عیس

و عشرت و استعمال مشروبات مکیف برای مردم این سرزمین ممنوع

هیباشد ، بطوریکه در سرتاسر امپراطوری؛ محال است کسی پیدا شود که مشغول عیش و عشرت و یا خوردن مسکرات باشد . خمر از حیث طول جغرافیایی ، با قلمرو مهاراجه ، یعنی جزیره جاوه یکسان است . فاصله بین دو کشور ، ده تا بیست روز راه دریایی ، و مسیر سفاین شمال و جنوبی و بالعکس میباشد . در صورت اهتزاز بادهای مساعد در مدت ده روز ، و در وضع عادی در بیست روز از این دو کشور بیکدیگر مسافرت بعمل می آید .

آورده اند که در روزگار پیشین یکی از سلاطین

هوس سلاطین خمر (کامبوج) که هنوز جوان و برای سلطنت بالغ نبود ، بتخت شاهی نشست . روزی این پادشاه در

کانخ خود که مشرف بر نهر آب ملایمی شبیه دجله عراق است ، جلوس کرده بود ، - فاصله کانخ سلطنتی با ساحل دریا يك روزه راه است که با نهر مزبور طی میشود - وزیر نیز در خدمت پادشاه بود . سلطان با وزیر خود در باره قلمرو مهاراجه (جاوه) مشغول مذاکره بود ، وصحبت از عظمت و آبادی ، و کثرت جمعیت و وسعت جزایر تابعه وی بمیان آمده بود . (در اینموقع ناکهان) پادشاه خمر چنین گفت : « آرزوی دارم که میخواهم بدان برسم » . وزیر که خدمتگزار صادق و صمیمی سلطان بود ، و با عادت مخدوم خویش در اتخاذ نصیحتان سریع و عاجزانه آشنایی داشت عرض کرد : « آرزوی سلطان چیست » ، پادشاه جواب داد : « میخواهم سر مهاراجه ، پادشاه جاوه ، در بشقابی پیش من گذارده شود ! » وزیر که میدانست حس حسادت انگیزه اصلی بیدایس چنین تمایلی در دل سلطان

است، در پاسخ اظهار داشت: «ملکا! چنین آرزومی روانیست و بعقیده

بنده مقرون بصلاح نمیباشد. خلقهای خمر (کامبوج) و جاوه (اندونزی) هرگز، نه در گفتار و نه در کردار، علیه یکدیگر بر نخاسته اند، و نسبت یکدیگر بیپچوجه سوءنیتی ابراز نداشته اند. جاوه هرگز بدی برای ما روا نداشته است این جزیره ایست دور افتاده، و بیج روی همجواری ما نمیباشد (حکومت) جاوه هرگز خیال تصرف ممالکت ما را در سر خویش نپرورانده است. این موضوع که ساطان فرمودند بایستی مطابقاً مکتوم و در پرده استتار بماند، و هیچکس از آن آگاه نگردد، و اعلا حضرت نیز بیپچوجه مستأه را دیگر باره مطرح نفرماید

پادشاه خمر (کامبوج) بر وزیر خویش سخت خشمناک دشمن نتوان حقیر گشت، و از پیروی نظریات مشاور صدیق و صادق و بیچاره شمرده و آگاه و عالم خویش امتناع ورزید، و موضوع را با سرداران و بزرگان دربار خود، در میان گذاشت. مسئله بر سر زبانها افشاد، و بالاخره بکوش مهاراجه (پادشاه جاوه

واندو نزی) رسید سلطان جاوه که پادشاهی بود بسیار فعال و کارگشته و گرم و سرد روزگار چشیده و بدوزه کهولت رسیده ، وزیر خویش را احضار کرد و موضوعی را که بگوشش رسیده بود ، با وی در میان گذاشت و چنین گفت : «چون صحبت این احمق (سلطان خمر - کامبوج) بعدشباع رسیده ، و با کمال سبکسری و بلاهت جوانی انتشار داده است که آرزومند مشاهده سر من بر بشقابی در پیش خویش میباشد ، بایستی بالضروره موضوع را تعقیب و مورد توجه قرار دهم . (دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد) و گرنه منسوب و متهم بفطرت ، و بالاخره بخضوع و خشوع در مقابل وی ناگزیر خواهم گشت .) . آنگاه پادشاه به وزیر خویش سخت تاکید کرد که موضوع مذاکرات فیما بین همچنان مسکوم و مخفی بماند ، و (صدراعظم) بتبیه و تدارك هزار فرزند سفینه متوسط پیردازد ، و بقدر مقدور تسلیحات لازم و جنگاوران دلاور بسیار در آنها گرد آورد . پادشاه برای استتار ماهیت و مقصود این تداركات جنگی ، اشعار داشت که قصد تفریح و تفرج در قلمرو خویش و جزایر تابعه دارد ، و بحکام تمام جزایر احکام لازم صادر کرد و از قصد خویش دایر برگشت و گذار در مناطق مزبور آنانرا آگاه ساخت این اخبار در سرتاسر قلمرو سلطان جاوه (اندونزی) منتشر گشت ، و هریک از حکام بتبیه و تدارك مقدمات پذیرائی از پادشاه منبوع خویش مشغول شد .

پس از اجرای فرامین صادره و اتمام و انجام تداركات عاقبت يك پادشاه لازم ، پادشاه جاوه سوار کشتی شد ، و بهمراهی نوالهوس بحر به قوای جنگی خود بفسد خمر (کامبوج) عزیمت کرد . پادشاه و همراهانش مشغول تفریح

باخلال دندان خویش بودند. هر يك از رجال خلال دندانی در دست خود داشت، و هرگز آنرا از دست خویش نمیکذاشت و وقتیکه لازم نداشت بخنده تکار خویش میسپرد.

پادشاه خمر (کامبوج) فقط هنگامی به اهیت موضوع پی برد که مهاراجه (سلطان اندونزی) نهر را که منتهی بپایتخت وی می شد، تسخیر کرد، و قوای جنگی خویش را بطرف مرکز حکومت، پیش راند جنگاوران جاوه ناگهان بپایتخت خمر را محاصره کردند، و پادشاه (جوان سبکسر) را دستگیر و کلخ وی را گرد فرو گرفتند. خمرها در مقابل دشمن رو بهزیمت و فرار نهادند. مهاراجه توسط منادیان بعموم اهالی زینهار بخشید و بر تخت سلطنت خمر (کامبوج) جلوس فرمود؛ سلطان خمر که باسادت افتاده بود، در جرگه ملتزمین حضور مهاراجه قرار داشت. پادشاه جاوه (اندونزی) سلطان اسیر (کامبوج) را مورد خطاب قرار داد پرسید: «چه چیز ترا باین هوس انداخت که انجام آن خارج از مقدرات تو بود، آرزویی که اگر بر آورده هم میشد هرگز مایه سعادت تو نبود و در صورتیکه بسهولت تمام نیز عملی میگشت، هرگز مشروع ثمر نمیشد؟» سلطان خمر در پاسخ سکوت اختیار کرد. مهاراجه (پادشاه جاوه و اندونزی) آنکاه چنین گفت: «تو اظهار داشته ای که آرزومندی، سر مرا در پیتر خودروی بشقابی ببینی؛ ولی اگر تو میخواستی کشور مرا تسخیر کنی، و یاقط یکقسمت از آنرا نهب و تاراج نمایی، من نیز معامله بمثل میکردم، و همانقدر از سر زمین خمر (کامبوج) را مورد تاخت و تاز قرار میدادم ولی چون توفیق نخستین قسمت را مطمح نظر قرار داده ای،

من نیز همان عمل راه البته آنچه را که تو میخواستی نسبت بمن انجام دهمی در مورد شخص تو باجرا میگذارم و بعد بکشور خود مراجعت میکنم ، بدون آنکه از سرزمین خمر که اشیاء گرانبها و بایقدر و قیمت در آن بسیار وجود دارد ، چیزی بغارت ببرم فنح و ظفر من (آویزه گوش) جانشینان تو خواهد بود ، و دیگر کسی مدعی اقدامات و طرحهایی که خارج از دایره اقتدار وی باشد ، نخواهد بود ، و آرزوی داشتن چیزی بیشتر از رزق مقسوم و قسمت ازلی را در خود نخواهد پروراند ، و شکر عافیت هنگام سلامت خواهد گزارد . « آنگاه دستور داد سر سلطان خمر (کامبوج) را ببریدند ، و خطاب به وزیر خمر چنین گفت : « میخواهم پاداش حسن خدمت و خصوص نیت ترا بدهم ؟ زیرا اطلاع کامل دارم که تو بخدمت خود بسا کمال کیاست و درایت خدمت کرده ای و او را عاقلانه هدایت نموده ای . ولی افسوس که نیکخواهان پند دهند و لیک ، نیک بختان بودند پند پذیر . « اینک پادشاهی پیدا کن که بتواند بعد از این احمق سلطنت کند و او را بجای وی بگذار . »

مهاراچه (پادشاه اندونزی) در همان آن بسوی	
کشور خویش رهسپار گشت ، بدون ایسکه او بیا	سر پادشاه رادر
یکی از همراهانش چیری از کشور خمر (کامبوج)	میوه خوری
بغارت ببرند پادشاه بعد از ورود بمملکت خود	گذاشتند
بتخت سلطنت خویش که مشرف بدریاچه (ابناشته	

از قطعات شمش طلا بود) جلوس فرمود و دستور داد که سر سلطان خمر (کامبوج) رادر یشقایی پیش وی بگذارند ؛ آنگاه حکام کشور خویش را

احضار ، وعلل و موجبات لشکر کشی خود را علیه سلطان خمر ، برای آنان شرح بداد مردم جاوه پس از آگاهی بر مراتب مزبور ، برای پادشاه خویش دعا خواندند و سعادت کامل وی را آرزو کردند . بعد مهاراچه فرمان داد سر پادشاه خمر را بشویند و بلسان کنند ، سپس دستور فرمود آنرا در یک میوه خوری گذاشته بسلطانی که بعد از پادشاه سر بریده بتخت سلطنت خمر نشسته بود ارسال دارند . مهاراچه در ضمن ، مکتوبی خطاب بسطان جدید نگاشته که در آن چنین گفته شده بود من ناگزیر گشتم که باسلف تو معامله بمثل کنم ، و در مقابل کنیه ای که او نسبت بما اظهار داشته بود ، مجازاتش نمایم . تا (برای آیندگان) درس عبرتی باشد ما با او چنان رفتار کردیم که او میخواست با ما بکند . اینک وقت آن رسیده است که سروی را برای شما بفرستیم ، زیرا دیگر احتیاجی بنکهداری آن

در اینجا احساس نمیشود . م . ه . پیچوجه به پیروزی خود بر وی
مباهات نمیکیم .

اخبار (این حوادث) پادشاهان چین و هندوستان رسید ، و مهاراجه
(پادشاه اندونزی) در نظر آنان عظمت و ابهت بیشتری یافت . از آنوقت
بعده ، سلاطین خمر (کامبوج) همه روزه صبحگاهان دست و روی خود را
شسته ، صورت خویش بسوی کشور جاوه بر میگردداند ، و بخسوع و
خضوع میبازند و بدین طریق هر ائمه بودیت خویش را نسبت به مهاراجه
اظهار میدارند .

بعضی دیگر از پادشاهان چین و هندوستان اعتقاد

داستان پادشاهی بتناسخ و انتقال ارواح از جسدی به جسد دیگر

که دچار آبله دارند . یکی از ثقات معتبر حکایت میکرد که یکی

از این پادشاهان دچار آبله گشت . بعد از اینکه گشت

سلطان از بیماری شفا یافت ، به آئینه نگریست و

صورت خود را بسیار زشت و دیگرگون یافت . آنگاه یکی از برادرزادگان

خویش چنین اظهار داشت : غیر ممکن است که کسی بمانند من در این جسم

ممسوخ و متعیر باقی مانده باشد . جسم محل استقرار روح است : وقتیکه

جان از کالبد بدر رود ، از نو در جسم دیگر حایل می یابد . اینک سکان

سلطنت را بدست تو همی سپارم و ترا بر آریکه پادشاهی می نشانم ، و روح

تو در آنجا خواهد آمد ، نا جانم بجسم دیناری انتقال یابد .» آنوقت دستور

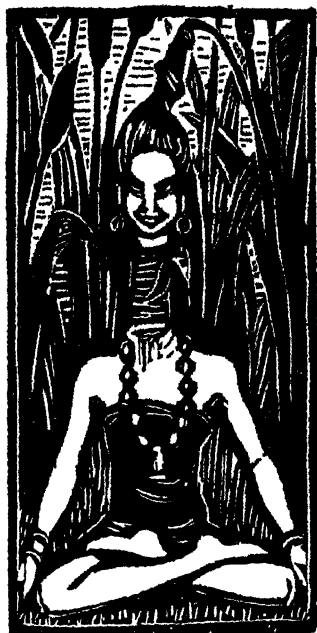
دادند که شنبه بی قاطع و بر این بر آیس ، حاضر گردند ، و فرمود سرش را با همان

خنجر از تن جدا کنند . آنگاه بدن وی را روی تل هیزم بسوزانیدند .

فواد و عیال و چین

چینیان در سایه مواظبت حکومت و مراقبت
 صلح و سلم فوق آمده دولت ، پیش از انقلابت اخیر (آغاز قرن
 عظیم الظفر دهم میلادی ، و ابتدای سده چهارم هجری) از یک
 صلح و سلم و آیدیه ! ظیری برخوردار بود .
 بز بزرگ خراسانی به عراق آمد و بعد از
 خرید امتعه بسیار سوار گشتی شد و بسوی چین
 رهسار گشت این تاجر خست خرق العدهای
 عدالت چون می شود : اشت . خراجهای کوفنفور به خانقو - محل
 ورود و هرگز نجمع بزرگان اسلام - برای
 انتخاب کالاهای مطلوب از امتعه جدا بود و اعزام داشته بود ، نتوانست
 بزرگان خراسانی در مورد احسان منظور نظر امیر اخور گذر آید خواه
 مزبور یکی از عمال بسیار مهم امپراتوری چین بود ، در حین و در این
 فففور بکف نهایت روی سپرده شده بود ، این بین چه چه در هر دو کور
 ناشی از عدم آرفن در راه ، ادعای و رضی منع دیگر بود ، در خراسان
 قفقع بعینت مورد نظر خویش حاضر ، بزرگان کلابد ، خراجیه نیز بدون
 توجه (اعتراضات صاحب جنس) در برون تسهیل اعتبار را در باج و زلف
 ضبط کرد . فاجر با رعیت اساس در راه همی . نسیم از احتیاجی به خوب
 خمدان ، پایتخت پادشاه بزرگ چین (فوژا) نزدیکت کرد و بس مسافت

دوماهه وحتى بیشتر برای وصول بمقصد طی نمود . بازرگان خراسانی بعد از ورود بیابنخت فغفور ، متوسل به زنجیر عدالت شد ، و بدین طریق مراتب تظلم خود را بعرض امپراطور برسانید .
 • در کتاب نخست توصیف این زنجیر آمده است .

امارسم چینیان چنانست که دادخواهی که زنجیر شیوه شکایت از طریق را میکشید و زنگ معلق در بالای سر فغفور را سلسله عدالت بعدا درمی آورد ، و بدین ترتیب مراتب تظلم خویش را بشخص امپراطور معروض میدارد ، بایستی يك نقطه ای واقع در فاصله ده روزه راه بیابنخت ، بطریق نفی بلد ، هدایت شود . متظام در محل مزبور دوماه زندانی میگردد ، سپس حاکم محل

وی را احضار و چنین میگوید: «اگر ادعایت بشبوت نرسد، با شکایت بشخص امپراطور اعظم، سخت در معرض خطر خواهی بود، و جان و مالت بهدر خواهد رفت. فغفور در خانقو، مقر تو و مرکز تجمع دیگر بازرگانان حکام و عمالی دارد که میتوانند بشکایت تو رسیدگی کنند، و اگر تو بآنان نظم میکردی، مسلماً بآبادت میرسیدند. آگاه باش که اگر در تقاضای شرفیابی بحضور فغفور اصرار بورزی؛ و موجبات چنین اقدامی منبت و مسلم نشده، در معرض هرك قرار خواهی گرفت. (عدم اثبات دعاوی معروضه بشخص فغفور، بهجازات اعدام همراه دارد)، تا بدین طریق کسی دیگر یارای تاسی و تقلید ترا نداشته باشد. بنابراین خوب است که از شکایت دست برداری، و دیدن بال کار خود بروی. معمولاً هنگامیکه شاکی از شکایت خود منصرف شود، پنجاه ضربه چوب میخورد، و بمحل اقامت خود مراجعت داده میشود؛ ولی بالعکس اگر مظلم در دادخواهی پشام فشاری کند، وی را بحضور فغفور هدایت مینمایند. اینک رفتاری که با بازرگان خراسانی کردند؟ شرح می دهم.

تاجر خراسانی در شکایت خود بشخص امپراطور در حضور فغفور اصرار ورزید، و پروانه شرفیابی خواست. تقاضای بازرگان قرین اجابت واقع گشت، و بحضور فغفور شرفیابی حاصل کرد، مترجم کلخ امپراطوری موضوع شکایت وی را پیرسید و او نیز ماجرای خاتقو، و اقدام جا-ابراند خواچه را در تصرف عدوانی اموال و امتعه خویش بازگفت، و اضافه کرد که این موضوع در سرتاسر خانقو با فوآه عوام افتاده است و همه کس داستان را خوب

میدانند. فففور دستور داد بازرگان خراسانی را بازداشت کنند، و هر گونه مایحتاج غذایی لازم را در دسترس وی بگذارند.

آنگاه به وزیر (صدر اعظم) خویش فرمان داد،
تحقیق چگونه نامه‌ای با ولیای امپراطوری خانفو بنویسد، تا در صورت میگیرد نوع دعوی تاجر شاکی و حقیقت مسئله تحقیق

و تفتیش لازم بعمل آید همچنین به ارکان ثلاثه امپراطوری، یعنی رجال یمین و بسیار و قلب نیز در همین مورد دستورات مشابهی از طرف فففور شرفصدور یافت؟ -

مقام فرماندهی قوای مسلح امپراطوری چین بعد از وزیر (صدر اعظم) بعهدہ این سه شخصیت میباشد، و ریاست گارد مخصوص فففور نیز بآنها سپرده شده است. معمولاً در مواقع لشکر کشی و یاد اوقات دیگر، هر يك از رجال ثلاثه در محل و مقام مخصوص بخود (یمین و یسار و قلب) در خدمت فففور ایفای وظیفه میکند و ملتزم رکاب میباشد، - هر يك از مقامات سه گانه مزبور نیز بمأمورین مخصوص خود در محل دستور تحقیق صادر کردند.

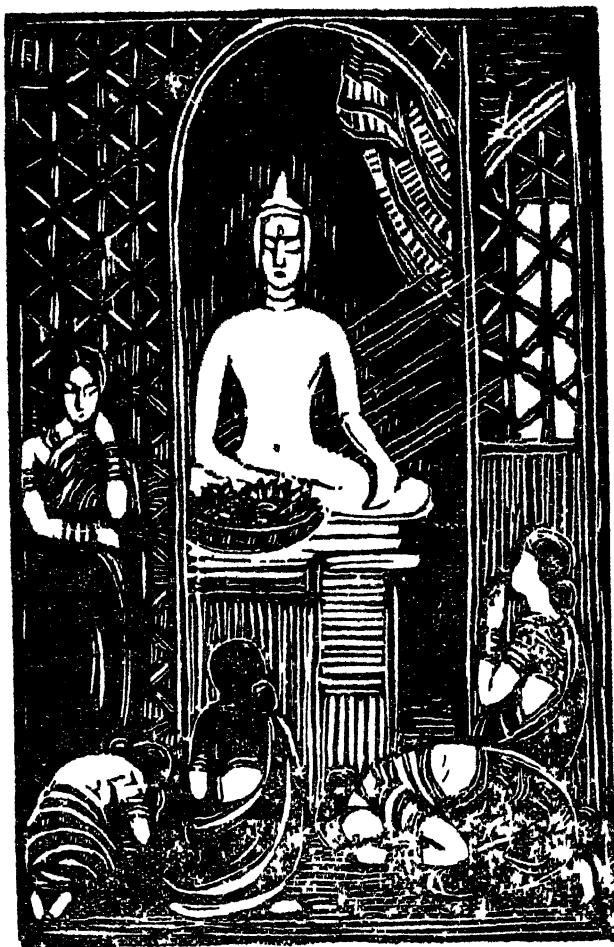
نتیجه تمام تحقیقات و اطلاعات واصله مؤید ادعای
بازرگان خراسانی بود؛ و مراسلات متضمن حقیقت
چگونه خزانہ دار و افسر لاینقطع از امانت و ائیراف بدر بار فففور
کل متصدی میرسید. امر اعیان و خواجرا احضار فرمود، و پس
قبرستان گشت

از حضور مشارالیه، اموال و دارایی وی ضبط گردید. و از تمام خزانہ داری کل امپراطوری عزل شد. فففور آنگاه خواجه را مخاطب قرار داده چنین گفت: «برای رعایت کامل موازین عدالت،

من میبایستی ترا اعدام کنم ، چون تو موجب انفعالی و بدنامی مرا در نظر کسانی فراهم آورده‌ای که از خراسان - واقع در سرحدات امپراطوری من - ، بکشور عرب (عراق مرکز خلافت عرب) رفته ، و از آنجا بصوب هندوستان شتافته است ، و بالاخره به چین آمده تا از آیت و عطاوت من برخوردار گردد ، بدینظریفی تو میخواستی که این روزگان هندم مراجعت و عبور از ممالک مزبور بمردهن محل بگوید که : «درچین با من بیعدالتی کردند ، و امته مرا بجبر و عنف از دستم خارج ساختند . ۱۱»
 معینا کله ، من ترا بملاحظه سوابق خدمت اء - م نخواه کرد ، زنی منبع مأمور اداره امور اموات و تدابیر قبریستان خواهی بود ، چون نو شایسته اداره مقام امور زندگان نیستی . ۱۰ . حسب الامر فقور خواجہ :
 مأمور مواظب از کورستان سلاطین و تصدی حفاظت و حراست بقبور گردید

یکی از نوادر قابل تحسین تنسیقات چین باستان دادگستری درچین یعنی ادوار پیس از عهد حاضر (آغاز سده دهم اعجاز آمیز است میلادی - و ابتدای آن چهارم هجری) ، مسئله دادگستری و احترام باحکام قضایی بود . حکومت چین بدقت و اهتمام تمام قضات را انتخاب میکرد تا بدینظرفین چینیان بیچوجه هیچگونه نگرانی نداشته باشند و نسبت باطاعت و خوفی و معلومات قضائی قضات ، و صمیمت و صفای آنان ، و رعایت کامل موازین و نصفت و عدالت در تمام موارد و تمام حالات از طرف مقامات قضائی ، اعتماد کاملی داشته باشند ، چنانکه عدم دخالت مطلق نظریات شخصی در عدت

توجه به لو مقام و منزلت یکی از طرفین دعوی شعار و وقار اولیای داد گستری بود ؛ و مخصوصاً اهتمام خارق العاده قضات نسبت باحقاق حق ضعیفان

ورعایت موازین شرافت و تقوی در تمام موارد ، (وصیانت و حفاظت دارائی یتیمان و غیره و غیره) شایان توجه خاصی بود .

معمولاً پیش از انتصاب قاضی اعظم ، ابتدا مشارالیه
قاضی اعظم رابتهام شهرهای عمده امپراطوری اعزام میداشتند.

این شخص در هر شهری يك يادوماه توقف میکرد
و راجع بآداب و عادات ، تاریخ و امور زندگانی سکنه آن بلده تحقیقات
لازم بعمل می آورد از اشخاص موثق و قابل اعتماد ، اطلاعات جامعی
کسب می کرد ؛ چنانکه با وجود انبهاراب موثق این قبیل افراد ، دیگر
احتیاجی بتحصیل اطلاعات از کسان دیگر نبوده . بعد از اینکه مشارالیه
از کلیه بلاد مهم و معروف امپراطوری بازدید بعمل می آورد ، و تحقیقت
جامعی جمع آوری میکرد ، به بایتخت مراجعت می نمود . وعده دارمقام
قاضی اعظم میگردد انتخاب و انتصاب قضات (در ولایات) بعهده قاضی اعظم بود
معرفت مشارالیه بخصوصیان بلاد سر تا سر امپراطوری ، و سجاایای اشخاصیکه
از مردم محل و یا نقاط دیگر بودند و میبایستی عهده دار مقام قضات در ولایات
و ایالات باشند ، بقدری عمیق و کافی بود که بهیچوجه احتیاجی با اطلاعات
و نظریات اشخاص مفروض و افراد با صالح و نادرست احساس نمیشد با
وجود این قبیل مقامان موثق و معتمد قضائی ، دیگر بهیچوجه من الوجوه
بیم آن نمیرفت که یکی از قضات محل گزارش ناروا بقاضی اعظم ارسال
بدارد ، و با حقیقت امر را برخلاف واقع در نظروى جلوه گر سازند .

همه روزه يك نفر جارچی دم در قاضی اعظم ابسناده
چنین میگوید: «آیا کسی شکایتی از عمال کشوری
فنفور امور قضائی را شخصاً و رؤسای لشکری فنفور و یابکی از رعایای وی ،
برای تقدیم بحضور معظم له ، که غایب از انظار
رسیدگی میکند رعایای خویش است ، دارد ؟ من نماینده سلطان

هستم ، و بر حسب اختیارات محوله ما موردت دارم که باین قبیل امور رسیدگی کنم ، جارچی سه بار ، این عبارت را تکرار میکند . رسم چنان است که ففغور از مقر خویش ، پیش از تحقیق و تدقیق مراسلات حکام ، و نفتیس امور فضائی خارج نمیکردد و مخصوصاً توجه دارد که هیچگونه بیعدالتی در امور مملکتی و اهمالی در کارهای قضات و مقامات قضائی رخ ندهد و فقط پس از رسیدگی باین امور از دفتر خویش بیرون میرود باین ترتیبات منظم و موفق در مراسلات حکام بجز از اعمال قرین عدالت سخنی نمیرود ، و موازین نصف بدقت تمام از طرف مقامات قضائی رعایت میگردد ، و بالنتیجه امپراطوری بانظم و نسق کامل اداره میشود .

امادر باره خراسان ، (قبلاً متذکر سندیم که) این

خراسان و چین سرزمین در مجاورت کشور چین است . از
سغدیان به سرزمین ففغور دو ماه راه فاصله است ،

و این دو مملکت را صحاری غیر قابل عبور و شنزارهایی که پشت سر هم واقع شده ، و فاقد هر گونه آثار حیات اعم از آب و نهر و آدمی است ؛ از یکدیگر جدا میسازد . همین موانع و عوایق طبیعی است که کشور چین را در مقابل تهاجم خراسانیان ، محارست و محافظت میکند .

در قسمت مغرب ، چین با منطقه مادو همجوار است ؛ که در حدود شرقی سرزمین تبت میباشد چین و تبت لاینقطع باهم در پیکار میباشند .

ما را بابکی از کسانی که در سرزمین چین مسافرت
 کرده اند ، اتفاق ملاقات افتاد این شخص حکایت
 کرد که مردی را دیده است که مشکی بر از مشك
 در پشت خود داشت ، و پیاده از سمرقند ، به کشور
 چین آمده بود و از سهری بسهری گذشته
 ، الاخره خود را به خانقو رسانیده بود . خانقو ندردی است که مرکز
 جمع بارگهان اسلامی و محل استقرار تجاری است که از سهراف
 (خلیج فارس) برای تجارت به چین می آیند .

و نیز از شخص مزبور شنیدم کشور چین که سرزمین
 چین و تبت کشور آهوی مشکدار چین (ختن) است ، با سرزمین
 واحدی است تبت مملکت واحدی که ای را تشکیل میدهند
 که هیچ چیزی آنها را از یکدیگر جدا نمیکند
 چینیان از آهوانی که دره منطقه مجاور سرحدات کشور خود وجود دارد
 استفاده می کنند ، تبتیه ، نیز در آنجا وجود همان همان زمینها پیدا
 می کند تبت عالی بر از مشك چین (ختن) است ، و این حیثیت معاول دو
 علت میباشد : نخست اینکه آهوان مشکدار است که در حدود تبت زندگی
 میکنند ، این سبب است که در این منطقه فراوان است حرا ، میوه ، سد ،
 در صورتی که در ناحیه ای که در سه تبت چین ، همچو اوزباکستان ، تبت ،
 و گیاهان دیگری میروند ، (و سبب است که در این منطقه فراوان است حرا ،
 برتری مشك تبت است که تبتیان کبسه های مشکدار (که از آهوان
 میگیرند) ، به همان حالت طبیعی نگاه میدارند ولی با عسل چینیان

صنعت را در آن دخالت میدهند. بعلاوه صادرات مشک چین (ختا) از طریق دریا صورت میگیرد؛ و بدین ترتیب این کالای نفیس بوی رطوبت میگیرد (و بالتیجه عطر و ارزش آن تقلیل مییابد).

امادرمواقعیکه چینیان مشک خود را در یک ظرف
مشک چین در گالین بدون منفذی که کاملاً محکم مسدود شده
به مالک اسلامی باشد میگذارند. متاع آنها نیز با نهایت نفاست
بهمان سنگینیت مشک تبت به مالک اسلامی میرسد
(بطوریکه دیگر هنگام حمل در دریاها چیزی از نفاست آن نمیگاهد)

بهترین نوع مشک آن است که آهو (بطور طبیعی)
پیداایش مشک بر روی صخره سنگهای کوهستان میگذارد، یعنی
حیوان هنگامیکه مواد سیال بدنش در فاف جمع
میشود، شکم خود را بروی اجبار جبال میمالد، (و گل حیات خویش
رانرا آغوش طبیعت میکند)؛ این مواد سیال از تمام اجزای بدن آهو
بشکل خون تر و تازه ای بمانند دملی، در فاف جمع می شود. وقتیکه
بدین طریق ماده در ناف بعد اعلای نمو خود میرسد، حیوان ناراحت میشود
و برای تسکین خویش شکم خود را بصخره سنگها می مالد، تا اینکه دمل
می ترکد و محتویات خویش را نثار (طبیعت) میکند پس از تخلیه مظروف،
جای زخم خشک میشود و التبام می یابد، و باز هم مساوا دسیال جدیدی
(برای تشکیل دمل تازه ای) کما فی السابق در ناف آهو جمع میگردد.

در کشور تبت اشخاص ماهر و ورزیده ای وجود
دارند که کارشان پیدا کردن مشک است و در فن
خود و اجد مهارت فوق العاده ای میباشند. هنگامیکه

مشک تبت

اینها مشک را پیدا میکنند، آنرا جمع آوری مینمایند و هرچه یافته اند با هم در کیسه‌ای میگذارند. بعد از آنکه بدین طریق مشک جمع آوری گشت،

تحويل بادشه دماکت مشرد هسات و فني ج اء لى ن س مير سد که
در کیسه خود آهوی مشکدار لامل رسیده باشد چنین مشکسی عالی

ترین نوع تمام اقسام آن بشمار میرود ، یعنی درست همانطوریکه میوه‌های رسیده رسر درخت مطبوعتر و لطیف‌تر از اثماری است که بادست چیده شده باشد .

یات طریق دیگری نیز برای تحصیل مشک وجود دارد که بذكر آن مبادرت میشود . آهوی مشکدار را با یک نوع دامهای عمودی گرفتار میکنند و یا اینکه باتیرهای جانسوزی حیوان را از پای درمی آورند بعضی اوقات کیسه مشک را از ناف آهو پس از رسیدن کامل آن قطع می کنند . در اینصورت یک نوع بوی بسیار بد مشتمل کننده ای از آن بر می خیزد که مدتی مدید ادامه دارد ، و فقط پس از جذب کامل رطوبت قطع می شود . اما بعد از اینکه خشک گشت ، بوی آن تغییر می یابد ، و مبدل بمشک معطر معمولی می گردد .

آهوان مشکدار به مانند غزالان ممالک اسلامی تعریف و توصیف است ، چنانکه هر دو بیک قد و بیک رنگ بوده ، آهوی مشکدار دارای ساق پای ظریف و مشابهی میباشد و سمشان نیز بشکل واحدی منسحق شده است ، و حتی شاخهایشان هم بکجور ، یعنی ابتدا مستقیم و سپس منحنی است . آهوی (مشکدار) دارای دودندان ایاب ، ظریف و سفیدی در هر یک از فکین است که راست درست دوطرفین پوزه حیوان روئیده است . درازی هر یک از این دندانهای ایاب به یک و جب و یا کمتر میرسد ، و بشکل اسلحه دعایه فیلان میباشد خصوصیات ممیزه آهوان مشکدار از انواع دیگر غزالان چنانست که مذکور افتاد .

مکاتیب و مراسلات سلاطین چین حکام بلاد و
 پست در چین باستان ، خواجدها ، به سیاه قاطرهای نر بست - همایونی حمل
 میگردد . این چهار پایان بمانند قاطرهای پست
 رسمی امپراطوری عرب ، دم ریخته میباشند . قاطرهای مزبور مسیر مشخص
 و معینی دارند .

بغیر رسوم و آداب مذکور ، چینیان عدت دیگری
 يك نکته بهداشتی هم دارند و آن ادرر بحالت ایستاده است همه
 افراد مردم سر بزهراب و ریزند و لسی حکام و
 مهم سران نظامی ، و اشخاص معتبر و متشخص در
 این مورد از بکنوع اوله خوبی اعلی بطول یک ذراع استندده می کنند .
 یک سر لوله دارای دهنه کمی کشاد و طوری است که منگله آت زجوایت
 ممکن است در آن دخن شود . هنگام ازوم سر یا ایستند و از او اه
 مزبور استفاده میکنند چینیان مدعی هستند که ادرر بحالت ایستاده
 برای بهداشت وجود بسیار مفید میباشد ، و منگله و دیگر امراض
 مربوطه نشی از آنست که هنگام ادرر چه نامه می اند و بزهمیکویند
 فقط در صورتیکه زهراب سر با رنجه بسود ، ممکن است منگله ناملا
 بخابد گردد .

چینیان برای سر خود در زمان بیداری (در حال
 در زهرابان ، و در حال برنجه ایس زان ، در اند) چینیان
 نیز به پست - نزد اعراب سر زان را شش دهه (می -
 بندند) آنرا کرد و دراز از دی نوزاد ، چینیان
 مدعی هستند که در شیره در کور ، سخت رسوب می نماید و هر خال می بندد و

هوش و ادراك آدمی معيوب ميگردد . كاسه سر چينيها بدشكل است .
ولي درازي موی سر اين عيب را مپوشاند

در موضوع ازدواج بايد بسگوئيم كه بطوركلي

مسئله ازدواج در چينيان منقسم بقبايل و طوايف هستند ، عبنأ

چين نظير قبايل و طوايف اسرائيل (يهود) و اعراب

و روابط متقابل آنان با اين مقايسه نمودار خواهد

شد . مردم چين با قوم و خویش خود ازدواج نميكنند ، و نیز به چوچه از

اعقاب دودمان خود ، بخصوص نوادگان پدری ، همسر اختيار نمينمايند

در چين هميشه بايستي با محيط جديدي پيوند بست ، (زيرا ازدواج با

خون خود اكيدا قدغن است) . لذا هيچكس از طايفه خود زن اختيار

نمي كند ؛ و اين بدان ماند كه در ميان اعراب مردی از بني تميم با زني

از طايفه تميم ازدواج نكند ؛ و يك مرد از بني رييه با دوشيزه ای از قبيله

رييه پيوند نبندد ، ولي مردی از بني رييه فقط ميتواند با زني از طايفه

مضر ازدواج كند ، و مردی از بنو مضر تنها امكان اختيار همسر از

بني رييه داشته باشد . چينيان مدعي هستند كه ازدواج با اقارب و خویشان

موجبات انحطاط شديدی را (در نسل انسان) فراهم می آورد .

نوادرو و عجایب هندوستان

درف-امرو بالاهرا (بلمرا) و دیگر ملک

توصیف کسانی که
داوطلبانه خود را در
آتش می اندازند

هندوستان کسانی پیدا میشوند که داوطلبانه
خود را در آتش میسوزانند و روی تل هیزم سوزان
می اندازند . این رسم ناشی از عقیده بتناسخ و ایمان

بانقل روح از بدنی بدن دیگر است . اعتقاد بانتقال ارواح چنان در مغز

و فکر آنان رسوخ عمیق یافته که بهیچوجه تردیدی در این مورد نماند .
نمی سازند .

بعضی از پادشاهان هندوستان ، بعد از جلوس بتخت

سلطنت دستور میدهند ، مفداری برنج که در این

قبیل مواقع روی برگهای درخت موز بسلاطین

تقدم میشود ، بیزند آنگاه پادشاه از سیصد و یا

چهار صد نفر از دوستان خویش ۴ بطیب خاطر

بارضایت کامل ، بدون هیچگونه اجبار و اضطرابی

مایل باشند ، بر سر سفره دعوت بیایند اسدا خود شاه از برنج میخورد

و سپس بدوستان خویش میدهد ، و هر يك از دعویین رحسب مقام و منزلت

خویش بترتیب بنزد يك مخدوم خود بیروند و مبلغی برنج میگیرند و

میخورند . هنگامیکه پادشاه زندگی را درود گوید ، و یا کشته بشود ،

کلیه اشخاصیکه از برنج مزبور خوردند (و با آداب مذهبی مذکور در

جلسه سابق الذکر باهم عقدا اتحاد بسته اند) بایستی در همان روزی که

سلطان مرده است ، همه شان روی تل آتش ، سوزانده شوند . بدور اندك

تأخیری چون پادشاه در گذشت ، دوستان وی نیز بایستی از زندگی دست

بشوند . این آداب چنان متین و استوار است که نبایستی حتی کوچکترین

اثری هم از دوستان سلطان متوفی در روی زمین باقی بماند .

معمولا موقعیکه کسی تصمیم بسوزاندن خویش در

روی تل آتش گرفته است ، بحضور پادشاه میرود

و کسب اجازه میکند . پس از تحصیل اجازه احتراق

این شخص مشغول گشت و گذارد در بازارها میشود ؛

تاجی از آتش

بر سر میگذارد

و در همان موقع متصدیان مر و طه مشغول گرد آوردن هیزم و تهیه و تدارك

تل میگردند ، و خرمنی از آتش لعل گون بر می افروزند چنانکه گفتیم در

این هنگام قرآنی داوطلب دربارها مشغول میروسیاحت است، و سینه
 زنها نیز پیشاپیش وی ترمم پرداخته مشغول نواختن موسیقی می‌باشند
 و افراد خانواده و نزدیکان و خویشانش هم در اطراف وی در حرکت‌اند
 یکی از اطرافیان تاحی از گیاهان معطر و خوشبوی که مملو از زغال‌سرخ
 است، بر سر وی می‌گذارد، و آنگاه سندروس بر آن می‌ریزد که بمانند
 نفت در نزدیک آنس سخت اشتعال می‌یابد. قربنی آتس با کمال طمأنینه
 مشغول حرکت می‌باشد، او چنان مینه‌اید که هیچ‌گونه حادثه‌ای بوقوع
 نمی‌وسته است، در صورتیکه سر وی در سوختن است، و بوی احتراق گوشت
 و پوست سرش به‌شام می‌رسد، تا اینکه بالاخر داوطلب بتل‌هیزم مشغول
 نزدیک می‌گردد و با يك جهش خود را بروی خرمن آتس می‌اندازد،
 و بعد بخاکستر می‌شود.

یکی از شهود موثی حکایت می‌کند که يك نفر هندی،
 چگونه مرك را همک، یکد میخواست خود را بر وی بل آتس پرت
 و محقر می‌شود! آند، خنجه‌ی کشید و سینه خود را شکافت، و
 بدست خویش شکم خود را پاره کرد. آنکه با
 دست حق خویش حذر خود را بپرتن کشید، در این‌حس و بیس
 هنوز هم شعول نکام بود و سخن می‌کف بعد؛ خنجر قطعیه از حذر
 خویش را برید و برادر خود داد. و بد؛ طریق مر را حفریسه مر در پرتن
 تحمل ص، لب و بردباری خویش را در هر ض‌ته شامی‌گذانت سپس داوطلب
 خود را بمیان آنس بی‌فکند؛ و طعمه نارجمیم ای کشت

راوی این حکایت مدعی است که در کوهستانهای
 يك هنر حیرت آور هندوستان ، بعضی زهنود زندگی میکند که
 آداب و رسوم آنها کاملاً شبیه فرق کنیقه و جلیدیه
 (اسلامی) اعراب است ، و هر دو قوم اشتیاق و آفری بچیز های بیهوده و
 بسمعی و خلاف عقل دارند ، این کوه نشینان هندوستان و افرادی که در
 دامنه جبال زندگی میکنند ، یکسوع افتخارات قومی دارند که (موجب
 تهییج آنان بستیزه جوئی بایکدیگر است و) شرح آن بدیقرار می باشد
 هر لحظه مردی از دامنه جبال سوی کوهستان میرود ، و از کوه نشینان
 کسی را بمبارزه می طلبد که داوطلب قطع اعضای بدن خود باشد . اهالی
 کوهستان نیز بنوبه خود بیاین آمده ، از سکنه این حدود که حریفی در
 همین مقوله بمیدان مبارزه می خاهند .

یکبار یکمرد کوهستانی بیاین آمد و از میان کسانی که در دامنه جبل
 هستند ، حریفی را بمیدان مبارزه خواست . در این موقع عده کنیری از
 مردم این حدود بدور و بر مشارالیه اجتماع کردند ، و عده ای برای تماشا
 و گروهی (احتمالاً) بمنظور مقابله با حریف گرد آمدند . مرد کوه نشین
 از میان جمع کسی را طلب کرد که آماده انجام تمام عملیاتی باشد که او اجرا
 خواهد نمود ، و اگر برای انجام چنین اموری رانداشته باشند ، بایستی
 بجز خویش اقرار و مغلوبیت خود را اعتراف کنند . آنگاه مرد کوهستانی
 در کنار نیستانی بنشست و دستور داد ، یکی ازنی ها را بکشند و بیرون
 بیاورند .

نی های این حدود ، مثل مالما (ممالک عربی) قابل انحناء هستند ،
 قلم نی هندی شبیه ون میباشد ، ولی اندکی درشت تر و کمی کلفت تر

است. نی‌های هندوستان را اگر خم کنند، يك نیه دایره کاملی تشکیل میدهد، و بمحض اینکه دست بکشند، باز هم بحالت اولیه خود بر می‌گردد و کاملاً مستقیم می‌شود. مرد کوهستانی که (برای هنر نمائی و ستیزه جویی آمده بود)، از یکی از حضار تقاضا کرد که يك قلم نی بزرگی را خم کند و منتها الیه آنرا درست دم سروی نگه بدارد، آنگاه مرد مبارزه جو موی سر خود را محکم منتها الیه نی بیست و خنجر بی سخت بران بمانند زبانسه آتش سوزان بدست گرفت و به حاضرین چنین گفت: من سر خود مرا با این خنجر میخواهم ببرم، بمحض اینکه سر از تن جدا شد، منتهی الیه نی را آزاد کنید هنگامیکه قلم نی راست و مستقیم خواهد دست و سر من در نوک آن بجولان خواهد آمد، خنده سیرینی خواهم کرد که صدای آن آهسته بگوش شما خواهد رسید، هیچیک از مردم ساکن دامنه جبال قادر با انجام و اجرای چنان کاری نبودند، و چنین هنری در خود سراغ نداشتند.

این رویت کاملاً موثق و توسط شخصی حکایت شده است که بهیچوجه در صداق کلام وی شککی نمیتوان کرد، به علاوه محل حدوث این اعمال و مسکن این اقدام کاملاً همجواره ممالک اسلامی (۱) است و احراز چنین نوادری هم در سر زمین عربستان بگوش میرسد

اینك یکی دیگر از آداب و عادات هندوستان را
 تصمیم شگفت انگیز ذکر میکنیم هنگامیکه مردی یزنی، سالخورده
 سالخورده گمان مسنود و مبتلای ضعیف حواس میکردد، شخص
 فرتوت از یکی از اعضای خانواده خود خواهش میکند

(۱) چنانکه گفته‌ام در اصل کتاب «ممالک عربی است، و» رای سهواً

فهم مطابقت کامل با مفهوم حقیقی «ممالک اسلامی بوشه‌ایم. م»

که او را طعمه حریق بسازد و یا غرق در آب نماید . این اعمال نتیجه ایمان (بتناسخ و اعتقاد بانفعال ارواح و) تولید مجدد است . در هندوستان معمولاً مردگان را میسوزانند .

• در جزیره سرانندیپ (سیلان) کوهی وجود دارد که کن گوه‌های گرانها می باشد ، (در اطراف این کوهستان) غواصان بصید مروارید و دیگر چیزها میپردازند . پهلوانان (چاقو کشان) در ایام گذشته « بعضی اوقات دیده میشد که) یک نفر هندی ، خنجر (۱) بران و آبداده بمیان خود بسته و بازار آمده است . این شخص گریبان ثروتمندترین بازرگان رامی چسبد ، و او را در مقابل انظار عامه ، باخنجر خویش بخروج از شهر وامیداشت ، و هیچکس رایاری آن نبود که از این عمل جا برانه وی ممانعتی بعمل آورد . اگر احیاناً در صدد مقابله و ممانعت برمی آمدند ، بازرگان بدست «پهلوان» یعنی بقتل میرسید و بلافاصله قاتل خودش را نیز مقتول میساخت چاقو کش بعد از اینکه تاجره تمول از شهر بیرون میبرد اعلام میکرد که باید فلان مبلغی تاوان بدهد ، و معمولاً یک نفر در دنبال بازرگان حرکت میکرد تا مبلغ هنگفتی بعنوان تاوان بپردازد . و آزادی مشارالیه را تأمین کند این قبیل سوء قصدها مدتی بود که بطور متوالی تکرار می یافت ، تا اینکه پادشاه جدیدی فرمان داد بهر قیمتی که باشد ، این قسم سوانح شوم باستی پایان یابد ، و هر « پهلوانی که مرتکب سوء قصدی میشود ، دستگیر گردد . دستور پادشاه بمرحله اجرا درآمد ، چاقو کشان که در معرض بازداشت بودند ، ابتدا بازرگان مورد رامی کشتند و سپس بحیاب خود خامه میدادند ، نظیر این حوادث بسیاری اتفاق افتاد و عده کثیری از بازرگانان (اسلامی) عرب بدین طریق زندگی خود را از

دست بداد: ولی بالاخره صحنه‌های سوء قصد بایان یافت و نسل پهلوانان چاقوکش از سرزمین هندوستان بر افتاد، و بدین طریق بازم تمام تجار و بازرگانان با کمال امنیت و اطمینان بداد وستد و تجارت خویش مشغول گشتند.

سنگهای گرانبهای سرخ (لعل و یاقوت)، سبز مدد ریاجواهرات (زمرد) و زرد (زرجد) از کوهستان سرانندیب را آثار انسان استخراج میگردد، - سرانندیب (سیان) جزیره‌ای است در جنوب هندوستان. اکثر این کوه‌رهای گرامپ در موقع مدد ری بدست می آید: و آب (اقیانوس) جواهرات را از عارضه، مغاره‌ها، مسیر نهرها که بوسیله بران و (سیلاب) در آنها غلطیده و گرد آمده است، بیرون می افکند. ناظر بن و مفتشین مخصوصی از طرف پادشاه برای فنان کانه‌های گوهر گمارده شده است. بعضی اوقن چنانکه در معادن معمول و متداول میباشد، چاهی در زمین می کنند، و از قطر آن اجزاء کریمه که آلوده بلرد و غبار است و بایسی صیقل داد، استخراج میکنند.

در سرزمین سرانندیب، یک شریعت مذهبی وجود دارد؛ و استادان برای مشاوره و مذاکره در پیغمبران هندی شرح زندگانی انجمنی گرد می آیند، چنانکه در عمال اسلامیه نیز علماء برای تعلیم شرایع پیغمبر (ص) در مجامع (مدرسه‌ای، مسجدی) اجتماع میکنند. هندیان از اکتاف واحد رای کشور خود، پیش این استادان می آیند، شرح زندگانی پیغمبران خویش

واحكام و دستورات آنسرا می آموزند ، وامالی اساتید را در دفتری
ثبت میکنند . .

دسر اندیب یک بت بزرگی وجود دارد که از
بت بزرگ طلای ناب است . و در یانوردان (بازرگانان) وزن
آنرا فوق العاده سنگین میدانند . همچنین معابدی
وجود دارد که برای ساختمان آنها مبالغ بسیار هنگفتی صرف شده است .
در جزیره سر اندیب عده کثیری از یهودیان و تابعان
آزادی مذاهب دیگر مذاهب زندگی میکنند . همچنین از پیروان
مانی نیز در این سر زمین دیده میشوند . پادشاه با آزادی کلیه مذاهب
موافقت کامل دارد .

در مقابل سر اندیب ، خلیجهای وسیع بسیار عریض
پر نعمت ترین و طولی وجود دارد که از مصب آنها تشکیل
ارزانترین مملکت شده است (۱) .

عالم ملاحان برای عبور از خلیج عظیم سر اندیب قریب
دوماه و بلکه بیشتر معطل میشوند ؛ راه از وسط
مردابهایی میگردد که مشحون از اشجار بی شمار ، و مستور از چمنزارهای
انبانته از آب است ؛ این ناحیه بطور کلی سر زمین معتدلی میباشد . در
مدخل (شرفی) خلیج سر اندیب دریای هر قنہ (خلیج بنگاله) واقع شده
است : این منطقه (که مابین خلیج منار و بغاز پالک واقع شده) دارای
آب وهوای سالم و مطبوعی میباشد : یک میش، نیم درهم قیمت دارد .

(۱) غوب

در این ناحیه، در مقابل همین وجه، قلیل میتوان مقداری کافی معجونسی خرید که از ترکیب عسل و حبوبات (جو مانند سیاهرنگ تندبوی تازه) (۱) و دیگر چیزها درست شده است، و خوراک عدّه کثیری را کفایت میدهد.

اشتغالات عمده مردم (سیلان)، شرط بندی بر سر

شرط بندی بر سر خروسان جنگی و قمار نرد است خروسان این

سرمین بسیار عظیم الجثه و دارای سیخچه پی

منخوف و مهیبی میباشد، به علاوه نیشترهایی هم بر

سیخچهها تعبیه میکنند، آنگاه خروسان را (بجای بکدیه آره) داندند

شرط بندی بر سر طلا، نقره، زمین، مزارع و بساتین برگزار میگردد.

خروس فاتح (دارای ارزش و یانایل به طلای) هنگفتی میشود

در بازی نرد نیز مدام بهمین هنوال وجوهات بسیار

چگونه انگشتان سنگینی رد و بدل میشود. حرص و ولع اهالی

دست خود را (سیلان) برای بازی نرد چنان زید و شدید است

می بازند که اغلب اوقات اشخاصی ضعیف النفس بی پول که

شیفته هنر نمایی و عاشق جاه و جلال میشوند،

بر سر انگشتان دست خود، وارد میدان نبرد با حریفان میکردند.

هنگامی که بازی نرد آغاز میشود، حریفان در کنار خود ضربی مدام

روغن نارگیل ویا کنجد - در این کشور روغن زیتون پیدا نمیشود - بر

روی آتش میگذارند، تا کاملاً داغ و دداخته گردد، در این موقع در میان

نبرد یک قبضه تبر بسیار تیز و برانی نیز جلب توجه میکند. موقعیکه

نتیجه برد و باخت معلوم شد، شخص برنده دست حریف بازنده را سی-

(۱) دادی

گیرد و بر روی قطعه سنگی قرار میدهد، و با تبر مزبور یکی از انگشتان رقیب را قطع میکند؛ و فی الفور شخص انگشت بریده، دست خود را در ظرف روغن داغ مذکور فرو میبرد و بدین طریق زخم میسوزد (و التیام پیدا میکند). معهدا کله حریفان بازهم از بازی دست بردار نیستند، و همچنان گرو بندی میکنند، بطوریکه بعضی اوقات در خاتمه بازی، انگشتان دست خود را کاملاً از دست می دهند، حتی بعضی از قماربازان، قتیله ای را در روغن فرو میبرند و مشتعل میسازند و سپس آنرا بر روی قسمتی از بدن خود نصب میکنند، و همچنان با قتیله سوزان بیازی نرد می پردازند؛ و در این مدت که بوی سوختگی گوشت مدام به مشام میرسد، بیپووجه جزئی ترین آثار تأثر در قیافه شخص نراد مشاهده نمیشود.

در این سر زمین (سرانندیب - سیلان) فساد اخلاق دختر پادشاه مشتاق شدید و تباهی عظیمی حکمفرما میباشد؛ و زنان فحشا است و مردان بالسویه آلوده بفحشا هستند اخلاق جامعه چنان خراب است که بازرگانان خارجی بیانوان کشور و حتی بدختر شخص پادشاه چشم طمع می دوزند و بسهولة تمام کامیاب و کامران میشوند. چنانکه شاهدخت با علم و اطلاع پدر خود، بملاقات بازرگانان خاطر خواه میرود، و در یک محوطه مشجر او را از وصال خود برخوردار میسازد.

سالخوردگان سیراف از اعزام سفاین باین ناحیه، مخصوصاً در مواقعیکه ملاحان و بازرگانان جوان در کشتی باشند، جدا مخالفت بعمل می آورند

باران، در هندوستان بدینمنوال میبارد (۱): تابستان
 تعریف و توصیف فصل باران میباشد، بطوریکه سه ماه متوالی شب
 باران در هندوستان: روز، لاینقطع باران میبارد. پیش از آغاز فصل
 بارندگی هندیان لوازم ضروری و مواد خوار و
 بار لازم خود را فراهم می آورند. بطوریکه، هنگامی که باران می آید
 دیگر کسی از خانه خود بیرون نمی آید. خانه ها از چوب ساخته شده است
 و دارای پوشش ضخیمی از کاه گل میباشد. در تمام مدت فصل باران کسی
 از منزل خارج نمیشود، و فقط در مواقع ضروری از خانه بیرون می آیند.
 معمولاً در همین فصل است که مردم بالاچار مجوس میشوند: و پیشه و ران
 و کارگران بکارهای خود می پردازند. در این دوره (رطوبت) بحدی شدید
 است که گاهی کف پای آدمی میپوسد. در سایه فصل باران مردم بنان و
 نوایی میسازند، (وزن بنسبت خاصه خیز میگردد)، ولی اگر آسمان آساک
 میگرد: مردم در نتیجه قحط و غلا زندگی را بدرود میگفتند. اساس
 حیات و معاش خلق برنج است، و فقط برنج میکارند و غیر از آن کشت و کاری
 ندارند و خوراکی جز برنج نمی شناسند. در مدتی که فصل باران ادامه
 دارد، برنج در کشتزارها در خاک نهفته است، و هیچگونه احتیاجی بتوجه
 مخصوص و آبیاری ندارد؛ هنگامی که آسمان می درخشد (و فصل باران
 تمام میشود) برنج بعد از آبیاری نمودن میرسد. در هندوستان باران نمی آید.

(۱) بشاره، سما بریل فران معنی است که این کلمه عرب و انباره

(zatsara) سانسکریت میباشد که بمعنی باران است.

در دریای ابن ناحیه (سرزمین زنك - افریقا) ؛
 ارسطو دستور جزیره ای وجود دارد ، که سو کو تورا خوانده
 ' - ' . صادر گرد میشود و عود سو کو تورا از آنجا بره یخیزد این
 جزیره در نزدیکی کشور زنك و عربستان واقع
 شده است . اغلب سکنه آن عیسوی هستند و این موضوع معلول مقدمات
 تاریخی زیر است :

هنگامیکه اسکندر کبیر ، ساهنشاه ایران یروز گشت ، مدام با
 استاد خود ارسطو مکاتبه داشت و مرتباً تعریف و توصیف ممالکی را
 که میگشود و میگذشت برای وی می نگاشت ، آنگاه ارسطو موضوع
 جزیره سو کو تورا را برای شاگرد خویش شرح داد و صحبت از عود (صبر
 زرد) این ناحیه بمیان آورد که درد آرو سازی شایان اهمیت بخصوصی است
 که بدون آن هیچ دروایی کامل نیست و اسکندر را بفتح این ناحیه تشویق
 کرد . استاد توصیه نمود که صلاح آنست سکنه اصلی سو کو تورا بیرون
 رانده شوند و یونانیان در آنجا مستقر گردند ، تا بدین طریق حفاظت و
 حراست جزیره تأمین شود و اینان (مهاجرین یونانی) خود را به سوره
 و یونان و مصر صادر کنند . اسکندر گروهی از لشکریان خویش را بقصد
 اشغال سو کو تورا و تخلیه سکنه اصلی گسیل داشت و جماعتی از یونانیان
 در آنجا مسکن گزیدند . آنگاه به ملوك الطوائف که بعد از مرك داریوش
 (سوم) ، از وی تبعیت میکردند ، دستور داد اراین جزیره صیانت و حراست
 بعمل آورند .

مهاجرین یونانی با کمال امنیت خاطر در سو کو تورا عمر می-

گذرانیدند؛ تا اینکه حضرت عیسی ع از طرف خداوند تبارک و تعالی مبعوث نبوت گشت. یکی از یونانیان ساکن جزیره از آئین آنحضرت آگاهی یافت و تمام مهاجرین یونانی شهر رومیان بمذهب مسیح گرویدند. اخلاف واعقاب یونانیان مسیحی مزبور، تا باهروز (حدود نهم و شانزده میلادی - سیصد و چهار هجری) در آنجا باقی هستند؛ ولی دیگر سکنه جزیره در نژاد و نه در مذهب با آنان وجه مشترکی ندارند.

در کتاب نخست از (ممالک و مردمان) دریایی و

نکته‌هایی دوباره جزیره نسیین دست راست (یعنی طرف مغرب)، که

کتاب نخست هنگام عزیمت سفاین از عمان و عربستان و حرکت

در دریای بزرگ دیده میشود، سخنی بمیان

نیامده است. در کتاب نخست فقط (ممالک و مردمان) واقع در دست چپ

(یعنی مشرق) این منطقه، که شامل دریا‌های هند و چین است و مطمح

نظر مصنف بوده مورد بحث فرار گرفته است

در دریایی که در دست راست یعنی طرف مغرب

تعریف مغرب هند غربی در دنباله خلیج فارس واقع شده،

سرزمین سحر دیده میشود که موطن بخور است

و کشوری که میهن (قبایل عربی) آء و حیر و جرهم و اتباع پادشاهان

قدیمی (من) میباشند. این طوایف بالهجه‌های بسیار قدیم عربی تکلم میکنند

که برای عرب‌های دیگر نامفهوم میباشد. قبایل مزبور منزل و مسکن

نابتنی ندارند و هم‌خانه بدوش و ویلان سرگردان هستند و روزگار خوبی

را با کمال سختی و محرومیت میگذرانند سرزمینیکه مسکن این اقوام

است ، تا منطقه عدن و سواحل یمن امتداد دارد . (ساحل بطرف شمال گسترده میشود) ، تا به جده میرسد و از جده تا الحار و بطرف سواحل سوریه امتداد می یابد و آنگاه منتهی به قلزم میگردد (نزدیکیهای سوئز و دریا در این حدود متوقف میشود یعنی درست همانجاییکه (در قرآن آمده است) خداوند توانا ما بین دو دریا (بحر احمر و مدیترانه) برزخی قرار داده است . بعد از قلزم سمت ساحل تغییر می یابد (و بطرف جنوب ممتد میگردد) و در طول کشور بربر (از جانب غربی بحر احمر) گسترده میشود . سپس این ساحل غربی مدام بطرف جنوب امتداد پیدا میکند تا بمقابل یمن میرسد و بالاخره بکشور حبشه (در خلیج عدن) منتهی میگردد و از این ناحیه است که پوست پلنک ، معروف پیوست بربر صادر میشود ؛ این پوستها بسیار عالی و فوق العاده نفیس و خوب میباشد ، و عاقبت ببلده ذیله واصل میشود که عنبر و کاسه سنک پشت در آنجا فراوان است .

سفاین متعلق به کشتیبانان سیراف ، بعد از ورود
سفاین قلزم به این دریا که در سمت راست (یعنی مغرب) دریای (بحر احمر) واقع شده است ؛ به جده میرسند و در این بندر توقف میکنند امتعه و کالاهای موجود در این سفاین که بقصد مصر بارگیری شده است ، در این محل (بکشتیهای مخصوصی که کمتر در آب فرو میروند و بنام) سفاین فلزم خوانده میشوند ، انتقال می یابد سفاین سیراف در این حدود بعلت وجود جزایر کوچک و متعدد (مولد مرجان) در بحریه ایی مواجهه با اشکالات میگردد و نمیتوانند (در منطقه

شمالی (دریای احمر) پیش بروند . در سواحل پادشاهی وجود ندارد و نقاط مسکونی مشاهده نمیشود .

سفینه‌ای که در این دریا مشغول حرکت است ، بایستی همیشه هنگام غروب لنگر گاه مناسب و مستحکمی برای خویش پیدا کند ، چون در اوقات شب احتمال تصادف با جزایر کوچک و خطر انهدام در میان است .

در این دریا رسم چنانست که در ساعات روز سفر کنند و شامگهان متوقف گردند ، چون دریای زبور سخت تیره است و بویهی زنده‌ای از آن به‌شام میرسد .

از اعماق و اطراف این دریا چیز شایان توجهی بدست نمی آید . این دریا شباهتی بدریاهای هند و چین ندارد ، (چنانکه میدانیم) از اعماق بهار اخیر مروراید و عنبر استخراج میشود و در جبال این اقلیم مقادیر زیادی جواهرات و طلا نصیب انسان میگردد

حیواناتیکه در سواحل دریاهای چین و هند زندگی میکنند در دهان خویش عاج دارند ؛ محصولات این حدود شهره آفاق و عبارتست از آبنوس ، بقم ، خیزران ، عود ، کافور ، جوزبویا ، مبخک ، صندل و دیگر ادویه خوشبوی و معطر . از پرندگان شایان توجه میتوان طوطی و طاووس را نام برد آهوان مشکداروز باد (حیوانی است که کیسه مملوی از بهترین عطریات در نشیمن خود دارد .) در این مناطق شکار میشود ، خلاصه نفایس و نوادر چین و هند بیشمار و خارج از حد و اندازه است .

عنبر

قطعاتی (از عنبر) در سواحل این دریا (ی هند) عنبر اشهب بدست می آید که امواج آب آنبارا بیرون انداخته است. عنبر ابتدا در دریای هند مشاهده میگردد اما منشأ آن مجهول می باشد. ولی فقط مسلم است که عالی ترین نوع عنبر در بربره (در ساحل جنوبی خلیج عدن) تا منتهی الیه حدود و نفور کشور زنگ و در شعرو اطراف آن پیدا میشود. این قسم از عنبر بشکل تخم مرغ و اشهب میباشد

اهالی مناطق مزبور، هنگام شب در نور ماهتاب سوارشتر شده سوارشتر شده بجستجوی عنبر میروند در طول بشکار عنبر میروند ساحل بگشت و گذار میگردانند. سکنه این حدود نترهای مخصوصی دارند که برای جست و جوی عنبر تربیت شده است و کاملاً دو خور و مناسب اینکار میباشد چنانکه هر کوب بمحض مشاهده عنبر زانو بزمین میزند و راکب آنرا جمع میکند. قطعات شابان توجده و سنگینی از عنبر در سطح دریا مشاهده میشود. بعضی اوقات عظمت این قطعات بدرستی يك گاونر و یا بیشتر و گاهی کمتر

است : ماهی معروف موسوم به ظل بمحض مشاهده قطعاً عنبر آنرا می بلعد : ولی بعد از اینکه طعمه به معده ماهی رسید ، موجب هلاک حیوان میشود ، و ظل مرده در سطح آب شناور میگردد .

اشخاصی هستند که اوقات باعیدن عنبر بوسیله

شکار عنبر

ماهیان ظل را میدانند در قایق نشسته منتظر فرصت

بافایق

میگردند . بدین طریق ، وقتیکه مشاهده میکنند

یک ماهی در روی آب شناور است ، آنرا با نیزه

قارب و چنگالهای آهنی که بطنا بهای عظیمی تهیه گشته بساحل میکشاند آنگاه شکم ظل را میشکافند و عنبری را که بلعیده است بیرون می آورند .

آن قسمت از عنبر که در جوار شکم ماهی میباشد ، منهد خوانده میشود که بوی بدی دارد درد که عطردان بغداد و بصره مقدار معتناهی از این نوع عنبر میداهیشود . ولی قسمتی از عنبر که آغشته بر ابریه‌ها مطبوع ماهی نشده است ، بسیار عالی و فوق العاده نفیس میباشد .

از استخوان مهره پشت ظل ، بعضی اوقات صندلیهایی

خانه هائیکه

میسازند که یکنفر میتواند با کمال استراحت در

از استخوان

روی آن جلوس کند .

حکایت میکنند که در قر بهای بنام العظیمین

ماهی ساخته شده

که در فاصله ده فرسنگی سیراف واقع شده خانه -

های خیلی قدیمی وجود دارد که دارای پوشش قشنگات و سقفهای بسیار زیبایی میباشد که از استخوان دنده ماهی ظل ساخته شده است . از یکنفر شنیدم که سابقاً در نزدیکی سیراف ، یکی از این ماهیان بساحل دریا پرت شده بود راوی میگفت برای تماسای ظل عزیمت کردم و دیدم که مردم

نردبان کوچکی فراهم آورده اند و دارنده پشت آن صعود میکنند ، صیادان بعد از این که یکی از این ماهی ها را صید می کنند (آن را بساحل می آورند) ، و در معرض اشعه آفتاب قرار داده ، گوشش را قطعه قطعه میکنند . آنگاه گودالی میکنند تا چربی حیوان در آن جمع آوری شود ؛ بعد از اینکه حرارت آفتاب روغن را آب کرد ، شکارچیان با ملاقه آنرا بارباب سفاین میفروشند ناخدایان روغن طل را با مواد دیگر مخلوط کرده ، برای انسداد منافذ حاصله از درفس (هنگام اتصال و دوخت و دوز حواشی الوار و صفحات چوب) بکار میبرند ، و نیز خلل و فرج موجود بین حواشی (درزها) را مسدود میسازند ، روغن طل بسیار ارزان است .

مروارید

مروارید (۱) در ابتدای تکوین ، بزرگی حبه پیدایش آنچنان است . رنگ و شکل ، صفر حجم ، قات - و شکار مروارید وزن ، لطافت و نفاست این گوهر درست به مانند حبه مزبور است ، مروارید باشکال تمام اندک اندک بسطح دریا می آید تا بسفاین غواصان که بر روی صدف مروارید ترصد دارند) میرسد . بعد ، بمرور زمان این حبه کوچک ، بزرگ میشود و بعد اعلای تکامل خود میرسد ، و هنگامیکه وزین میگردد بقعر دریا فرو میرود و در آنجا (۲) بتغذیه میپردازد در این دوره مروارید ، فقط يك قطعه گوشت قرمز شید بزبان است ، و فاقد هر گونه عرق و عصب و

(۱) مروارید بشیبالهی سدا شده است ، خداوند دانا و نوانا می فرماید (و ر آن؛ سوره سی و ششم ، آیه سی و ششم) : نهایت افتخار خالقی راست که تمام موجودات را جمعت آفرید ؛ رویندگان روی زمین و آنهایی را که دارای روان میباشند ، و آنهایی را که آدمیان آگاهی ندارند >

(۲) «ارچیزی که فقط خدا میداند >

استخوانی میباشد در باره پیدایش و تکوین مروارید عقاید مختلف است ، بعضی ها مدعی هستند که هنگام باران صدف بسطح دریامی آید و دهانش را باز میکند و قطرات باران او دهان فرو میچکد و همین قطره ها

مبدل به مروارید میشود . عده ای دیگر معتقد هستند که مروارید از امیده خود صدف است : این عقیده بسیار درست میباشد ، زیر بعضی اوقات در شکم صدف مرواریدی مشاهده میکنند که همچون نباتی در نشوونما است و ماصق بخود صدف است . اینگونه مروارید را صیادان از آغوس صدف جدا میسازند و بازرگانان دریانورد آن را بنام «مروارید کنده» میخوانند
والله اعلم !

از نوادر خارق العاده ای که در باره بهم زدن ثروت
سرشاز بگوش رسیده است حکایت ذیل شنیدنی
گوهر در گلولی
میباشد ، در ایام سابق يك نفر اعرابی وارد بصره
روباه
شد که قطعه بسیار گرانبهایی باخود همراه داشت

اعرابی به مجرد عطاری که باوی سابقه الفت داشت، عزیمت کرد و گوهر خود را بدوست خویش نشان بداد و ارزش آنرا که برای خویش مجهول بوده از وی جو باشد. عطار توضیح داد که این (يك قطعه) مروارید است. اعرابی سؤال کرد که ارزش آن چیست؟ عطار در جواب اظهار داشت: صد درهم (پول نقره) این مبلغ در نظر عرب بیا بانگردد بسیار عظیم جاوه نمود، لذا از دوست خویش پرسید: آیا ممکن است کسی باین قیمت که تو میگوئی، آنرا از من بخرد؟ عطار صد درهم را فی المجلس تسلیم اعرابی کرد؛ که مشارالیه نیز با آن خوار و بار لازم را برای خانواده خویش خریداری کرد. اما عطار مروارید مزبور را به بغداد آورد؛ گوهر گرانها را بقیمت شایان توجهی در آنجا فروش رسانید و دامنه تجارت خویش را توسعه بخشید،

عطار حکایت کرد که از اعرابی پرسیده بود که چگونه این مروارید بدست وی افتاده است. مشارالیه در پاسخ چنین گفته بود: «از نزد یکی از های السمعان (که قریه ایست) در کشور بحرین میگذشتم؛ ناگاه در روی شنزار روباهی دیدم که جان بجان آفرین سیرده است؛ ولی چیزی در دهان حیوان مشاهده میشود. از هر کوب خوبس پائین آمدم دیدم که نیثی مزبور يك حیز سرپوش مانندی است که سطح داخلی آن سفید و درخشان میباشد، و این مروارید را در درون همان سرپوش پیدا کردم» بدین طریق عطار فهمیده بود که ابتدا صدف چنانکه معمول است برای تنفس بساحل آمده بوده است، روباهی از آنجا میگذشته است جانور بمحض مشاهده قطعه گوشتی که در درون صدف دهان باز بوده، بطرف طعمه برده و سرخویس را بداخل سرپوشها (قشر صدف) فرو برده است؛

که در همان آن صدف دهان خود را بسته و پوزه روباه در درون آن گیر کرده است. بنا بر این هنگامیکه صدف سرپوشهای (لبه‌های) خود را بمحض احساس چیزی و یا دست انسانی فرو می‌بندد؛ دیگر باز کردن آن غیر ممکن است، و بایستی آنرا بایک ابزار آهنی بشکست تا مروارید را برون آورد، فی الحقیقه همانطوریکه مادر از جگر گوشه خویش نگه‌داری میکند، صدف نیز مروارید را با همان حدت و سدت، محافظت و مهارت مینماید. موفعیکه پوزه روباه (در دهان صدف گیر کرده بود)، حانور مزبور بتک و دو افناده و صدف را بزعمین میزده است، ولی حریف بیچوجه باصطلاح ول کن معامله نبوده است. تا اینکه (بعد از مدتی) روباه و صدف هر دو زندگی را بدرود گفتند، این است داستان اعرابی که صدف را پیدا کرد و مروارید را از توی آن برون آورد و پیش عطار برد و وسیله‌ای برای زندگانی وی فراهم گشت.

نورادر دیوگر نند و هممان

پادساهان هندوستان گوشواره‌های زرین جواهر-
 پادشاهانیکه نشانی بگوشهای خوبش می‌آویزند. این سلاطین
 گوشواره دارند گدیننده‌های کرانهایی از سنگهای سرخ قیمتی
 (لعل یا قوت) و احجار کریمه سبز (زرد) بر کردن
 خود دارند، اما مرواریدهای (غلطان) بیشتر از همه اهمیت و اهمیت
 دارد. در این ایام خزاین و دفاین مالی پادشاهان (هند) انبسته از
 مروارید است

سران لشگری و کشوری نیز کردن بند های
 مروارید بگردن خویش دارند. بزرگان هندوستان
 چتری که از پر طاووس است
 در تخت روان حرکت میکنند؛ پوشاک ایشان
 عبارت از فوطه ایست که بر کمر خود می بندند؛ و

چتری از پرتاووس بعنوان شمسیه در دست خویش دارند و بدانوسیله

خود را در مقابل اشعه آفتاب محافظت میکنند همیشه گروهی از نوکران در (کوی و برزن) گرداگرد آنها فرامیگیرند .

در هندوستان صنفی وجود دارد که افراد آن هرگز

ظروف و بشقاب دو نفری در یک بشقاب و در سربك سفره خوراك

برك نارگیل نمی خورند و این عمل را بسیار گریه و کثیف

می شمارند . هنگامیکه این متعصبین به سیراف

می آیند ، یکی از بازرگانان بزرگ از آنها دعوت بعمل می آورد ، میزبان

مجبور است که در این ضیافت که صد نفر شرکت دارند برای هر يك از

همانان يك عدد شهاب مخصوص فراهم کند ، تا هر يك از مدعوین منصرفاً

در ظرف خویش غذا بخورد اما سلاطین و اعیان و اشراف هندوستان همه

روژه در سفره های مخصوصی که از برك نارگیل با ظرافت خاصی بافته

میشود ، غذا میخورند . از اوراق نارگیل بشقاب و ظروف غذا ببردست

میکنند . هنگام صرف خوراك ، غذا را در بشقابها و ظروف رند برآوردند

میگذرانند - بعد از خوردن خوراك تمام این ظروف و شهاب و سفره را

با بهایای اعدیه دریگجا ، توی آب می اندازند

در روزگار پیشین به هندوستان دیار سده رسید که

شبه ای از نقایسی مه اهل سه دنار (سکه طلا) معمولی بود .

واردان هندوستان هایی نیز از مصر وارد . در رنگین خانم

کار گذاشته نده و در راه را . مخصوصی

فرار داشت . همچنین بسد یعنی مرغان و سگی به سوید (حاج) گوهر

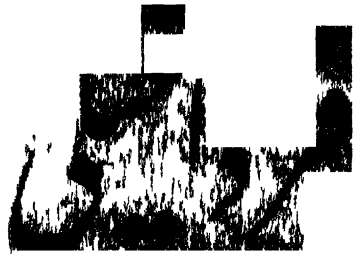
سزی است شبیه زمرد ام آمد ، و این . در این واردات فایده شده است

اكثر سلاطين هندوستان ، درمواقع بارعام ، زنان
خویش را نیز در حضور بیگانگان ، بدون هیچگونه
نانون هندی روی باز ند
حجایی نشان میدهند .

این است آنچه که از نوادر بهار در این ایام طی داستانهای بسیار
بگوش ما رسیده است . از فضل و ذکر حکایات ناپدرست (بعضی از) ملاحان
که خودشان نیز بروایای خود ایمانی ندارند ، ما خود داری کردیم : وقفط
بشرح نوادر واقعی معدودی اکتفا ورزیدیم .
در ماه صفر سنه ۵۹۶ هجری (نوامبر ۱۱۹۹ میلادی) بانسخه اصل مقابله یافت

پایان

دیر است

شاه وردا حیاں دیر است از طرف دکن مطهر عانی کونمبر ۱۱۱۱ منتشر شد
(دیر) ۱۱۱۱ ، ۱۱۱۱

